1412

M. L. A. Debates

Official Report

1957 - July

VOL. 4, N:2

V31 'N57
N57.4-2;1
64792.

Issued 5-2-1958

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

1412

OFFICIAL REPORT

MONDAY, 22ND JULY 1957

VOLUME IV—No. 2

CONTENTS

		PAGES
I	Questions and Answers	111–134, 193
II	Calling attention to a matter of urgent public importance under Rule 40 (1) of the Assembly Rules *re* lock-out in the Tar Factory at Tondiarpet, etc.	134–136
III	Presentation of Petition to the Assembly	136–137
IV	Presentation of Statement of Demands for Grants for Excess Expenditure in the second half of the year 1953–54	137–139, 194–197
V	Voting on Demands for Grants for the year 1957–58—*cont.*—	
	(1) Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-Aid	139–163
	(2) Demand XX—Co-operation	163–179
	(3) Demand XXIII—Labour including Factories	179–192
VI	Paper laid on the Table of the House	192

Legislature Department (Assembly)
Madras

J211,31 N57 ...
N57·4·2;1
64792

64792

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Monday, 22nd July 1957.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER : To-day we have twenty questions, and just an hour. Therefore, if hon Members do not get sufficiently long time to put supplementary questions, I hope they would not get angry.

Government Hospital at Kavandapadi

* 173 *Q.*—SRI P. G. MANICKAM : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the action taken on the representation made by the villagers of Kavandapadi, Bhavani taluk, Coimbatore district, through the Collector of Coimbatore in February 1957 for opening of a Government Hospital at Kavandapadi under the Community Development Scheme?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Collector of Coimbatore has been instructed to take up the work of construction of the dispensary building in Kavandapadi village under the Local Development Works Programme with a central grant of Rs. 10,000 or fifty per cent of the actual cost, whichever is less. The dispensary will be maintained by District Board, Coimbatore.

SRI P. G. MANICKAM : சபாநாயகர் அவர்களே, கவண்டப்பாடியில் தற்போது ஒரு லோகல் பண்டு ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அந்த ஆஸ்பத்திரி மூன்று தாலூகாக்களின் மத்தியில் இருக்கிறது. ஒன்பது மைல் சுற்றளவிலே வேறு கவர்ன்மெண்டு ஆஸ்பத்திரி ஏதும் இல்லை. மூன்று தாலூகாக்களிலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களிலிருந்து ஏராளமான வியாதியஸ்தர்கள் அங்கு சிகிச்சைக்கு வரவேண்டியிருப்பதால், அந்த ஆஸ்பத்திரியை சர்க்காரே ஏற்று நடத்துமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதைப்போல் பல இடங்கள் இருக்கின்றன. தாலூகா ஆஸ்பத்திரிகளை மட்டும் எடுத்து நடத்துவது என்பது இப்பொழுது சர்க்காருடைய கொள்கை ஆகும்.

District Munsif's Court, Krishnagiri

* 174 *Q.*—SRI M. MUNI REDDI : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that on 22nd October 1955 the District Court, Salem, called for figures for five years from the District Munsif's Court, Krishnagiri, for redistribution of territorial jurisdiction; and

[22nd July 1957

(b) if so, what the recommendations of the Krishnagiri District Munsif's Court were and the action taken on these recommendations?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) The District Munsif, Krishnagiri, has suggested the opening of a District Munsif's Court at a place in between Krishnagiri and Dharmapuri, viz., at Karimangalam or thereabouts and the redistribution of the jurisdiction of the District Munsif's Courts at Krishnagiri and Dharmapuri. In case the above proposal is not possible, he has suggested that the revival of the circuit Court at Hosur may be considered.

The matter is still under the consideration of the District Judge, Salem.

SRI M. MUNI REDDI : Sir, may I know the number of small causes and original suits filed in the respective areas, viz., Krishnagiri and Hosur taluks, and how many are from Hosur and how many are from Krishnagiri and their corresponding stamp-fee collected?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not have the statistics with me. But the whole matter has been examined, and authorities are definitely of the view that there is no justification for locating a court in Hosur.

SRI M. MUNI REDDI : Sir, is it not a fact that on 16th December 1955 in D. No. 139, the District Munsif's Court recommended a circuit court in view of the District Court Proceedings, dated 22nd October 1955?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That was so, Sir. But since then even the High Court has been of the view that it is not advisable to have a circuit court like that.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, since Hosur happens to be the bone of contention between Andhra Pradesh and Madras, will the Government think of the possibility of setting the entire subject at rest without consideration till the future of this area is definitely settled after the report of Sri Pataskar is available?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : These border disputes about certain areas have nothing to do with the present question. I have already said that the Government do not consider it necessary to locate a District Munsif's Court in Hosur.

SRI K. APPAVOO PILLAI : ஹோசூர் தாலூகா வாசிகள் ரோடு வசதி இல்லாத காரணத்தாலும், பஸ் வசதி இல்லாத காரணத்தாலும் நாற்பது மைல் தூரம் நடந்து கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டியிருப்பதால், போவதற்கு இரண்டு நாட்களும், வருவதற்கு இரண்டு நாட்களும்—ஆக, நான்கு நாட்கள் ஆகின்றன. ஆகையால் பழைய மாதிரியாக "மூவிங் கோர்ட்" நடக்க கனம் சர்க்கார் அவர்கள் கூடிய சீக்கிரம் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்வார்களா?

22nd July 1957]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : முன்பு நான் பதிலளித்திருக்கிறேன். இதுவரையில் உள்ள அபிப்பிராயம் அம்மாதிரி "மூவிங் கோர்ட்" வைப்பதற்கு அவசியம் இல்லை என்பதும், அது சரியல்ல என்பதும்.

மேலும், கோர்ட்டுக்குப் போகிறவர்களுக்குக் கொஞ்சம் அசௌகரியங்கள் ஏற்பட்டால் அதனுல் வழக்குகளும் ஓரளவு குறையலாம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

SRI S. LAZAR : Sir, are the Government aware that redistribution of territorial jurisdiction generally causes undue confusion and difficulty to the litigant public?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Whenever it is found necessary to have a certain distribution of the areas with reference to the jurisdiction of courts, this aspect of avoiding inconvenience to the litigant public is certainly taken into account.

Land holdings

* 175 Q.—SRI C. MUTHIAH PILLAI : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal for fixing a ceiling on land holding;

(b) whether the Government intend fixing any limit on personal cultivation; and

(c) if so, when?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes.

(b) Yes.

(c) The matter is under consideration and decisions will be taken as early as possible.

SRI C. MUTHIAH PILLAI : மக்களுடைய கிளர்ச்சி இதற்கு அவசியமாகத் தேவையா? அல்லது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ், தாங்களாகவே இந்தத் திட்டத்தைச் சீக்கிரம் கொண்டு வருவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினருடைய கேள்வி மிகவும் அதிசயமாக இருக்கிறது. ஏற்கெனவே, இந்த நிலச் சீர்திருத்தம் விஷயமாக சில சட்டங்கள் இங்கே நிறைவேற்றப்பட்டன. மூன்ருவது கட்டமான இந்த மசோதாவையும் நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டி தகவல்கள் சேகரிக்கப்படுகின்றன. சில நாட்களுக்கு முன்பு ஆந்திர ரெவினியூ அமைச்சரோடு இதைப்பற்றி கலந்தாலோசித்ததில் அவர் இன்னும் சில தகவல்கள் கொடுப்பதாகச் சொன்ஞர்கள். இவைகளையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு ஒரு நல்ல வழியிலே இம்மசோதாவைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதுதான் உத்தேசம்.

SRI C. MUTHIAH PILLAI : காலேஜுக்கும் சர்க்கரை ஆலைக்கும் நிலச் சீர்திருத்தத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக—ஆயிரம் ஆயிரம் ஏக்கராக்கள் நிலம் ஒதுக்கப்படுகின்றன. அந்தக் காலேஜும் சரிவர நடக்காமலிருக்கிறது. நிலச் சீர்திருத்தத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு இம்மாதிரி யாராவது நடவடிக்கை எடுத்தால், இனி அதற்கு அனுமதி கொடுக்காமல் இருப்போம் என்பதாக அரசாங்கம் ஒரு உத்திரவாதம் கொடுக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நம் ராஜ்யத்தில் சர்க்கரை பற்ருக்குறை அதிகமாக இருக்கிறது. ஏராளமாக சர்க்கரை வெளிநாட்டிலிருந்து வரவழைக்கிருேம். ஆகையால், அரசாங்கத்தினுடைய

[22nd July 1957

நோக்கம்—இங்கு சர்க்கரை உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பது அந்தக் கொள்கையின்படி இந்த ஆலை எற்பட்டிருக்கிறதே தவிர, கனம் அங்கத்தினர் அதற்கு வெவ்வேறு அர்த்தம் கொடுத்து அவர்கள் நினைக்கலாம். ஆனால் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை, சர்க்கரை உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பது.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : நில உடைமைக்கு வரம்பு கட்டுவது எந்த அடிப்படையில் இருக்கும் ? திட்டக் கமிஷன் சிபார்சு செய்திருக்கிறதே, அந்த அடிப்படையில் இருக்குமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : திட்டம் கமிஷனுடைய அடிப்படையையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்தக் கமிஷனே இப்பொழுது இது விஷயமாக ஒரு கமிட்டி எற்படுத்தியிருக்கிறது. அதனுடைய முடிவு என்ன என்று தெரியவில்லை. அதையும் ஆலோசித்து மசோதா கொண்டுவரப்படும்.

SRI N. S. RAMALINGAM : நில உடைமைக்கு வரம்பு கட்டுவதை நிர்ணயிக்கும்போது வீண் கிளர்ச்சிக்கு இணங்கிவிடாமல், நியாயத்தையும் உற்பத்திப் பெருக்கத்தையும் அரசாங்கம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அரசாங்கம் நியாயத்தை அனுசரித்துத்தான் செய்யும்.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, in several other State ceilings on future acquisitions of land have been fixed. May I know what this Government intend to do in regard to the fixation of ceilings with regard to future acquisitions of land ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இரண்டொரு ராஜ்யங்கள் இந்த வரம்பு எற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் எதிர்கால வரம்பு பற்றியும், தற்கால வரம்பு பற்றியும், யோசனை செய்துதான் ஒரு முடிவுக்கு வரும்.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதற்குள் மிராசுதார்கள் விவசாயிகளை நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு எடுத்துவரும் பெரு முயற்சிகளைத் தடுப்பதற்கு, சர்க்கார் என்ன தீவிர நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று உறுதி கூற முடியுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சர்க்கார் இது பற்றி ஏற்கெனவே நடவடிக்கை எடுத்து, ஒரு சட்டமும் இயற்றியிருக்கிறார்கள்.

SRI S. B. ADITYAN : In fixing the ceiling on land holdings, do the Government propose to exempt co-operative societies and joint stock companies ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இவையெல்லாம் இந்த விஷயத்தில் அடங்கினவைதான். கூட்டுறவு விவசாயம், கூட்டுப் பண்ணைகள், முதலியவற்றைப்பற்றியெல்லாம் யோசித்துத்தான் முடிவு செய்யப்படும்.

SRI M. ALAGIRISAMY : நில உடைமைக்கு வரம்பு கட்டும் விஷயத்தில், "ப்ளான்டேஷன்ஸ்"-உம் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அது சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்பது பிறகுதான் தெரியும். இப்போது அதெல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வரும் நிலையில் இருக்கிறது.

22nd July 1957]

SRI K. RAMACHANDRAN : நிலவுடைமைக்கு வரம்பு கட்டும் விஷயம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். இது ஏதாவது கமிட்டியின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா ? எந்த ஸ்திதியில் இருக்கிறது ? ஏற்கெனவே கமிட்டி அமைக்கப்பட்டு அதன் மூலம் ஏதாவது முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா ? தமிழ் நாடு விவசாயக் கமிட்டி என்று ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் கமிட்டியின் முடிவுகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

1412

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இது விஷயமாக அரசாங்கம் ஒரு மந்திரி சபை உப கமிட்டியை ஏற்படுத்தியது ; அந்த உப கமிட்டியினர் இந்த விஷயங்களையெல்லாம் தீர்க்க விசாரித்து ஒரு ரிப்போர்டும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சிபாரிசுகள் எல்லாவற்றையும் கொண்ட மசோதாவைக் கொண்டு வரும் தருணத்தில், சில சட்ட அசந்தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்டன. அதன் காரணமாக நிலச்சீர்திருத்தத்தின் இந்த கட்டம்—மூன்றாவது கட்டம்—கொண்டு வரப்படாமல் நிறுத்தப்பட்டது. ஆகையால் அந்த சிபாரிசுகள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இப்போது திட்டக் கமிஷன் மூலம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள ஒரு கமிட்டி எல்லா விஷயங்களையும் கவனித்து முடிவு செய்யும்.

SRI R. SWAMINATHA MERKONDAR : நிலவுடைமைக்கு வரம்பு நிர்ணயிக்கப்படும் போது, நிலத்தின் வருமானம், நிலத்தின் அளவு, அதன் மதிப்பு முதலிய விஷயங்கள் எல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கப்பட்டு, நில உடைமைக்கு வரம்பு நிர்ணயிக்கப்படுமா என்று அறியவிரும்புகிறேன் ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஆமாம். அந்த விஷயங்களையெல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போம். அதாவது, நிலத்தின் பரப்பளவு, அதன் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் ஆகிய இரண்டு விஷயங்களும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு முடிவு செய்யப்படும்.

SRI K. B. S. MANI : சர்க்கார் நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு நிர்ணயிக்கும் சட்டத்தைக் கொண்டு வரப்போவதை முன்பாகவே தெரிந்து கொண்டு, சட்டம் வருவதற்கு முன்பே, எச்சரிக்கையாக ஒரு சிலர் தங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை தங்கள் குடும்பத்தார் பேரிலும், பெயரளவில் தர்ம ஸ்தாபனங்கள் பேரிலும் எழுதி வைத்து விடுகிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அவர்கள் சட்டப்படி இம்மாதிரி நிலங்களைப் பிரிவினை செய்தால் அதில் ஆட்சேபனை இல்லை. அவர்கள் அம்மாதிரிச் செய்தால் அவர்களே நிலவுடைமைக்கு வரம்பு கட்டுவதற்குத் தூண்டுகோலாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் நியாய வாரச் சட்டத்திலிருந்தும், குத்தகை வாரச் சட்டத்திலிருந்தும், தாங்கள் எந்த அளவிற்குத் தப்பித்துக்கொள்ள முடியுமோ அந்த அளவிற்குத் தப்பித்துக்கொள்வதற்காக, நிலப்பிரபுக்கள் ஹைக்கோர்ட்டுகளிலும் இதர கோர்ட்டுகளிலும் வழக்குத் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து அந்தச் சட்டங்கள் நடைமுறையில் விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக இல்லை என்பதும், அவைகள் காரணமாக விவசாயிகளுக்கும் மிராசுதார்களுக்கும் இடையே தகராறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதும் சர்க்காருக்குத் தெரிந்திருந்தும், சர்க்கார் இதுவரையில் அவைகளைத் திருத்தியமைக்கவில்லை. சர்க்கார் அவைகளை உடனடியாகத் திருத்தியமைப்பார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நிலவுடைமைக்கு வரம்பு கட்டுவதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஏதோ தமது அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் இன்னது என்று நான் தெரிந்துகொண்டேன்.

[22nd July 1957

SRI K. VINAYAKAM: On a point of order, Sir. It is very difficult to catch your eyes. I have been rising in my seat but could not manage to catch your eyes. Your eyes are the most elusive organs that God has ever created on the face of this earth. What is the *modus operandi* that you would suggest to enable me to catch your eyes?

MR. SPEAKER: Please stand up as often as you can. (Laughter.) Some time, you will catch my eye.

Government Transport buses in Kanyakumari district

* 176 *Q.*—SRI T. T. DANIEL: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) the number of Government Transport buses plying in Kanyakumari district at present; and

(*b*) how many of them are new buses?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (*a*) The fleet strength of the Kanyakumari Branch of the Madras State Transport Department is 76. On an average 53 buses are plying daily on the roads.

(*b*) Twelve.

SRI T. T. DANIEL: Are the Government aware that many of the buses that are now plying in Kanyakumari district are in a very bad condition? Will they be pleased to go into the desirability of replacing these buses with new ones and also starting a workshop there so that the buses can be repaired then and there?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: We have put 12 new buses into operation and in the course of the month, we will be sending another 12 to Kanyakumari district. We have proposals in this Budget for starting a workshop in Nagerkoil.

Block Development Scheme

* 177 *Q.*—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of Sri N. K. Palanisami): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) the total amount spent on Tiruppur, Kangayam and Palladam in the year 1956–57 under the Block Development Scheme; and

(*b*) out of this, the expenditure incurred on the administrative department towards salaries of the officials and other expenses (with detailed figures for the various items of expenditure)?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (*a*) Tiruppur Community Development Block—Rs. 2,76,350–6–11, Kangayam Community Development Block—Rs. 2,92,462–11–9, and Palladam Community Development Block—Rs. 2,13,722–1–0.

22nd July 1957]

(*b*)—

Details of Expenditure. (1)	*Tiruppur. C.D. Block.* (2)			*Kangayam. C.D. Block.* (3)			*Palladam. C.D. Block.* (4)		
	RS.	A.	P.	RS.	A.	P.	RS.	A.	P.
Pay of Officer	2,760	0	0	2,951	10	0	2,343	4	0
Pay of Establishment ..	26,204	0	0	26,018	4	0	30,571	12	0
Dearness allowance	11,204	1	0	11,341	1	0	13,074	12	0
Travelling and other compensatory allowance. ..	14,584	2	0	13,738	5	0	14,315	3	0
Training allowance to Social Education Organiser	238	11	0	181	10	0	176	11	0
	54,990	14	0	54,230	14	0	60,481	10	0

SRI K. G. PALANISWAMI GOUNDER: இப்போது நிர்வாகச் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே அதைக் குறைத்து, திட்டங்களுக்கு அதிகப் பணத்தை ஒதுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்போது கொடுத்த புள்ளி விவரங்களிலிருந்து உத்தியோகஸ்தர்களுக்காக ரூ. 54,000 அல்லது ரூ. 55,000 செலவழிக்கப்படும்போது, மற்றெல்லா செலவுகளுக்கும் சேர்த்து சுமார் ரூபாய் மூன்று லட்சம் (மூன்று லட்சத்திற்குப் பக்கமாக) செலவு செய்யப்படுகிறது. ஆகையால் உத்தியோகஸ்தர்களுக்காக அதிகம் செலவு செய்யப்படுகிறது என்று சொல்வது சரியல்ல.

Rice mills

* 178 *Q.*—SRI M. SELVARAJAN (on behalf of Sri S. N. Annamalai): Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the action taken on the mahzar submitted by the public of Kalambur in North Arcot district on 5th April 1957 regarding grant of licence to K. P. Govindaraja Mudaliar Rice Mill?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The matter is under consideration by the local officers.

* 179 *Q.*—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of Sri A. R. Subbiah Mudaliar): Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) whether the Government have issued any order prohibiting the issue of licences for the starting of new rice mills;

(*b*) if so, the date from which this order has been in force;

(*c*) the number of new rice mills, which have been exempted from the operation of this order till the end of March 1957, with the reasons therefor; and

(*d*) whether the fee for the licence issued under the "Food Control Act" has been reduced from Rs. 25 to Re. 1 and if so the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: A reply* is placed on the table of the House.

* Printed as Appendix I on page 193 infra.

[22nd July 1957

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : What is the future policy of the Government? Are they going to stop the issue of licences inasmuch as handpounding is being advocated both at the Central Government and at the Madras Government levels?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I may refer the hon. Leader of the Opposition to the paper placed on the table of the House.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that many people prefer milled rice to hand-pounded rice?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not know whether many people prefer milled rice. It may be some people prefer mill-polished rice because they like it.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்னை. கேள்விகள் போடப்படும் நேரத்தில்தான் 'மேஜைமீது வைக்கப்பட்டுள்ள பேப்பர்கள்' என்பவைகளும் எங்களுககு வந்து சேருகின்றன. இதன் காரணமாக கேள்வி நேரத்திற்கு முன்பே அவைகளை நாங்கள் படிக்க முடிவதில்லை. ஆகவே அந்த மூலக் கேள்விகளின் விடைகள்பற்றி உப கேள்விகள் போட முடிவதில்லை. ஆகவே ஒரு நாள் முன்னதாக கனம் அங்கத்தினர்களுக்குக் கேள்விகளை கொடுககும்போது 'மேஜைமீது வைக்கப்படும் பேப்பர்களும்' கொடுக்கப்படுவதற்கு தாங்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சட்டசபைக் கூட்டம் தொடங்குவதற்கு முன்பே 'மேஜைமீது வைக்கப்படும் பேப்பர்கள்' இங்கே வைக்கப்படுகின்றன. ஆகவே கனம் அங்கத்தினர்கள் அவைகளை கேள்வி நேரத்திற்கு முன்பே வந்து பார்த்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் பதில்கள் நீண்டதாக இருந்து, மறுநாளும் அவைகளைப்பற்றிக் கேள்விகள் கேட்கவேண்டுமானால் அது கனம் சபாநாயகர் அவர்களுடைய உத்தரவைப் பொறுத்தது ஆகும்.

MR. SPEAKER : I will give my ruling. I entirely agree with the Hon. Minister for Home. These papers are placed on the table, ten or fifteen minutes before the meeting commences. There is nothing to prevent hon. Members from coming earlier and reading what is placed on the table. If hon. Members, after going through the papers find that there is something in them on which further information is required, I will allow them to put supplementaries. Now, Mr. Vinayakam can put his question.

9-20 a.m. SRI K. VINAYAKAM : From the pamphlet placed on the table of the House, it is evident, that the Government have not given any instructions to the Collectors of districts altogether banning the issue of new licences. Are the Government aware of the fact that this kind of instructions only goad the Collectors to ban the issuing of new licences? For example, in Chingleput district, no licence for a fresh mill was issued after the publication of the Government communique on the matter.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may tell the hon. Member that he is not correct when he says that in Chingleput district the issuing of licences has altogether been banned.

2nd July 1957]

SRI K. APPAVOO PILLAI : ஒசூர் தாலுகாவில் ரைஸ் மில்களை ற்படுத்தவேண்டும் என்பதற்காக கலெக்டருக்கு விண்ணப்பங்களைப் பாட்டுவிட்டு, மின்சார இலாகாவுடன் அக்ரிமெண்டு செய்துகொண்டிருக் றார்கள். இப்போது கலெக்டர் லைசென்சு கொடுக்க மறுக்கிறார். னால் அக்ரிமெண்டுபடி மின்சார இலாகா மினிமம் சார்ஜ் கட்டவேண்டும் ன்பதாக இவர்களைத் தொந்தரவு செய்கிறார்கள். ஆகவே அவர் ளுக்கு உடனடியாக லைசென்சு கொடுக்கவேண்டும். இல்லையானால் னிமம் சார்ஜ் கட்டவேண்டாம் என்பதாகவாவது மின்சார இலாகா க்கு உத்திரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஒசூர் மக்கள் அதிக ாக ரைஸ் மில்லைத் திறக்கவேண்டும் என்பதற்காக மின்சாரத்தைக் ாரவில்லை. அந்த நோக்கத்திற்காகவும் அங்கே மின்சாரம் கொண்டு ாகவில்லை. மின்சாரத்தை உபயோகிக்க வேண்டும் என்பதற்காக புதிய ாக ரைஸ் மில்கள் அனுமதிக்க முடியாது. கைக்குத்தல் அரிசி சாப்பிடு து நல்லது என்று உணர்ந்து அதிலும் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : From the answer laced on the table of the House, I may point out to the Hon. Iinister that no specific instructions have been issued to the Collectors. In certain cases, Collectors issue licences and in certain ıses they refuse licences. Will the Government therefore conder the desirability of issuing " hard and fast rules " to enable ıem to decide in what circumstances licences should be issued ıd in what circumstances they should not be issued?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This is exactly the osition under which the Government have issued instructions. ollectors have got discretion to decide in what circumstances cence will have to be issued and in what circumstances it would ot be necessary to issue them so that hand-pounding might be ıcouraged.

SRI G. GOMATHISANKARA DIKSHITAR ; சுகாதாரத்தை த்தேசித்தும், வேலை இல்லாத் திண்டாட்டத்தை நீக்குவது உத்தேசித்தும் கைக்குத்தல் அரிசியை உபயோகிப்பது நலம் என்ற கொள்கையை அர ங்கம் கொண்டிருப்பதால் மின்சார ரைஸ் மில்களுக்கு லைசென்சு காடுப்பதை அரசாங்கம் நிறுத்துவார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்படி நிறுத்தி டலாம். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் போன்றவர்கள் கைக்குத்தல் அரிசி ன் அருமையை உணர்ந்தவர்கள் கைக்குத்தல் அரிசியை மக்கள் ஏற்றுக் காள்ளும்படி செய்யவேண்டும்.

SRI M. MUNI REDDI : Arising out of the answer to the ıpplementary question, may I inform the Government that parties ho have entered into agreements previously and who, as a result such agreements, have agreed to consume 20 h.p. will be put to onsiderable difficulties as they will be liable to pay minimum ıarges as per the agreements if licences to run the mills are refused y the Collector subsequently?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If any commitients had been made in the matter of installation, the Collector ill certainly take that factor into account before they arrive at a nal decision in the matter. If the party has any grievance lie ıay appeal to the Board.

[22nd July 1957

SRI S. LAZAR : சர்க்கார் இருபோன்று ரைஸ் மில்களுக்கு லைசென்சு வழங்கப்படாது என்று சொல்லுவதில் பல கஷ்டங்கள் வருகின்றன. 1951–52-லேயே திருச்சி ஜில்லாவில் ரைஸ் மில் திறப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு, மற்ற சர்டிபிகேட் முதலியன வாங்கப்பட்டு, மின்சார அக்ரிமெண்டு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னமும் லைசென்சு வழங்கப்படவில்லை. இப்படி கட்டடங்கள் கட்டி சகல ஏற்பாடுகளும் செய்துள்ள ரைஸ் மில்களுக்காவது லைசென்சு கொடுக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போதுதான் ஆங்கிலத்தில் பதில் சொன்னேன். அம்மாதிரியாக முன்பே செலவு செய்யப்பட்டு கமிட்மெண்டு இருந்தால் அதைக் கவனிப்பார்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : The Government of India have recently taken a decision on the recommendations of the Rice Mill Enquiry Committee's report. May I know whether the Government have received any communique from the Central Government on this matter?

THE HON. SRI M BHAKTAVATSALAM : I do not know whether any communique has recently been received. But I may tell the hon. Member that what is contained in the paper placed on the table of the House is exactly in accordance with the decisions of the Government of India that are reported in the press.

SRI C. MUTHIAH PILLAI : இப்போது லைசென்சு வழங்கப்படுவதில் கலெக்டருக்கு அதிகாரத்தை நிறுத்திவிட்டு, ரெவின்யூ போர்டுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. திரும்பவும் கலெக்டருக்கே அதிகாரத்தை வழுங்க ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கலெக்டருக்குத்தான் லைசென்சு வழங்க அதிகாரம். அவர் முடிவின் பேரில் அப்பீல் செய்வதற்குத்தான் ரெவின்யூ போர்டுக்கு ஜூரிஸ்டிக்ஷன் இருக்கிறது.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : தொன்றுதொட்டு கைக்குத்தல் அரிசியை உபயோகிக்கும் வழக்கம் அனுஷ்டானத்தில் இருந்துவருகிற பிரதேசங்களில் ரைஸ் மில்லுக்கு லைசென்சு கொடுக்கிற வழக்கத்தை நிறுத்த அரசாங்கம் முன்வருமா ? முன்பே வழங்கப்பட்டிருந்தால் மின்சாரத்தை வேறு வகையில் உபயோகப்படுத்துவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுவிடுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த விஷயம் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அந்த அந்த பிராந்தியங்களில் உள்ள மக்களுக்குத் தேவையான அளவு போதுமான அரிசி கிடைக்கவேண்டும். அப்படி கிடைக்கவில்லை என்ற புகாருக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது.

Homoeopathic System of Medicine

* 180 *Q.*—SRI V. K. KOTHANDARAMAN (on behalf of SRI N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal to recognize the homoeopathic system of medicine and to start colleges for teaching this system?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, Sir.

22nd July 1957]

Marketing Societies

* 181 *Q.*—SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to open any new Co-operative Marketing Societies in the State; and

(*b*) if so, how many among them are proposed to be opened in Kanyakumari district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) Yes, Sir.

(*b*) It has been decided to organize Co-operative Marketing Societies in Kanyakumari district at the rate of one society for each taluk under the Second Five-Year Plan. During 1957-58 two societies—one at Nagercoil and another at Kalkulam—will be formed. The remaining societies will be formed during subsequent years of the Plan.

SRI T. T. DANIEL : May I know whether the Government have decided upon the exact centres where these co-operative societies are intended to be opened and the principles on which these societies are intended to be opened?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The societies will be opened at the rate of one per each taluk. Two places have already been selected, one at Nagarkoil and the other at Kalkulam.

Local Development Scheme in Bhavani taluk

* 182 *Q.*—SRI P. G. MANICKAM : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) the amount allotted for the Local Development Scheme in Bhavani taluk in 1956–57; and

(*b*) the amount spent out of it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) Rs. 3,18,200 (rupees three lakhs, eighteen thousand and two hundred only).

(*b*) Rs. 1,80,637 (rupees one lakh, eighty thousand six hundred and thirty-seven only).

SRI P. G. MANICKAM : சார், எத்தனை வேலைகளுக்குத் திட்டங்கள் போடப்பட்டன ? எத்தனை வேலைகளுக்கு சாங்ஷன் ஆயின ? சாங்ஷன் செய்யப்பட்ட வேலைகளாவது பூர்த்தியாக முடிந்தனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 349 வேலைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. 198 வேலைகள் முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

SRI G. G. GURUMURTHY : 1956–57-ல் செலவு செய்யப்பட்டு முடியாத தொகை இருந்தால் அதை 1957–58-ல் செலவு செய்வதற்கு அனுமதி அளிப்பார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சாங்ஷன் செய்யப்பட்ட வேலைகளுக்கு எவ்வளவு தொகை தேவையோ அது அனுமதிக்கப்படும்.

[22nd July 1957

Fair Price Shops

* 183 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) the total number of Fair Price Shops functioning at present;

(*b*) the number of such shops in (i) the City of Madras, (ii) Madurai, (iii) Tiruchirappalli, (iv) Coimbatore, (v) Tirunelveli, (vi) Tirunelveli district, excluding Tirunelveli town and (vii) Kanyakumari district;

(*c*) the normal off-take per week in each of the above places?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) 940 shops.

(*b*)—

(i) Madras City	216	Shops.	
(ii) Madurai Town	14	do.	
(iii) Tiruchirappalli	6	do.	
(iv) Coimbatore	53	do.	
(v) Tirunelveli	5	do.	
(vi) Tirunelveli district excluding Tirunelveli town.	103	do.	
(vii) Kanyakumari district	248	do.	(of this 30 shops sanctioned for Vilavancode taluk have been kept in reserve by the Collector).

(*c*)—

1 Madras City	489	tons.
2 Coimbatore town	84	do.
3 Madurai town	21	do.
4 Tiruchirappalli town	15	do.
5 Tirunelveli town	14	do.
6 Tirunelveli district excluding Tirunelveli town.	21	do.
7 Kanyakumari district	190·8	do.

9-30 a.m. SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: சார், இந்த "பேர் பிரைஸ் ஷாப்"-களில் கொடுக்கப்படும் புழுங்கல் அரிசி மிகவும் மோசமாக இருப்பது ஏன்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கிடைக்கும் அரிசியைத் தான் கொடுக்க முடியும். கூடிய வரை நல்ல அரிசியாகப் பார்த்துத் தான் கொடுத்து வருகிறோம். இந்த அரிசிதான் நியாய விலை கடைகளில் விநியோகிக்கப்படுகிறது.

SRI N. S. RAMALINGAM: நியாய விலை கடைகளை தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே மானாவாரிப் பிரதேசங்களில் திறப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: ஓரளவுதான் நியாய விலை கடைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. முக்கியமாக நகரப் பிராந்தியங்களிலும், போதிய அரிசி கிடைக்காத பிராந்தியங்களிலும் இந்த நியாய விலைக் கடைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் கணம் அங்கத்தினர் கோரும் பிராந்தியங்களில் எல்லாம் இந்த நியாய விலைக் கடைகள் திறப்பது என்பது அசாத்தியம்.

SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. Minister consider the supply of rice substitutes in these fair price shops?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That is a different question, Sir. A separate question may be put.

22nd July 1957]

SRI S. B. ADITYAN: திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே தென் பகுதியிலே மழை இல்லாத காரணத்தினாலே பஞ்சம் பரவலாக ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நிதி மந்திரி அவர்களே அறிக்கையில் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கு அதிகப்படியாக நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: சென்னை நகரத்தைத் தவிர, நான் கொடுத்த விவரங்களிலிருந்து திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் தான் அதிகமாக நியாய விலைக் கடைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அறியலாம்.

SRI A. MARIAPPAN: சேலம் ஜில்லாவில் அவசியமான இடங்களில் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: ரொம்பவும் அவசியமான இடங்களில், முக்கியமாக நகர் பிராந்தியங்களில் சில கடைகளை வைக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யும்.

SRI P. S. CHINNADURAI: சபாநாயகர் அவர்களே, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே நியாய விலைக் கடைகளில் அரிசி வாங்கும்போது கோதுமையையும் கட்டாயமாக வாங்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துவது உண்மையா? அவ்வாறு வற்புறுத்துவதை அரசாங்கம் கை விடுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் நியாய விலைக் கடைகள் ஒன்றும் இல்லை.

SRI P. S. SANTHANAM: வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே எத்தனை நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன? இப்பொழுது இல்லை என்றால் திறப்பதற்கு ஏதாவது உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலே நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறது.

SRI G. GOMATHISANKARA DIKSHITAR: ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களிலே உணவின் விலை அதிகமாகி விட்டதால், அவர்களுக்கு வேண்டிய அரிசியை கோவாபரேடிவ் சொசைடி மூலமாக பெறுவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: ஹரிஜனங்கள் ஹாஸ்டல்களுக்கு தனியாக அரிசி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் கோரினால், அது பற்றி கவனிக்கப்படும்.

SRI M. JAGANNATHAN: நியாய விலைக் கடைகளில், சில இடங்களில் அரிசி அநியாய விலைக்கு விற்கப்படுகின்றது. இம்மாதிரி கள்ளச் சந்தையில் அரிசி விற்பதை தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இம்மாதிரி பொதுவாக குற்றம் சாட்டினால் பயன் ஏற்படாது. கனம் அங்கத்தினர்கள் "கேட்டார்கள்" என்றுதான் போடுவார்கள். குறிப்பாக கனம் அங்கத்தினர்கள் எங்காவது துஷ்பிரயோகம் செய்ததைச் சொல்வார்களானால் அதை கவனித்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

SRI N. MARUDACHALAM: கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டும் என்று பல மகஜர்கள் அனுப்பியும் அது விஷயம் ஒன்றும் கவனிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இதை அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

[22nd July 1957

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கோயம்புத்தூர் நகரத்தில் 53 நியாய விலைக் கடைகள் இப்போது இருக்கின்றன. ஆகவே அரசாங்கம் இது விஷயத்தில் கவனிப்பதில்லை என்று சொல்வது சரி அல்ல.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ : சபாநாயகர் அவர்களே, நியாயவிலைக் கடைகளில் தப்பிதமாக அரிசி வாங்க முயற்சிக்கின்றவர்களின் மீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : குறிப்பாக புகாரை அனுப்பினால் அது பற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

SRI R. SRINIVASA IYER : தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஒரத்தநாடு போன்ற பஞ்சப் பிரதேசங்களிலே நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தினால் கோதுமை வாங்க வேண்டும் என்று கலெக்டர் "பிரஸ் கான்பரன்ஸ்"-ல் சொல்லப்பட்டதாக பேபரில் போடப்பட்டிருந்தது. இதைப் பார்த்துவிட்டுத் தான் ஸ்ரீ சின்னதுரை கேள்வி போட்டார் என்று நினைக்கிறேன். ஆகையால் இது விஷயத்தில் சர்க்கார் ஏதாவது உத்திரவு போட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதுவரை அவ்வாறு திறக்கப்படவில்லை. இனிமேல் திறக்கப்படுவதைப் பற்றி சில யோசனைகள் இருக்கலாம்.

SRI K. N. PALANISWAMI GOUNDER : தலைவர் அவர்களே நியாய விலைக் கடைகளில் 18 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள்தான் அரிசி வாங்க வரவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதற்கு குறைந்த வயதுள்ளவர்கள் சென்றால் அரிசி கொடுக்க மறுக்கப்படுகிறது. இதனால் ஏழைகள் அவர்கள் வேலைக்குப் போவதை விட்டு விட்டு அரிசி வாங்கச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் இதில் தகுந்த மாறுதல்கள் செய்வார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர்கள் புகார் சொல்லக்கூடாது என்ற நோக்கத்துடன்தான் இவைகள் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றன.

SRI D. S. AUTHIMULAM : தமிழ் நாட்டில் அநேக ஜில்லாக்கள் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டு பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. ஆகையினால் இவைகளுக்கு "ஸ்பெஷல் பிரபரன்ஸ்" கொடுக்க ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் எப்பொழுதும் பஞ்சப் பாட்டைப் பாடக்கூடாது என்று அவரை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிப்பட்ட பஞ்ச நிலைமை இப்பொழுது இல்லை.

SRI K. PONNIAN : தலைவர் அவர்களே, வால்பாறையிலே 75,000 தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 10 மைல், 15 மைல் சுற்று வட்டாரத்தில் இருக்கிறார்கள். அங்கு இப்பொழுது ஒரு நியாயவிலை கடைதான் இருக்கிறது. இன்னும் அதிகமாக நியாயவிலைக் கடைகளை திறப்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கலெக்டர் அவர்கள் அவ்வப்போது இந்த விஷயத்தை கவனித்து நியாய விலைக் கடைகள் அவசியம் என்றால் அதிகப்படுத்துவதற்கு தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்வார்.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்படவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. அங்கேயும் பஞ்சப்பிரதேசங்கள் சில இடங்களில் இருக்கின்றன என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆகையால் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் அந்த இடங்களிலாவது நியாயவிலைக் கடைகளை ஏற்படுத்த முன் வருவார்களா ?

22nd July 1957]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஒரு பிராந்தியத்தில் அரிசி கிடைப்பது கஷ்டமாக இருந்தால் மற்ற செழிப்பான இடங்களிலிருந்து அரிசி எடுத்துச் செல்லக்கூடும். இருந்தாலும் அவசியம் ஏற்பட்டால் கடைகள் ஏற்படுத்துவது கவனிக்கப்படும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சர்க்கார் அரிசியை "கோடௌனில்" வைத்துக் கொண்டிருப்பதனால் நாற்றம் ஏற்பட்டு மக்கி விடுகிறது. இதனால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதும் நமக்குத் தெரியும். ஆகையால் வரக்கூடிய அரிசியை நீண்ட நாள் வைத்துக்கொண்டிருக்காமல், உடனடியாக விநியோகம் செய்வதற்கு சர்க்கார் தக்க ஏற்பாடு செய்யுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இவை உடனுக்குடன் கவனிக்கப்பட்டுத்தான் வருகிறது.

SRI P. M. MUNUSAMI GOUNDER : நியாயமான விலைக்கு நியாய விலைக் கடைகளில், சுலபமாகவும், நல்ல முறையிலும், அதிக அளவிலும் ஜனங்கள் அரிசி வாங்கிக்கொள்ள போதுமான அளவு அரிசி சப்ளை செய்யப்படுவதில்லை. ஆகையால் "சப்ளை கோட்டா"-வை அதிகப்படுத்த சர்க்கார் முன் வருமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த நியாய விலை கடைகள் ஓரளவு நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில்தான் ஏற்படுத்தப்பட்டன என்று நான் முன்பே பதிலில் சொன்னேன். ஆகையால் எங்கெங்கே வேண்டுமோ, எவ்வளவு வேண்டுமோ அங்கங்கே நியாயவிலைக் கடைகளை அதிகரித்துக்கொண்டுபோக முடியாது.

SRI K. SWAMINATHA MERKONDAR : தஞ்சாவூர் தாலுகாவில் செங்கிப்பட்டி, வல்லம் போன்ற வறண்ட தொகுதிகளில் ஏழை மக்கள் அதிக விலையில் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். வெளியிலிருந்து அரிசி வாங்குவது மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த இடங்களில் நியாயவிலைக் கடைகளை ஏற்படுத்துமா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப் பற்றி எல்லாம் கவனித்து அவசியம் ஏற்பட்டால் வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்ய கலெக்டருக்கு அங்கீகாரம் இருக்கிறது.

Madras Cultivating Tenants' Act, 1956

* 184 *Q.*—SRI C. MUTHIAH PILLAI : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the action taken on the representations from the Member from Sirkali Constituency regarding amendment of the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956, to extend its applicability to joint cultivators and tenants in Sirkali taluk and other areas in Tanjore district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : In January 1957 a representation was received from hon. Member requesting the Government to amend the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956, so as to make it applicable to tenants under the "Karaivazhi" system of tenancy (joint cultivation). The representation was examined by the Government and the Member was informed that the question whether the tenants under the "Karaivazhi" system of tenancy will be governed by the provisions of the Fair Rent Act or not will have to be decided by the Rent Courts and the Rent Tribunals constituted under the Act.

[22nd July 1957

SRI C. MUTHIAH PILLAI : தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாக்களிலே விவசாயிகள் இந்த யசோதாவினால் அதிக கஷ்டத்துக்குள்ளாகிறார்கள். இந்த யசோதாவிற்கு சில திருத்தங்கள் கொண்டுவந்தால் நலமாக இருக்கும். ஆகையினால் இந்த சட்டசபையிலேயே சர்க்கார் இந்த திருத்தங்கள் கொண்டுவருமா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தச் சட்ட சபையில் சீர்திருத்தங்கள் கொண்டுவரலாம். எந்த எந்த வகையிலே திருத்தம் செய்யவேண்டுமோ அதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து அதை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும்.

SRI C. MUTHIAH PILLAI : இது ரொம்பவும் முக்கியமான பிரச்னையாக இருக்கிற காரணத்தினாலே இதற்கு அரைமணி நேர விவாதம் ஒதுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சட்டம் போட்டிருந்தும் விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதுபற்றி பேபரிலும் செய்தி வந்திருக்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட மந்திரிக்கும் முதல் மந்திரிக்கும் நன்றாகத் தெரியும். உடனடியாக அங்கே இந்தப் பிரச்னை தீர்க்கப்படாவிட்டால் அமைதி குலைந்துவிடும் நிலையில் இருக்கிறது. ஆகையால் இதற்கு அரைமணி நேரம் விவாதம் ஒதுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : பட்ஜெட் விவாதம் செய்யும் நேரத்தில் அரைமணி நேர விவாதத்திற்கு அவகாசம் ஒதுக்க முடியாது. "அப்ரோபிரியேஷன் பில்" லின்மீது விவாதம் நடக்கும்போது அங்கத்தினருக்கு இதுபற்றி பேச உரிமை இருக்கிறது. பேசலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

Simco Match Factory

* 185 *Q.*—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether the Government are aware of the closure of the Simco Match Factory, Gudiyatham ; and

(*b*) whether the Government have taken any steps to re-open and run it again ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) Yes, Sir.

(*b*) No, Sir.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இதுபோன்று தொழிற்சாலைகளுடைய மூடுவிழாக்கள் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டே போனால், வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை எப்படி நாம் போக்குவது, வேலையில்லாதவர்களுக்கு எப்படி வேலை கொடுப்பது ? ஆகவே புதிய தொழிற்சாலைகளை திறந்துகொண்டு போகக்கூடிய அதேநேரத்திலே பழைய தொழிற்சாலைகள் மூடிக்கொண்டே போகப்படுகிறது. இதற்கு தொழிலாளி காரணம் அல்ல....

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் கேள்வி நேரத்தின்போது பிரசங்கம் செய்யக்கூடாது. கேள்விதான் கேட்கலாம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : மூடப்பட்ட எல்லா தொழிற்சாலைகளையும் மீண்டும் திறந்து நடத்துவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுப்பார்களா ?

MR. SPEAKER : அது "கரெக்ட்".

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மூடுகின்ற தொழிற்சாலைகள் எல்லாவற்றையும் சர்க்கார் எடுத்து நடத்துவது என்ற கொள்கையை வரையறுத்துவிட்டால் எல்லோரும் தொழிற்சாலைகள் வைத்து மூடிக்கொண்டே போவார்கள். ஆகவே, எந்தெந்த தொழில்களை சக்கார்

22nd July 1957]

நடத்தவேண்டும், எந்தெந்த தொழில்களை தனியார் நடத்தவேண்டும் என்று ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் " இண்டஸ்டிரியல் பாலிஸி ரிஸல்யூஷனில் " வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனியார் துறையிலுள்ள தொழில்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு நடத்துவது அவ்வளவு உசிதம் அல்ல.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, what were the causes that prompted the closure of this match factory? Was it due to labour sponsored by the Communist party that was mainly responsible for the unrest in the factory and which culminated in the closure of this match factory ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member's guess is wrong. It is all a family dispute.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, சென்னை சர்க்கார் பெரம்பூரில் தீப்பெட்டி தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக வேலையற்றவர்களுக்கு வேலை கொடுத்ததாகத் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் குடியாத்தம் தொழிற்சாலை மூடப்பட்டதன் காரணமாக அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் வேலையற்றுப்போய்விட்டார்கள். இம்மாதிரி ஏற்கெனவே தொழிலில் ஈடுபட்ட வேலையற்றுப்போன ஏழை மக்களுக்காக அரசாங்கம் வேறுவகையில் ஒரு புதிய தீப்பெட்டி தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்வருவார்களா ? திட்டம் உண்டா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : குடியாத்தம் தீக்குச்சித் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்தவர்களுக்கு வேறு வேலைகள் கிடைத்துவிட்டன என்று அதிகாரபூர்வமாக சர்க்காருக்கு தகவல் வந்திருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு தொழிற்சாலை மூடப்பட்டால், அதை உடனே சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு நடத்துவது என்பது இயலாத காரியம். அந்தத் தொழிற்சாலை அவசியமாக இருந்தால், அது சர்க்கார் துறையிலே செய்யக்கூடிய தொழிலாக இருந்தால், அதை சர்க்கார் பரிசீலிக்கும்.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ : தொழிற்சாலைகள் நமது மாகாணத்தில் ஏறக்குறைய பல இடங்களில் மூடப்படுவதற்கு காரணம் பொருளாதார வசதி குறைவா அல்லது அங்கு உள்ள தொழிற்சங்கத் தலைவர்களின் அட்டூழியமா என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் அறிவார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது மிகவும் பொதுவாக இருக்கிறது. தொழிற்சாலை மூடிய இடத்தை குறிப்பிட்டுச் சொன்னால், பதில் சொல்லமுடியும். பொதுவாக எந்த அபிப்பிராயமும் சொல்லுவதற்கு இல்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்த பாக்டரி மூடப்பட்டதன் காரணமாக தொழிலாளர்களுக்கு இன்னும் வேலை கிடைக்கவில்லை. அது மாத்திரமல்ல. சர்க்கார் பெரம்பூர் பாக்டரியில் ஏற்கெனவே கொடுத்துக் கொண்டிருந்த கூலியையும் குறைத்து ஆட்களையும் குறைத்து விட்டதன் காரணத்தினால் மேற்கொண்டு அதிகமாக வேலையில்லாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமையிலே அதே தொழிலாளர்கள் கூட்டுறவு முறையில் ஒரு "மாட்ச் பாக்டரி" ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று பணத்தை பாங்கியில் போட்டு, கூட்டுறவு ரிஜிஸ்டிராருக்கு விண்ணப்பித்துக்கொண்டும், இதுவரையிலே கவனிக்கப்படவில்லை. கூட்டுறவு முறையிலாவது ஒரு தீப்பெட்டி தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் தக்க ஏற்பாடு செய்யுமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் பல விஷயங்களைச் சேர்த்து கேள்வி கேட்டதினால், பதில் சொல்லுவது சற்று கஷ்டமாக இருக்கிறது. நான் ஆரம்பத்திலே சொன்னேன். சென்னையில் ஆரம்பித்திருக்கும் பெரம்பூர் தீக்குச்சி தொழிற்சாலை ஏதோ "அண்டர் எம்பிலாய்டு" என்று சொல்லக்கூடிய முழுநேர வேலை கிடைக்காதவர்

[22nd July 1957

களுக்கு சலுகை கொடுப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது. அவர்கள் தீக்குச்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு வீட்டிற்கு சென்று வீட்டிலேயே வேலைசெய்து திரும்பி கொண்டுவந்து கொடுக்கிறார்கள். இது பாக்டரி மாதிரியில் நடத்தபடவில்லை. பெரம்பூர் தொழிற்சாலைக்கும், பாக்டரி முறையில் நடத்தப்படுகிற தொழிற்சாலைக்கும் அடிப்படையிலே வெகு வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு முறையிலே தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அது விஷயமாக தனி கேள்வி கேட்டால், அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை விசாரித்து சொல்லுகிறேன்.

Cultivable waste lands

* 186 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the extent of cultivable waste lands, districtwar?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The extent of cultivable waste lands in each district is as given below :—

	Acres.
Chingleput	8,220
North Arcot	47,289
South Arcot	1,15,692
Taniore	27,458
Tiruchirappalli	22,530
Madurai	41,851
Ramanathapuram	4,824
Tirunelveli	1,907
Salem	98,096
Coimbatore	36,451
The Nilgiris	355
Kanyakumari	2,061
	406,734

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த நிலங்களை நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு பகிர்ந்துகொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இது விஷயமாக நடவடிக்கை மிகவும் துரிதமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. விவசாயத்திற்காக அம்மாதிரி ஒரு லட்சம் ஏகராவுக்கு மேல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் முன்பே சொன்னேன்.

SRI K. B. S. MANI : இப்பொழுது கிராமத்திலிருக்கும் நல்ல முறையிலே விவசாயத்திற்கு பயன்படக்கூடிய நிலங்களை அங்கு இருக்கும் விவசாயம் செய்யக்கூடிய தியாகிகளும், மாஜி ராணுவத்தினரும் கோரி தாங்களே சகல செலவுகளையும் செய்து சீர்திருத்தம் செய்துகொள்ளுவதற்கு முன்வந்தால், சர்க்கார் அந்த நிலங்களை அவர்களுக்கு அடமானம் செய்து கொடுக்குமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்பொழுது இருக்கிற கொள்கை நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கும் நிலத்தை தாங்களே சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கும் நிலம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் நிலம் கொடுக்கப்படுகிறது.

22nd July 1957]

SRI P. S. CHINNADURAI : விவசாயத்திற்கு பயன்படக்கூடிய தரிசு நிலங்கள் அனைத்தையும் பூதான இயக்கத்தின் கையிலே ஒப்படைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அப்படி ஒன்றும் அவசியம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த பதிலிலிருந்து, இந்த மாகாணத்தில் "அஸெஸ்டு" புறம்போக்கு நிலம் எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதை சொல்லுவார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதுபற்றி குறிப்பாக என்னிடம் ஒன்றும் தகவல் இல்லை. இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் "டாங்கு புறம்போக்கு" முதலிய எல்லா புறம்போக்கு நிலங்களையும் குறிப்பிடுகிறது. "அஸெஸ்டு வேஸ்ட் லாண்டு" என்பது தனி பிரிவு.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : அரசாங்கத்தில் கொடுக்கப்படும் தரிசு நிலங்களை ஏழைகள் பெறுவதன் காரணத்தினால், அவர்கள் அந்த நிலங்களை உடனடியாக விவசாயத்திற்கு கொண்டுவருவதற்கு அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஏதாவது பொருள் உதவி செய்கிறதா அல்லது இனியாவது ஏதாவது அதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அவர்கள் விவசாயத்தை ஆரம்பிப்பதற்காக கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. R. KANDASWAMY MUDALIYAR : ஓமலூர் தாலூகாவில் டேனிஸ்பேட்டையில் பெரிய மரங்கள் இல்லாத காடுகள் 1,500 ஏக்கர் தரிசாக கிடக்கின்றன. அந்த ஊரிலே விவசாயம் செய்வதற்கு நிலம் இல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த பிரயோசனமற்ற காடுகளை ஒழித்து ஏழைகளுக்கு அந்த நிலங்கள் வழங்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : "பாரெஸ்டு" நிலங்களுடைய பிரச்னை இதிலே எழவில்லை. "கல்டிவபில் வேஸ்டு லாண்ட்" பிரச்னையிலும் தகராறு இருக்கிறது. "டாங்கு புறம்போக்கு", "பாரெஸ்டு" புறம்போக்கு போக மிச்ச நிலத்தை விநியோகம் செய்வதற்காக கவர்ன்மெண்டார் ஏற்பாடு செய்துகொண்டு வருகிறது.

SRI N. MARUDACHALAM : இந்த தரிசு நிலங்களில் குடிசை கட்டிக்கொண்டு வாழ்கிறார்கள். அதையும் இப்போது பிரித்துவிடுகிறார்கள். இது மிகவும் கஷ்டமாய் இருப்பதால் இந்த குடிசைகளையாவது பிரிக்காமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : குடிசையை பிரிக்கும் விஷயத்திற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை.

SRI R. SRINIVASA IYER : இந்த கவர்ன்மெண்ட் தரிசு நிலங்களில் மாடுகள் மேய்ப்பதற்கு என்று ஏதாவது நிலங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : மாடுகள் மேய்ப்பதற்கு என்றுதான் "கிரேஸிங் லாண்ட்ஸ்" என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு மாட்டுக்கு ஒரு ஏக்கர் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் நிலங்கள் மிக குறைவாக இருப்பதால் அதிகமாக ஒதுக்க முடியவில்லை.

SRI K. VINAYAKAM : What is the policy of the Government regarding the future of these cultivable waste lands? Have the Government got any rational, well-phased programme for utilizing

[22nd July 1957

these agricultural waste lands so that they may not be lying waste in future and the hungry people who want lands may be provided lands for cultivation?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir; there is a well-laid-out plan in the matter of distributing these waste lands. Formerly, these were allotted only by the Collector. In order to implement this plan quickly, we have now authorized the Revenue Divisional Officers and also Tahsildars, in some cases, to allot these lands to the landless. Lands are at present being allotted as quickly as possible.

SRI T. P. ELUMALAI: சில இடங்களில் ஏழை ஜனங்கள் பல வருஷங்களாக புறம்போக்கு நிலங்களில் பயிர் செய்து வருகிறார்கள். அப்படியிருந்தும் அந்த நிலங்களை அவர்களுக்கு ஜாரி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தும், ஜாரி செய்து கொடுக்கப் படவில்லை. ஆகையால் இந்த நிலங்களை ஜாரி செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: எந்த இடத்தில் ஜாரி செய்யப்படவில்லை என்று தெரிந்தால் அதைப்பற்றி ஏதாவது விசாரிக்க முடியும். பொதுவாக ஜாரி செய்து கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது.

SRI P S SANTHANAM: தலைவர் அவர்களே, சில ஏரி, புறம் போக்கு நிலங்களில், அதாவது நீர்மட்டத்திற்கு மேலுள்ள நிலங்கள் 40, 50 ஏக்கர் என்று இருக்கிற நிலங்களை ஏழை மக்களுக்கு அடமானம் செய்து கொடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அம்மாதிரி நிலங்கள் ஏரிகளை பாதிக்குமானால் அந்த நிலங்களை அடமானம் செய்து கொடுக்க முடியாது.

Weavers

* 187 *Q.*—SRI T. T. DANIEL: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) the total number of weavers in the State;

(*b*) how many of them have handlooms; and

(*c*) how many among them are members of co-operative societies?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (*a*) & (*b*) Accurate figures are not available. Up to 31st May 1957, 447,173 handlooms were registered in this State under the Cotton Textiles (Production by Handlooms) Control Order, 1956, issued by the Government of India. Assuming that each handloom is operated by a weaver, the total number of weavers should be 447,173. But members of the family of a weaver assist him in ancillary operations.

Art silk and silk looms have not been included in the above calculation.

(*c*) 178,013 weavers are members of weavers' co-operative

22nd July 1957]

SRI T. T. DANIEL: The handloom weavers are so poor in our State that they have not got sufficient money even to purchase shares in co-operative societies and as such are not in a position to get into the co-operative societies which are really a boon to the poor weavers. Will the Government go into the question of devising ways and means to aid these poor weavers to take shares in co-operative societies?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: May I remind the hon. Member that the weavers are given interest-free loans from the Cess Fund to pay the share capital.

SRI A. MARIAPPAN: இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லா நெசவாளர்களும் மாகாணத்தில் பதிவு செய்யப்படவில்லை என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா ? பருத்தி நூலைத் தவிர ஆர்ட் சில்க் நூல் கொண்டு நெசவு செய்யும் நெசவாளர்களையும் பதிவு செய்ய சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா ? கூட்டுறவுக்கு வெளியில் இருக்கக்கூடிய நெசவாளர்களை கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேர்க்க என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: ஆர்ட் ஸில்க், "ஸில்க் லூம்" இவைகளை ரெஜிஸ்தர் செய்து வைத்திருக்கிற புள்ளி விவரங்கள் என்னிடம் இல்லை. இரண்டாவதாக அவர்களுக்கும் செஸைட்டியில் சேர்ந்து வசதியளிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பது அங்கத்தினருக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

Cholera

* 188 *Q.*—SRI T. T. DANIEL: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether the Government are aware of the deaths that occurred in Kanyakumari district in May 1957 on account of cholera; and

(*b*) if so, the steps taken by the Government to prevent the spread of the disease?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (*a*) There was only one case of death of suspected cholera.

(*b*) Intensive inoculation, isolation and treatment of cases, chlorination of water sources, disinfection of infected houses and materials and wide educative propaganda were the precautionary measures taken in the affected places. The examination of these cases showed that they were all negative to cholera.

Land colonies in Bhavani taluk

* 189 *Q.*—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) the number of land colonies existing at present in Bhavani taluk, Coimbatore district;

(*b*) the extent of land brought under cultivation in these colonies; and

(*c*) the number of ryots living in those colonies and the number of Harijans among them?

[22nd July 1957

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) Three.

(*b*) 1,320·40 acres.

(*c*) The total number of ryots living in all the three colonies is 266 and the number of Harijans among them is 174.

SRI P. G. MANICKAM : ஸார், இந்த காலனிகளை கூட்டுறவு முறையில் நடத்துவதற்கு சர்க்காரிடம் ஏதாவது உத்தேசம் உண்டா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கூட்டுறவு முறையில் நடத்துவதற்கு சர்க்காருக்கு உத்தேசமிருக்கிறது.

Landless poor

* 190 *Q.*—SRI M. MUNI REDDI : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

* (*a*) the number of landless poor that have applied for the assignment of lands in Hosur taluk, Salem district, during the period 1952 to 1956; and

(*b*) the number of persons that were granted lands and the total acreage so granted?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) 701.

(*b*) 565 persons and 4,278·25 acres.

SRI M. MUNI REDDI : May I know whether a large number of landless poor people of Krishnagiri taluk have applied for assignment of land in Hosur taluk, and if so, may I know how many have applied?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I am not aware of that. The local officers will enquire into the position. There is a very quick drive going on in that taluk for the allotment of lands to the landless poor.

Landless poor

* 191 *Q.*—SRI C. MUTHIAH PILLAI : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether the Government have issued any directions to assign poramboke lands to landless poor ;

(*b*) whether the Government have received any representations recently from Sirkali public and the Harijans in particular that their request for assignment of poramboke lands particularly non-communal lands and in unobjectionable cases have been usually turned down by the local officials without even considering the merits of the cases;

(*c*) if so, the action taken thereon; and

(*d*) the number of persons evicted for occupying poramboke lands in Sirkali taluk during 1955 and 1956?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) Poramboke lands are lands used for communal purposes. The occupation of such lands is always treated as " prima facie " objectionable. However

22nd July 1957]

in cases where the occupation is not objectionable, the land under occupation is transferred to assessed waste and action is taken for its assignment. By the term " poramboke lands ", the hon. Member presumably refers to lands at the disposal of the Government other than poramboke lands, i.e., waste lands (assessed or unassessed). The Government have issued instructions to assign such lands to landless poor, likely to engage themselves in direct cultivation.

(*b*) No, Sir.

(*c*) Does not arise.

(*d*) There were 20 cases of eviction in 1955 and 38 cases in 1956.

SRI C. MUTHIAH PILLAI : நிலமில்லாத ஏழைகள் இப்போதிருக்கின்ற புறம்போக்கு நிலங்களிலிருந்து அவர்களை கிளப்பாமல் இருந்தால் நல்லது. அந்த புண்ணியத்தையாவது ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக்கொள்வார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்த புண்ணியத்தை எடுத்துக்கொள்கிறேன். இதனால் மற்றவர்களுக்கு பாவம் ஏற்படுமானால் இந்த புண்ணியத்தை செய்ய முடியாது.

Landless poor

* 192 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) the extent of lands distributed to the landless poor in Tirunelveli district in 1954–55 and 1955–56; and

(*b*) the number of Harijans among them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) The extents are as below :—

	ACRES.
1954	0·30
1955	[illegible]8·48
1956	39·90

(*b*)—

1954 ..	1
1955 ..	1
1956 ..	2

SRI K. VINAYAKAM : From the figures read out by the Hon. Minister, is it not clear that the Government are very niggardly and very slow in the assignment of lands to the landless Harijans in Tirunelveli district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The extents read out previously were in thousands. But here it is not so because of the non-availability of land in the particular district. There may be other difficulties also. For example, the land may come under tank poramboke. Therefore, we cannot judge from figures. It all depends upon the situation there.

[22nd July 1957

SRI G. GOMATHI SANKARADIKSHITAR : ஏழை மக்கள் எவ்வளவோ காலமாக புறம்போக்கு நிலங்களுக்கு மனுச்செய்து இருந்தும் அவர்களுக்கு ஜாரி செய்து கொடுக்கப்படாமல் இருந்து வருகிறது. இதற்கு காரணம் இடையில் இருக்கிற சில்லறை அதிகாரிகளினுடைய காலதாமதம் என்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே இதை ஜாரி செய்து கொடுப்பதற்கு ஜரூராக நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஜரூராக வேலை செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கம் நினைத்து வேலை செய்து வருகிறது. அதன் காரணமாக அதிகமாக ஜாரி செய்து கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

SRI K. B. S. MANI : சபாநாயகர் அவர்களே, தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கிற வெட்டப்பட்ட புது ஆற்றுப் பாசனத்தில் கட்டுப்பட்டு இருக்கிற தஞ்சை, அரந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை, பாபநாசத்தில் ஒரு பகுதி, இந்த தாலுகாக்களில் சர்க்கார் புறம்போக்குகள் கிட்டத்தட்ட 10,000 ஏக்கர் மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அவர்களுக்கு, விகிதாசாரப்படி மூன்று ஏக்கருக்குக் குறையாமல் ஒவ்வொருவரும் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். இப்பொழுது விவசாயிகள் அதை பயன்படுத்திய பிறகு, சர்க்கார் மார்க்கெட் ரேட்டிற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று வலியுறுத்தப்படுகிறது. அந்தத் தொகையை சர்க்கார் 10 வருட வாய்தாவில் வசூல் செய்து கொள்ள அனுமதிக்குமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அங்கத்தினர் அவர்கள் தனி கேள்வி கேட்டால் விடை அளிக்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் தந்த புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து புறம்போக்கு நிலங்களை பயிர்ச்செலவிற்கு அளிக்கிற முறையில் தாமதம் இருக்கிறது என்பதும் அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டது பற்றிய புள்ளிவிவரங்களில் ஆதி திராவிட மக்களுக்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு என்ற சிறு அளவில்தான் தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் தெரிகிறது. பலருக்கும் பொதுவாக தருகிற காரணத்தால் ஆதி திராவிட மக்களின் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கும், வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தவும் இந்தத் திட்டத்தை துணையாகப்பயன்படுத்தவும் அரசாங்கம் உடனடியாக திட்டமிட்டு விரைவில் நிறைவேற்ற முற்படுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நிலம் கொடுத்ததே குறைவு. ஆகவே ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுத்ததும் குறைவாயிருக்கிறது. மற்றபடி பொதுவாக ஏழை ஜனங்களுக்கு கொடுப்பதற்கு திட்டம் இருக்கிறது. அதில் பெருவாரியானவர்கள், ஹரிஜனங்கள் ஏழைகளாக இருப்பதால் அதனால் அவர்களுக்கும் அனுகூலம் கிடைக்கும்.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[*Note*.—**An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.**]

II.—CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE UNDER RULE 40 (1) OF THE ASSEMBLY RULES *RE* LOCK-OUT IN THE TAR FACTORY AT TONDIARPET AND THE ARREST OF 160 PICKETEERS.

MR. SPEAKER : I have received notice from Sri V. K. Kothandaraman that he wants to call the attention of the Hon. Minister for Industries and Labour under rule 40, to a matter of urgent public importance, viz., lockout in the Tar Factory at Tondiarpet and the arrest of 160 picketeers.

The hon. Member will briefly explain the matter. The hon. Member must be brief while making his statement.

22nd July 1957]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : தார் பாக்டரி என்பது தொண்டையார்பேட்டை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு பக்கத்தில் இருக்கக்கூடியஒரு தொழிற்சாலை. அங்கு, நான்கு பாக்டரிகள் ஒரே அறையில் வைத்து நடத்தப்படுகிறது. ஒன்று, இந்தியன் மெட்டல் அண்ட் மெட்டலார்ஜிகல் கார்ப்பரேஷன், இரண்டு, ஈஸ்ட் இந்தியா இண்டஸ்ட்ரீஸ், மூன்றாவது, ஓரியண்டல் இண்டஸ்ட்ரீஸ், நான்காவது டி. கெ. கோவிந்தராஜுலு செட்டியார் அண்ட் கம்பெனி என்பவைகளை கோவிந்தராஜுலு செட்டியார் என்பவர் நான்கு பெயரில் நான்கு லைசென்ஸ்கள் வாங்கி ஒரே அறையில் வைத்து நடத்துகிறார் என்பது நம் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும், அதிகாரிகளுக்கும் அது தெரியும். ஆகவே, இப்பொழுது எப்படி லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டது என்று நாம் பார்ப்போமேயானால் அது ஆச்சரியமாய்தான் இருக்கிறது. இந்த நிலையிலே அங்கு 10 வருஷம், 15 வருஷம், 20 வருஷ காலமாக சுமார் 600 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அப்படி வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களை டெம்பரரி என்று வைத்துக்கொண்டு அதன் பெயரால் அப்போதைக்கப்போது இரண்டு மூன்று மாதங்கள் என்கிற நிலையிலே, அதாவது, அவர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய, எந்தவித சலுகையும் பெற முடியாத அளவிற்கு அடிக்கடி மூடப்பட்டு வருகிறது. நான்கு, ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் காங்கிரஸ் தலைமையின் கீழ் ஐ.என்.டி.யூ.சி. தொழிற்சங்கம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதை உடைப்பதற்குக்கூட இதே போன்று லாக் அவுட் செய்து அதையும் உடைத்து விட்டார்கள். இப்பொழுது எந்தக் கட்சியிலும் சேராத ஒரு தொழிற்சங்கத்தை ஆரம்பித்து அவர்கள் அவர்களது கோரிக்கைகளைக் கேட்டார்கள் என்ற காரணத்திற்காக வேண்டி இப்பொழுது அந்த பாக்டரி மூடப்பட்டு இருக்கிறது. மூடப்பட்டதோடு மட்டுமல்ல. நியாயமாக அவர்களுக்கு கிடைக்கக் கூடிய கோரிக்கைகளை கேட்டு அமைதியான முறையில் அவர்கள் அவர்களது போராட்டத்தை நடத்துகிறார்கள் என்பதற்காக வேண்டி அவர்கள் மேற்கொண்டு கைது செய்யப்பட்டு ஜெயிலில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை உடனடியாக சர்க்கார் கவனித்து அதைத் தீர்க்க வேண்டும். இல்லை என்று சொன்னால், இதே போன்ற முறையில் தான் தொழிலாளர்களுக்கு மேலும் மேலும் வேலை இல்லாத நிலை ஏற்படும் என்பது மட்டுமல்லாமல் இன்று மினிமம் வேஜஸ் கமிட்டி அமைத்தாலும் சரி அல்லது வேறு எந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் சரி, அந்த சட்டங்களை எல்லாம் உடைப்பதற்கும், தொழிலாளர்கள் எந்தவிதமான சலுகையும் பெறமுடியாத அளவிற்கு காரியங்கள் செய்யவும், இதேபோன்று சட்ட விரோதமான போக்கிலே போகக் கூடிய ஒரு நிலை இருக்குமானால் அது தொழிலாளர்களை துன்புறுத்துவதோடு அல்லாமல் சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய இன்கம்டாக்ஸ் வருமான வரி போன்ற வரிகளை கொடுக்காமல் அதில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கும் அவர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். ஆகவே நாலைந்து பாக்டரிகளுக்கு ஒரே நபர் லைசன்ஸ் வாங்கி இதேபோன்று நடத்தினால் அது அவர்களின் நன்மைக்கு வேண்டி உபயோகப்படுத்தக் கூடிய அளவிற்குத் தான் இருக்கும் என்பதை சர்க்கார் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு உடனடியாக அதை விசாரித்தாக வேண்டும்.

MR. SPEAKER : அங்கத்தினர் சுருக்கமாக பேச வேண்டும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சர்க்கார் சொல்லியும் கேட்காத முறையில் லாக்அவுட் செய்யப்படக்கூடிய இந்த சந்தர்ப்பத்தில் போலீஸ் உதவி கொண்டோ அல்லது லைசென்ஸை கான்ஸல் செய்வோம் என்று சொல்லியோ எப்படியாவது அதை சரிப்படுத்தியாகவேண்டும். அவர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டதா என்று கேட்டால் நஷ்டம் கிடையாது. உண்மையில் நல்ல லாபகரமான முறையில்தான் நடந்து கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆகவே தயவு செய்து உடனடியாக கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இதை கவனிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[22nd July 1957

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the East India Industries, Limited (otherwise known as Tar Factory), the Indian Metal and Metallurgical Corporation, the Orient Industries and Messrs. T. N. K. Govindarajalu Chetty are situated in the Tiruvottiyur High Road, Madras. The Metal Industrial and General Workers' Union, Madras, served on the management of the four concerns notice of strike on 5th June 1957 enclosing demands for confirmation of temporary workers fixation of wages, dearness allowance, etc. The managements of the first three companies discharged all the daily rated workmen employed under them on 18th June 1957 stating that they apprehended breach of peace by retaining them. The dispute regarding the discharge of the workers in the Tar Factory and the two other factories was taken up by the Labour Officer, Madras-1 for conciliation. The managements declined to reinstate the workers. It is understood that some of the workers have been arrested by the Police for picketting in front of the factory. The exact number of workmen so arrested and taken into custody is not known.

The Government will examine the conciliation report in the dispute on its receipt from the Commissioner of Labour and take suitable action.

I wish to add that it is totally unnecessary for the workers to court arrest. The Government are already moving in the matter. They will do everything possible to see that the matter is settled.

III.—PRESENTATION OF PETITION TO THE ASSEMBLY.

MR. SPEAKER: I have received notice from hon. Member Sri S. Pakkirisami Pillai which reads as follows:—

"I request that I may be permitted to submit a petition to the Assembly through you, to-day, on the floor of the House, on behalf of the Tamilnad Socialist Party."

I would like to invite the attention of the hon. Member to rule 217 which says:

"Petitions to the Assembly must—

(*a*) relate to some matter actually under the consideration of the Assembly;

(*b*) be addressed to the members of the Assembly;

(*c*) be dated and signed by the petitioner or petitioners;

(*d*) be in respectful and temperate language; and

(*e*) must not propose expenditure of public moneys or the imposition of any charge on public revenues."

Rules 218 to 220 state as follows:—

"218. No petition addressed to the Assembly shall be presented except by a member of the Assembly.

22nd July 1957] [Mr. Speaker]

219. Every member offering to present a petition to the Assembly shall confine himself to a statement of the parties from whom it comes, of the number of signatures attached to it and of the material allegations contained in it and to the reading of the prayer of the petition.

220. If a petition is in conformity with rule 217, the Secretary shall, if so required by the Speaker, read it to the Assembly or make an abstract of it and read or circulate the abstract to the Assembly. There shall be no debate or speech in the Assembly on any such petition."

I, therefore, under the powers vested in me under rule 220 request the Member to present the petition to me. If I find it in order, I shall ask the Secretary to make an abstract of it and circulate the abstract to the Members of the Assembly. If it contains any matter which does not come under the purview of this House at present, no action will be taken on the petition. I would request the hon. Member to read the prayer of the petition.

SRI S. PAKKIRISAMY PILLAI: கனம் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய வணக்கம். இந்த விண்ணப்பத்தை கனம் முதன் மந்திரியாரிடம் கொடுக்கத் தீர்மானித்திருக்கிறோம். இன்று 10–30 மணிக்கு வரும்படியாகக் கேட்டிருக்கிறார். அவரிடம் நேரடியாகக் கொடுக்கப் போவதால் இப்போது இந்த சபையில் கொடுக்கும் உத்தேசமில்லை. மன்னிக்கவும்.

SRI S. B. ADITYAN: **On a point of order, Sir,** கனம் அங்கத்தினர் அது சபைக்கல்ல என்று சொல்லுகிறார். அந்த விண்ணப்பம் முதன் மந்திரியாருக்கானால் அதை முதன் மந்திரியிடம் கொடுக்க வேண்டுமே யொழிய இந்த சபைக்கு கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறேன்.

MR. SPEAKER: I quite appreciate the point of order. The hon. Member was told by me that if the petition was to the House, he could present it. Now I find that he has gone back on his request and wants to present the petition to the Hon. the Chief Minister. I wonder why he has wasted the time of the House.

We shall now proceed with the next item in the Agenda.

The Hon. Sri C. Subramaniam, Minister for Finance, will present the Statement of Demands for Grants of Excess Expenditure in the second half of the year 1953–54.

IV.—PRESENTATION OF STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE SECOND HALF OF THE YEAR 1953–54.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சபாநாயகர் அவர்களே, 1953–54-ம் வருஷத்து இரண்டாவதுபகுதியில் ஏற்பட்ட அதிகச் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கையை இந்தச் சபையின் முன் சமர்பிக்க விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரிக் கோரிக்கை இந்த சபையின் முன் முதல் தடவையாக சமர்பிக்கப்படுகிறது. இந்த 1953–54-ம் வருஷத்திய செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கையை இப்போது சமர்பிக்கவேண்டியதன் அவசியத்தைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளால் விளக்கிக்கூற விரும்புகிறேன். பட்ஜெட் திட்டம் எப்படி சமர்ப்பிக்க வேண்டும், அந்த சமர்ப்பிக்கப்பட்ட திட்டத்தை இந்த சபை அங்கீகாரம் செய்து பிறகு எந்த முறையிலே செலவழிக்கப்பட வேண்டும், அந்த வருஷத்திலேயே ஏதாவது அதிகச் செலவு ஏற்படுமானால் எப்படி சப்ளி

மெண்டரி கிராண்ட் சமர்பிக்கப்படவேண்டும் என்று அரசியல் சட்டத்தின் 202-வது விதியிலிருந்து 207-வது விதி வரையில் விவரித்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே ஒரு முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால் எந்தச் செலவு இருந்தாலும் இந்தச் சபையின் அங்கீகாரம் பெற்றுத்தான் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும். இப்போது சர்க்காருக்கு வரக்கூடிய வரும்படித் தொகையெல்லாம் கன்ஸாலிடேடெட் பண்ட் என்ற தலைப்பின் கீழ் அந்த நிதியில் வைக்கப்படுகிறது. அந்த நிதியிலிருந்து ஒரு ரூபாய், ஏன் ஒரு பைஸா, நாம் எடுக்கவேண்டியிருந்தாலும் இந்த சபையின் ஆதரவு பெற்றுத்தான் எடுக்க வேண்டும். ஆகையால்தான், இப்போது பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு இந்த சபையின் அங்கீகாரம் பெற்று, அப்ரோப்ரியேஷன் பில் பாஸ் செய்யப்பட்டு அந்த அடிப்படையில்தான் கன்ஸாலிடேடெட் நிதியிலிருந்து பணம் எடுத்து சர்க்கார் செலவு செய்கிறது. எவ்வளவு திறமையாக மதிப்பீடு தயார் செய்யப்பட்டாலும், அந்த மதிப்பீட்டுக்கும், ஆகக்கூடிய செலவிற்கும் முழுதும் ஒத்து வருவது கஷ்டம். சில இனங்களில் மதிப்பீட்டைவிட ஆகக் கூடிய செலவு குறைவாக இருக்கலாம். சில இனங்களில் மதிப்பீட்டைவிட செலவு அதிகமாகலாம். குறைவு ஏற்பட்டால் அதைப்பற்றி கவலை இல்லை. ஏனென்றால் சபை அங்கீகாரம் கொடுத்ததற்கு கம்மி நிதி எடுப்பதற்கு ஆட்சேபனை சொல்ல முடியாது. ஆனால் அதைவிட அதிகம் எடுப்பது ஆட்சேபமாகும். அதற்கு மறுபடியும் சட்ட சபையின் அங்கீகாரம் பெற்றாகவேண்டியது அவசியம். ஆகையால் தான் அதிகச் செலவாகும்போது அந்த வருஷத்திலேயே சப்ளிமெண்டரி கிராண்ட் என்று கொண்டு வந்து சபையின் அங்கீகாரம் பெற்று ஒரு சட்டமும், அதாவது சப்ளிமெண்டரி அப்ரோப்ரியேஷன் ஆக்ட் பாஸ் செய்கிறோம். ஆனால் இப்படி உப மானியக் கோரிக்கை வந்த பிற்பாடும் எதிர்பாராத அளவுக்கு சில செலவு ஏற்படலாம். இந்த இனங்களைப் பற்றி பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து, இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டம் வருவதற்கு முன்பு அந்த பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு அதன் மீது விவாதம் நடக்கும். ஆனால் இப்போது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 205-வது விதிப் பிரகாரம், பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு விவாதம் நடந்தால் போதாது. அதிகச் செலவு நடந்தால் இந்த சபையின் அங்கீகாரத்தை இன்னொரு சட்டத்தின் மூலமாகப் பெற்றாக வேண்டும் என்று 205-வது விதியில் கண்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் தான் இப்போது 1953–54-ம் வருஷத்து இரண்டாவது பகுதியில் நடந்த செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கையை இந்த சபையின் முன் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர்களுக்கெல்லாம் தெரிந்திருக்கலாம், 1953-ம் ௵ அக்டோபர் ௴ 1௳ ஆந்திரப் பிரிவினை ஏற்பட்டது. பிரிவினை ஏற்படுவதை அனுசரித்து 1953-ம் வருஷம் செப்டம்பர் 30-ம் தேதி வரையில் முடிவான பட்ஜெட்டை பாஸ் செய்யாமல் ஆறு மாதத்திற்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்று கணக்கிட்டு, கணக்களவிலே சபையின் முன் வோட் ஆன் அக்கௌண்ட் என்ற முறையில் கொண்டு வந்த அங்கீகாரம் பெறப்பட்டது. செய்த செலவையெல்லாம் ஆந்திரா ஸ்டேட் ஆக்ட், 1953-ல் பார்லிமெண்டில் செய்யப்பட்டு அதிகச் செலவாக இருந்ததையெல்லாம் அந்த ஆக்ட் பிரகாரம் ஒழுங்கு பெறப்பட்டது. ஆகையால் அந்த முதல் பகுதியில் செலவானதை இந்த சபையின் முன் வைக்க வேண்டியதில்லை. இப்போது சபையின் முன் இரண்டாவது பகுதி 1953-ம் ௵ அக்டோபர் ௴ 1௳க்கு அடுத்த ஆறு மாதத்திற்கு இங்கே சபையின் முன் வைக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. அதோடு 1953–54 பிற்பகுதியில் அசாதாரண சூழ்நிலை நிலவியதை அங்கத்தினர்கள் உணரவேண்டும். பிரிவினைக்குப் பிற்பாடு பலசெலவினங்கள் ஏற்பட்டதை நாம் மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதையெல்லாம் 1956–57 பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து ரிப்போர்ட் தயார் செய்யப்பட்டு இந்த சபையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில்தான் அதிகச் செலவு மானியக் கோரிக்கை இந்த சபையின் முன்னால் கொண்டு வரப்படுகிறது. இந்த பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட் 1956 அக்டோபரில் சமர்ப்

பித்தது. அப்போது பொதுத் தேர்தல் வருகிற காரணத்தால் அப்போது எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இப்போது இந்தச் சபையின் முன் கோரிக்கை[a] வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான விவாதத்திற்கு நாளும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவாதம் நடந்து அப்ரோப்ரியேஷன் பாஸ் செய்யவேண்டும். இந்த அதிகச் செலவு மானியக் கோரிக்கையை இந்த சபையின் முன் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

V.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1957-58—*cont.*

DEMAND XXVI—CIVIL WORKS—GRANTS-IN-AID.

MR. SPEAKER: We shall now proceed with Demands for grants. Civil works—Grants-in-Aid.

அடுத்தபடியாக 26-வது மானியம், ஸிவில் வொர்க்ஸ்—கிராண்ட்ஸ்—இன்—எய்ட்ன் கீழ் அரசாங்கத்திற்கு 69,74,800 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமென்று கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் பிரேரேபிப்பார்கள்.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 69,74,800 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-Aid."

In moving the Demand, Sir, I wish to say a few words explaining the policy followed by the Government in making grants to local bodies towards construction and improvement of roads and bridges in their charge so that hon. Members may offer their useful suggestions.

Prior to 1st April 1946 all roads except a few ghat roads, canal bank and tank bund roads which were in charge of the Public Works Department of the Government, were under the control of local bodies. The Government were paying annually to the local bodies grants towards maintenance of important roads which were then classified as Trunk roads, important marketing and second class roads besides the usual grants payable for new road and bridge works of a capital nature.

(i) National Highways.
(ii) State Highways.
(iii) Major District Roads.
(iv) Other District Roads and
(v) Village Roads.

With the formation of a separate Highways Department from 1st April 1946 the Government decided as a matter of policy to take over immediately for maintenance all National Highways, State Highways and a major portion of the Major District Roads outside Madras city and to stop the payment of grant to local bodies other

[a]Printed as Appendix II on pages 194-197 infra.

[Srimathi Lourdhammal Simon] [22nd July 1957

than Corporation of Madras for maintenance of roads. The Corporation of Madras is being given a grant of Rs. 32,000 for the maintenance of a portion of National Highways (Poonamallee High Road and Mount Road) within city limits and Rs. 5,11,000 for maintenance of other roads.

The Government have decided to take over the remaining major district roads under the control of district boards which are about 2,500 miles during the Second Five-Year Plan period. The demand provides payment of a total grant of Rs. 7,55,000 payable to the Corporation of Madras towards the construction of the overbridges on the MacNichol's road, Tiruvottiyur High Road and Light House Road and for widening the Harris Bridge, the Basin Bridge, the Wallajah Bridge and the Munroe Bridge over the Cooum and Buckingham Canals. The City Improvement Trust will be given a grant of Rs. 5,00,000 for housing and slum clearance schemes.

It has been the policy of the Government to pay grants to local bodies for provision of dustless surface to roads in built-up areas in order to avoid dust nuisance and in the interest of health of the people. The demand takes into account a provision of Rs. 10,53,000 for this purpose. A provision of Rs. 2,82,800 has also been made for giving grants to local bodies for expenditure on repairs to roads, bridges, buildings, etc., damaged by the cyclone of 1955.

Grants have been proposed separately to the district boards for the construction of new roads and bridges and the improvement of existing roads by way of widening, metalling and providing improved surface with tar or with cement. The works relating to these items have been included in the Second Five-Year Plan and total provision for the District Board Schemes under the Second Five-Year Plan is Rs. 284·39 lakhs. The total to be distributed to the district boards in the budget year 1957–58 is Rs. 30·71 lakhs. Besides this amount it is proposed to distribute to Panchayats a sum of Rs. 3·60 lakhs towards the improvement of roads in Panchayat areas. Both these grants aggregating to Rs. 34·31 lakhs are included in "81. Capital Account" in "Demand XL". Besides these grants payable under separate head a sum of Rs. 88,000 is included in the present Demand which is to be distributed to District Boards for works included in the programme of improvement of Village Communications outside the Five-Year Plan.

Apart from the above items, this Demand includes a grant of Rs. 33,14,700 payable out of the allocation to this State from the Central Road Fund which has been constituted by the Central Government out of the proceeds of an extra customs and excise duty on motor spirit.

With your permission, Sir, I would like to take this opportunity to make a statement regarding the future of District Boards.

22nd July 1957] [Srimathi Lourdhammal Simon]

As hon. Members are aware, a White Paper on Local Administration was placed before the House by the former Minister in charge of Local Administration, outlining the provisional views then held by Government on the whole problem of the reform of the set-up of Local Administration in this State. That White Paper could not be discussed by the Legislature before it was dissolved. The most important among the proposals outlined at that time were the active development of Village Panchayat Oganization, so as to secure the constitution of a Panchayat for every village before the end of the Second Five-Year Plan period and the creation of Statutory Joint Committees of those Panchayats under the name of PANCHAYAT UNIONS. The intention was that these Panchayat Unions should take over all, or nearly all, of the functions at present performed by District Boards. The proposals of Government in respect of the future District Boards were correlated to the proposals regarding Village Panchayats. A transitional period of five years was envisaged during which there would be progressive devolution of functions from the District Boards to Panchayat Unions. The question whether District Boards should be retained or abolished with or without replacement after the transitional period was proposed to be left for decision at the end of that transitional period.

Recently Government have reconsidered this question. They have come to the conclusion that there are serious disadvantages in leaving the future of the District Boards in a state of uncertainty for such a long period. A decision regarding the permanent set-up of Local Administration throughout the State including the important question of whether District Boards should be continued or not will have to be taken without undue delay, in the course of the next year.

It is in the light of this conclusion that Government examined the question of holding elections for the District Boards. The term of Office of the Members of all the District Boards expires on the 1st November next. As it is likely, that, sometime next year, District Boards will have to be abolished altogether or reconstituted in a manner different from that at present in force, it is obvious that the time, labour and expenditure of public funds involved in holding elections during the next few months will not be justified.

Government accordingly propose to introduce a Bill at the next session of the Legislature, in order to authorize postponement of the elections which have now fallen due.

At the same time, Government will also place before the Legislature a White Paper embodying their revised provisional proposals about the reform of the entire set-up of Local Administration of this State including the future of the District Boards. The whole subject will thus be brought up for detailed discussion in the Legislature.

[Srimathi Lourdhammal Simon] [22nd July 1957

Final decisions of Government regarding the future of District Boards will be taken thereafter and embodied in legislation. It is hoped that the administrative preparations necessary for giving effect to the decisions will be carried out in time for the new legislation being brought into effect before the end of next year.

10-20 a.m. MR. SPEAKER : Motion moved :—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 69,74,800 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-Aid."

கனம் மந்திரி அவர்கள் XXVI டிமாண்ட் பிரகாரம் அரசாங்கத்திற்கு 69 லட்சத்து 74 ஆயிரத்து எட்டு நூறு ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும் என்று பிரேரணையின் மூலம் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

நான் எதிர்கட்சியில் யார் வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபிக்கிறார்கள் என்று கேட்டேன். அதற்கு ஸ்ரீ பி. எஸ். சின்னதுரை அவர்கள் தன்னுடைய பிரேரணையை பிரேரேபிக்கிறேன் என்று சொன்னார். இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பி. எஸ். சின்னதுரை அவர்கள் தன்னுடைய பிரேரணையை பிரேரேபித்து பேசலாம்.

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய பெயரால் நான் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை நான் இந்த சபையின் முன்பாக பிரேரேபிக்கிறேன்.

Sir, I move—

"That the allotment of Rs. 69,74,800 under Demand XXVI Civil Works—Grants-in-Aid be reduced by Rs. 100."

MR. SPEAKER : Cut motion moved :—

"That the allotment of Rs. 69,74,800 under Demand XXVI —Civil Works—Grants-in-Aid be reduced by Rs. 100."

The Demand and the cut motion are now before the House for discussion. Sri P. S. Chinnadurai will now speak.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, பண்டைக்கால இந்தியாவில் கிராம பஞ்சாயத்துக்கள் மிக முக்யமான ஸ்தானத்தை வகித்து இருக்கின்றன என்று நாம் அறிகிறோம். கிராம மக்களுடைய கட்டுப்பாடான வாழ்க்கையிலே அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொண்டு முன்னேறும் பாதையிலே கிராம பஞ்சாயத்துக்கள் அரும் பணி ஆற்றி வந்து இருக்கின்றன என்பதையும் அறிகிறோம். ஆனால் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இந்த நாட்டிலே அடி எடுத்து வைத்த உடனே, அதிகாரத்தை ஒரே இடத்தில், மத்தியில் குவித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இருந்த செல்வாக்கை குறைத்தாலொழிய தன் ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள முடியாது என்ற எண்ணத்தோடு பஞ்சாயத்தை சீர்குலையச் செய்தார்கள். அதன் பிறகு 1857-ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற சிப்பாய் புரட்சிக்கு பின்னால் இந்த நாட்டிலே ஓரளவுக்கு கிராம பஞ்சாயத்துகளை ஏற்படுத்தி அந்த பஞ்சாயத்துக்கள் மூலமாக ஜனங்களுக்கு சிறிது அதிகாரங்களை வழங்கினால்தான் கிராம மக்களின் ஆதரவை பெறமுடியும் என்றும் எல்லா இடங்களிலும் அவைகளின் நிர்வாகத்தை திறம்பட நடத்த உதவியாய் இருக்குமென்றும் நினைத்து பஞ்சாயத்துக்களை ஏற்படுத்த நினைத்தார்கள் என்று சர்க்கார் அறிக்கைகள் கூறுகின்றன. இவ்வாறு ஆலோசித்து, முதன் முதலாக ரிப்பன் பிரபு காலத்தில், 1884-ல் மதராஸ் லோகல் போர்டு ஆக்ட் என்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த ஆண்டிலிருந்து 1950 வரையில் ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகத்திற்கு வேண்டியும், கிராம பஞ்சாயத்துக்களை

22nd July 1957] [Sri P. S. Chinnadurai]

ஏற்படுத்துவதற்காகவும் பலவிதமான சட்டங்களை அந்த அந்த காலத்திலே அமுலாக்கப்பட்டு வந்து இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்துகள் நிர்மாணிப்பதற்கான சட்டங்கள் அன்னிய ஏகாதிபத்திய காலத்திலேயே சிறுகச்சிறுக இடம் பெற்றது. ஆனால் எந்த நோக்கத்தோடு ஆரம்பத்தில் பஞ்சாயத்துக்கள் தங்கள் செல்வாக்கை இழக்கும்படி ஏற்பட்டதோ, அந்த நிலைமை இன்னும் பூர்ணமாக மாறுதல் அடையவில்லை. 1950-ல் நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கும் சென்னை ராஜ்ய பஞ்சாயத்து ஆக்டு-க்கு பிறகு கூட இன்னும் போதிய முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1955-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துக்கள் எந்த நிலையிலே இந்த ராஜ்யத்தில் இருந்தன என்று அரசாங்க புள்ளிவிவரங்கள் கூறுகின்றன. அதன் பிரகாரம் பார்த்தால் 15,000,000 பேர்கள் இருக்கும் பிரதேசங்களுக்கு பஞ்சாயத்துக்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டு இருப்பதாயும், 11,700,000 பேர்கள் இருக்கும் பிரதேசங்களுக்கு—மலபார், தென் கன்னடம் நீங்கலாக—இன்னும் பஞ்சாயத்துக்கள் வர இருக்கின்றன என்றும் தெரிகிறது. 1955 ஜனவரி மாதம் முதல் தேதிக்குப் பிறகு இந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்திலே எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்று அறிய ஆதாரங்கள் இல்லை. ஆனால், இன்னும் பெரும்பாலான பிரதேசம், இன்னும் பல லக்ஷக்கணக்கான மக்கள் வசிக்கும் பிரதேசங்களில் பஞ்சாயத்துக்கள் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டிய பிரதேசங்களில் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1950-ல் நிறைவேற்றப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்கள் சட்டத்தின் கீழ் 500 பேர்களுக்கு மேல் வசிக்கும் கிராமங்களில் பஞ்சாயத்துக்கள் நிறுவவேண்டுமென்று கூறுகிறது. ஆனால் அவ்வாறு பஞ்சாயத்துக்களை அமைக்க நாம் என்ன ஏற்பாடுகள் செய்து இருக்கிறோம் ? ஏழு ஆண்டுகள் ஆகியும் சட்டத்தின் குறிக்கோளை சரியான படி நிறைவேற்றவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்துக்களை நிறுவுவதில் தடைகள் இருந்தால், அவைகளை நீக்க சட்டத்தில் அதிகாரம் இருக்கிறது. இவைகளை வைத்துக் கொண்டு, சுதந்திரம் அடைந்த பிறகும் கூட, இம்மாதிரி சட்டங்களை அமலாக்க முடியவில்லை என்றால் நாம் யாரையும் குறைகூற முடியாது. திட்டத்தை நடத்தி வருபவர்கள் ஏழு ஆண்டுகளாக, சட்டத்தின் குறிக்கோளை சரியானபடி நிறைவேற்றிவைக்க தவறி விட்டார்கள் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஐந்நூறு பேருக்கு மேல் இருக்கும் பிரதேசங்களில் பஞ்சாயத்துக்கள் அமைக்க வேண்டுமென்று இருந்தும், 15,000 பேருக்கு மேல் இருக்கும் பிரதேசங்களில் கூட இன்னும் பஞ்சாயத்துக்கள் ஆரம்பிக்கப்படாத பரிதாபகரமான நிலைமையை நாம் இப்போதும் பார்க்கிறோம். இந்த விஷயத்தில் நான் ஒரு உதாரணம் காட்ட முடியும். பல்லடம் தொகுதியிலுள்ள மதுக்கரை என்பது ஒரு முக்கியமான கிராமம். அங்கு 15,000 பேருக்கு மேல் இருக்கிறார்கள். அங்கு இருக்கும் சிமண்ட் பாக்டரி மிக பிரசித்தமானது. அப்படிப்பட்ட பகுதியில், 15,000 பேர்களுக்குமேல் அங்கு இருந்தும், எந்தவிதமான முன்னேற்றமும், வசதியும் இல்லாமல், பஞ்சாயத்து அமைக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அங்கு 1954-லிலேயே தேர்தல் நடைபெற இருந்தது. ஆனால் தேர்தல், தேர்தல் நடக்க இருந்த தேதி அன்று தந்தி மூலம் நிறுத்திவைக்கப்பட்டது. அதற்கு அடிப்படையான காரணம் ஏ.சி.சி. கம்பெனி முதலாளியின் நேரடியான தலையீடு என்று தெரிகிறது. அண்மையில் இதைப்பற்றி கூறும்போது, நிதி அமைச்சர் சொன்னார்கள், இது விஷயமாக சில தகராறுகள் இருக்கின்றன என்று. நான் கேட்கிறேன், தகராறுகள் என்ன இருக்க முடியும் ? ஐந்நூறு பேருக்கு மேற்பட்ட பகுதிகளில் பஞ்சாயத்துக்கள் ஏற்படுத்தலாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது. இதில் யார் தகராறு செய்ய வருகிறார்கள். கிராமத்து மக்கள் தகராறு செய்யமாட்டார்கள். அங்கே இருக்கும் சிமண்ட் பாக்டரி முதலாளிகள் சம்பந்தப்பட்ட கிராமம் பஞ்சாயத்திலே சேரக்கூடாதென்றும் பஞ்சாயத்து இல்லாமலேயே தொழிலாளிகளுக்கு பலவிதமான வசதிகள் செய்கிறோம் என்றும் சொன்னார்கள். இதில் அரசியல் காரணம் கூட இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். முதலாளிகள் என்ற வகையிலே அவர்கள் வேறுவிதமான அரசியல் கருத்து கொண்டவர்கள். அப்படி ஒரு வகை கருத்து கொண்டவர்கள் வேறு வகை கருத்துக் கொண்டவர்கள் இதில் இடம் பெறகூடாதென்ற நோக்கத்தில்

[Sri P. S. Chinnadurai] [22nd July 1957

பஞ்சாயத்தை நிறுவுவதில் தடைசெய்திருக்கலாம், ஏ.சி.சி. சிமெண்ட் கம்பெனி நிர்வாகம். இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் எப்படி அதற்கு இரையாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்று அறிய முடியவில்லை. ஐந்நூறுக்கு மேற்பட்ட பகுதியில் பஞ்சாயத்து ஏற்படுத்தலாம் என்று சட்டம் இருக்கும்போது, எவ்வாறு இந்த அரசாங்கம் அந்த முதலாளிகளை தடையாக இருக்க இடம் கொடுக்கலாம் என்று அறிய விரும்புகிறேன். தொழிற்சாலை இருக்கும் பகுதியில் அதிக வரி செலுத்த வேண்டியிருக்கும் என்று தெரிவித்திருப்பதாக சொல்கிறார்கள். மிக பெரிய கவர்னர் மாளிகை கிண்டியிலே இருக்கிறது. அதற்கு வரிக்காக 45,000 ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அவர்களே, கார்ப்பரேஷனுக்கு கொடுக்கும் வரி நியாயமென்றால் முதலாளிகள் பஞ்சாயத்துக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வரியிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள முடியுமா ? பல இடங்களிலே, முனிசிபாலிடிகள், லோகல் போர்டுகள் இருக்கின்றன. அங்கு தொழிலாளர் காலனிகள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு இந்தமாதிரியான ஸ்தாபனங்கள் தனியாக வரி செலுத்துகின்றன. ஆகவே அரசியல் நோக்கத்தோடும், வரி கொடுக்காமல் இருக்க வேண்டும் என்ற கெட்ட நோக்கத்தோடும், சிமெண்ட் கம்பெனி முதலாளிகள் போட்ட தடைக்கு, ராஜ்ய சர்க்கார் இரையாகிவிடுவது பரிதாபமாக இருக்கிறது. சட்டங்கள் எவ்வளவு இயற்றினாலும், அவைகளை அமல் நடத்துவதிலே இவ்வளவு நிர்ப்பந்தங்கள் இருக்கின்றன. இவ்வளவு நிர்பந்தங்களையும் முதலாளிகள் கொடுக்க முடிகிறது. இதிலிருந்து சட்டங்கள் இருந்தும் முதலாளிகளின் கை அரசாங்கத்தின் மீது எந்த அளவுக்கு ஒரு பலமான பிடிப்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிய முடிகிறது. ஒரு ஜனநாயக அரசாங்கத்தின் ஒரு நல்ல கொள்கை முதலாளிகளால் இந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்படும் என்பது மிகவும் பரிதாபகரமானது என்று நான் மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இம்மாதிரியான ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டது மிகவும் வருந்துவதற்குரியது. ஆகவே, இன்னும் எந்த எந்த கிராமங்களில் பஞ்சாயத்துக்கள் அமைக்கப்படாமல் இருக்கின்றனவோ, அவைகளில் எல்லாம் பஞ்சாயத்துக்கள் அமைக்கப்பட இந்த ராஜீய சர்க்கார் உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். இதிலே முதலாளிகளின் கை குறுக்கிடுவதற்கு ஒரு பொழுதும் அரசாங்கம் இடமளிக்கக்கூடாது. இவ்வாறு இடமளிப்பதானது மிகக் கெட்ட பெயரை அரசாங்கத்திற்கு உண்டாக்கி விடும் என்று நான் இங்கு சுட்டிக்காட்டுவதற்கு விரும்புகிறேன். இம்மாதிரியாக முதலாளிகளின் கை ஓங்குவதற்கு நாம் இடமளிப்போமானால், நம்முடைய கொள்கையிலே மிகவும் தீர்க்க முடியாத நோய் பிடித்துவிடும் என்று நான் எச்சரிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

பஞ்சாயத்துக்களிலே நிர்வாக அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவ்வாறு நியமிக்கப்படுகிற நிர்வாக அதிகாரிகள் பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு உட்பட்டவர்களாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலைமையை சர்க்கார் ஏற்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறு ஏற்படுத்தவில்லையானால், பஞ்சாயத்தின் நிர்வாக காரியங்களான ரோடு போடுவது, விளக்கு அமைப்பது போன்ற வேலைகளுக்குப் பலவிதமான குந்தகங்கள் ஏற்பட இடம் உண்டாகும். ஜனநாயக ரீதியில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த பஞ்சாயத்து போர்டுகள் சட்டப்படி தங்கள் வேலைகளை அமுல் நடத்துவதிலே பலவிதமான தடைகள் இந்த அதிகாரிகளால் ஏற்படுகின்றன என்பது கண்கூடு. ஆங்காங்கு இருக்கும் முனிசிபாலிடிகளுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் கமிஷனர்களுடைய அதிகாரத்தையே குறைக்க வேண்டுமென்று பல முனிசிபாலிடிகள் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதை இந்த நேரத்தில் நாம் நினைவு படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு நியமிக்கப்படும் நிர்வாக அதிகாரிகள், பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு பூரணமாக உட்பட்டு, தனிப்பட்ட விசேஷமான அதிகாரம் இல்லாமல், இருக்கும்படியாக பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

Mr. SPEAKER : இந்த மான்யத்தின் மீது விவாதம் நடத்துவதற்கு இரண்டு மணி நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசுவதற்கு எவ்வளவு நேரம் வேண்டும் என்று சொல்ல முடியுமா ?

22nd July 1957]

The Hon. Srimathi LOURDHAMMAL SIMON : பதினைந்து நிமிஷங்கள் போதும்.

Mr. SPEAKER : இன்றைய தினம் உள்ள நான்கு மணி நேரத்தில், இரண்டு மணி நேரம் 26-வது மான்யக் கோரிக்கைக்கும், ஒரு மணி நேரம் "கூட்டுறவு" மான்யத்திற்கும், கடைசி ஒரு மணி நேரம் "**Labour including Factories**" மான்யத்திற்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மான்யத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் மூன்று மணி நேரத்தில், இன்று ஒரு மணி நேரமும், நாளை இரண்டு மணி நேரமும் விவாதம் நடக்கும்.

***Sri W. P. A. R. CHANDRASEKHARAN** : கனம் சபா 10-42 a.m.
நாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை நான் முதன் முதலாக ஆதரித்துச் சில விஷயங்கள் கூற விரும்புகிறேன். அன்னிய ஆதிக்கம், அதற்கு அடுத்து சமஸ்தானங்கள், அதற்கு அடுத்து முதலாளித்துவம், எந்த வகையில் இருந்தாலும் சரி, அவைகளை ஒழித்துக் கட்டி, அவர்களை மக்களோடு இணைந்து வாழ்வதற்கு மகாத்மா காந்தியடிகள் வகுத்த வழியில் அந்தப் பரம்பரையில் இயங்கும் அரசாங்கம், எந்த வகையிலும் கெட்ட பெயர் ஏற்படும் நிலையில் தன்னை வைத்துக்கொள்ளாது என்று சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக சபைக்கு நான் அறிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மேலும், நாம் சுதந்திரம் அடைந்தபின் எவ்வளவோ வேலைகள் "ஸிவில் ஒர்க்ஸ்" என்ற தலைப்பின்கீழ் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. பூர்த்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிலையில் கிராமாந்திரப் பகுதிகளுக்கு ஏன் அவைகள் செல்ல முடியவில்லையென்றால், முதலாவதாக எங்கெங்கே போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் இருந்தனவோ அங்கிருந்து தான் அவைகள் செல்ல வேண்டியிருப்பதால் கிராமாந்திரப் பகுதிகள் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கலாம்.

"ஸிவில் ஒர்க்ஸ்" என்பது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததும், நிறையப் பணம் தேவைப்படுவதாகவும் இருப்பதால், இந்திய சர்க்காரிடம் நாம் எவ்வளவு மான்யம் பெறமுடியுமோ அவ்வளவு மான்யத்தையும் பெறுவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் நான் கூறிக்கொள்கின்றேன்.

Tourist importance உள்ளதும், **summer resort** ஆகவும் இருக்கும்படியான உதகமண்டலம், கொடைக்கானல், குற்றாலம் முதலிய இடங்களுக்கு ரயில்வே ஸ்டேஷனிலிருந்தும், **ghat road** என்று சொல்லப்படும் சாலைகளையும் மத்திய சர்க்காரின் முழு மான்யத்துடன் நடத்தி வைப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்து, முழு மான்யத்தையும் அடைய வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அது மாத்திரம் அல்ல. ஆதி வாசிகள் மலைப் பகுதிகளில் வாழ்ந்தால், "**Economic Importance and Depressed areas**" என்ற தலைப்பின்கீழ் இந்திய சர்க்காரிடமிருந்தும் மான்யம் பெறுவதற்கு அதில் ஏது இருக்கிறதென்றும், இதர மலைப் பிரதேசங்களில் காபி, ஏலம், **Lemon grass oil** இன்னும் இதுபோன்ற அன்னியச் செலாவணி தேசத்திற்கு கிடைக்கக்கூடிய பொருள்களை விருத்தி செய்வதன் நிமித்தம் **Inter-State importance** உள்ளவைகளாக இருப்பதால், மலைப் பிரதேசங்களிலுள்ள எல்லா போக்குவரத்துச் சாதனங்களையும் இந்திய சர்க்காரின் முழு மான்யத்தின் மூலம் அவைகளை நடத்தித் தருமாறு மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அது தவிர, இன்னும் **Coastal erosion—Embankments which do not come under the title of "Irrigation"** என்று இருக்கும் வேலைகளையும் இந்திய சர்க்காரின் மான்யம் பெற்று நடத்தலாம். மேலும், தாண்டிக்குடி மலை ரோடு என்று சொல்லப்படும் கீழ் பழனிப் பகுதிகளுக்கு உதவும் ரோட்டை ஏற்படுத்தி பஸ், லாரி போக்குவரத்து உண்டாக்கியதற்காக சர்க்காரை அப்பிரதேச வாசிகளின் சார்பாக நான் பாராட்டுகின்றேன்.

அது மட்டும் அல்ல. அந்த இடத்தில் இன்னும் உள் மலைப் பிராந்தியத்தில் ரோடுகள் அமைந்தால், மேலும் அங்கே இருக்கும் பகுதிகளில் வாழும் விவசாயிகளுக்கும் ஆதி வாசிகளுக்கும் எவ்வளவோ உபயோககரமாக இருக்கும் என்பதாலும் அந்த விளைபொருள்கள் அதிகம் ஆவதன் மூலம் சர்க்காருக்கு விவசாய வருமான வரி அதிகமாகக் கிடைக்க ஏது இருப்பதாலும் அதற்கு முக்கிய கவனம் கொடுத்து, அதை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும்படி நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதையும் தவிர, ரோடு அல்லது கட்டிடங்கள், இன்னும் மற்ற சர்க்காருடைய நிர்மாண வேலைகளை கண்டிராக்ட் முறை மூலமாக இப்பொழுது நடத்தி வருவதால், சம்பந்தப்பட்ட வேலையில், எந்த் கண்டிராக்டர், எவ்வளவு ரூபாய், எந்தத் தலைப்பின்கீழ், எப்பொழுது முடியும், தேதி முதலிய விவரங்களை பொதுஜனங்களின் நன்மைக்காக தமிழில் போர்டு பலகைகளில் அங்கங்கே குறிப்பிட்டால் அதை வைத்து கண்டிராக்டர்களுக்கும் நன்மை இருக்கும். அரசாங்கத்தாருக்கும் நன்மை இருக்கும். பொதுஜனங்களுக்கும் நன்மை இருக்கும். ஒரு வேலை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறதென்றால், அது முடிவாக வேண்டிய தேதியை அதிலிருந்து தெரிந்துகொள்ள முடியும். அப்பொழுது அவர்கள் சமாதானம் அடைவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அதே மாதிரி முடிவாக வேண்டிய தேதியை விட்டு கண்டிராக்டர் தள்ளிப் போவதற்கு ஏது ஏற்படாமலிருப்பதற்குத் தோதாக இருக்கும். ஆகவே, இம்மாதிரி போர்டு பலகைகளில் அந்த விளக்கத்தை அங்கே எழுதிவைக்க வேண்டுமென்றும் சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மேலும், மார்ச்சு மாதம் கடைசியில் வந்தவுடன் கண்டிராக்டர்களின் தயவில் இன்ஜினீர்கள் இயங்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஏனென்றால் அந்த வேலைக்கென ஒதுக்கப்பட்ட சர்க்காருடைய மான்யம் பூராவும் செலவானால்தான் இன்ஜினீருக்குச் சரியான பெயர் இருக்கும். ஆகவே, மார்ச் மாதக் கடைசியில் போய் இன்ஜினீர்கள் கண்டிராக்டர்களுடைய தயவை எதிர்பார்க்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலை ஏற்படாமலிருக்க வேண்டுமானால், ஒரு வருஷத்திற்கு இவ்வளவு ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்றால் வருஷம் பூராவும் விகிதாசாரப்படி செலவிடப்படுகிறதா என்பதைக் கண்காணித்து, அதற்குத் தகுந்த காரணங்கள் இருந்தாலொழிய தாமதம் ஏற்படாமலிருப்பதற்கு வேண்டிய எல்லா வகைகளையும் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு நான் விண்ணப்பித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

மேலும், **Avenue trees**—சாலைகளின் இரு புறங்களிலும் உள்ள நிழல் மரங்கள்—மிகவும் பரிதாபகரமான நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகளை காட்டிலாகா மூலமாக **Forest Rules and Regulations**-படி கண்காணிக்க முடியும். **Watchman and gang coolies** இருந்தால், அவர்களைக் கவனித்துக்கொள்வதற்கு பொறுப்பாக மேல் அதிகாரிகளை நியமித்தால் சாலை மரங்கள் கட்டாயம் நல்ல நிலையில் இருக்கும். அதன் மூலமாக சாலைகளும் நல்ல நிலையில் இருக்கும். இன்னும் சிறிது அதிகமான வசதியும் செய்யலாம். சாலைகளில், சர்க்காரின் செலவிலேயே, ஆங்காங்கே போரிங் கிணறுகள் மூலம் தண்ணீர் வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். இதைச் செய்தால் தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்காக கண்டிராக்டர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் தொகை குறையும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். துஷ்பிரயோகமோ, துர்வினியோகமோ ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று நினைத்து இந்தக் காரியத்தைச் செய்யாமலிருந்துவிடக் கூடாது. இந்தக் காரியத்தைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். அது மிகவும் சாதாரண விஷயமாகத் தோன்றலாம். ஆனால் உண்மையில் அது முக்கியமானது. நமது சாலைகளில், இப்போது, நெல் முதலிய தானியங்கள் காய்வதற்காகப் போடப்படுகின்றன. இந்த நிலையில், அங்கெல்லாம் பஸ்களோ மற்ற வண்டிகளோ போவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த விஷயம் 'சிவில் வொர்க்ஸ்' இன் கீழ் வருகிறதா, அல்லது வேறு எந்த இலாகாவின் கீழாவது வருகிறதா என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், அந்த

அந்த ஊர்களில் எல்லா வயல்கள் புஞ்சை இருக்கும் இடங்களில் தானியங்களைக் காயப்போடுவதற்குப் பொதுக் களங்களை அமைத்துக் கொடுத்தால், பொது ஜனங்கள் தானியங்களை காயப்போடுவதற்கு அவைகளை உபயோகித்துக் கொள்வார்கள் ; சாலைகளை உபயோகப்படுத்தமாட்டார்கள் ; வண்டிகளின் போக்கு வரவுக்கு இடைஞ்சல்கள் ஏற்படாது. இந்தக் காரியத்தைச் செய்யவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், லாரிகள் போக்குவரத்தினால் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இரவு 12 மணிக்கு மேல் சாலைகளில் லாரிகள் செல்லக்கூடாது என்று உத்தரவு போட வேண்டும் ; அல்லது குறிப்பிட்ட வேகத்திற்கு மேல் கார் போக முடியாதபடி அதிலுள்ள 'ஆக்ஸலரேட்டர்' ஸீல் செய்யப்பட வேண்டும். இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மானியத்தை முழுமனதுடன் ஆதரித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI C. R. RAMASWAMI** : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக, சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில், கார்ப்பொரேஷனுக்கு அரசாங்கத்தார் அதிகம் உதவியளிக்கவில்லை என்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை நகரில் மூன்று ஓவர் பிரிட்ஜுகளைக் கட்டுவதற்காகவும் மற்ற பல வேலைகளுக்காகவும் கார்ப்பொரேஷனுக்கு ரூ. 7,55,000 கிராண்டாகக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முதன் முதலில் சொன்னார்கள். ஓவர்பிரிட்ஜு மாக்னிக்தல் ரோடிலும், திருவொற்றியூர் ஹை ரோடிலும், லைட்ஹவுஸ் ரோடிலும் கட்டப்படும் என்றும் சொன்னார்கள். லைட்ஹவுஸ் ரோடில் கட்டப்படும் ஓவர் பிரிட்ஜ் என்பது அருகாமையில் உள்ள ரெயில்வே லெவல் கிராஸிங்கில் கட்டப்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இதை நான் வரவேற்கிறேன். இந்தக் காரியம் துரிதமாகச் செய்யப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த இடங்கள் தவிர மற்ற இடங்களிலும் ரெயில்வே லெவல் கிராஸிங்குகளால் சென்னை நகரிலுள்ள ஜனங்களுக்கு ரொம்ப இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றன. இதன் காரணமாக போக்குவரத்தில் அடிக்கடி தடங்கல் ஏற்படுகிறது. ஆகவே எல்லா இடங்களிலும் ஓவர் பிரிட்ஜையோ ஸப்-வேயையோ அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை நான் கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இவை தவிர, ஹாரிஸ் பிரிட்ஜ், பேஸின் பிரிட்ஜ், வாலாஜா பிரிட்ஜ், கூவம் மேலுள்ள மன்ரோ பிரிட்ஜ் ஆகிய நான்கு பிரிட்ஜுகளும் விஸ்தரிக்கப்படும் என்றும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இந்த நான்கு பிரிட்ஜுகளை விஸ்தரித்தால் மட்டும் போதாது. முக்கியமாக விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டியது நாஷனல் ஹைவேஸில் இருக்கும் மார்மலாங் பிரிட்ஜ் ஆகும். சென்னை நகருக்கும் சைதாப்பேட்டைக்கும் இடையில் உள்ளது மார்மலாங் பிரிட்ஜ். இந்தப் பெரிய பிரிட்ஜ் வெகு காலமாக மோசமான நிலையில் இருந்து வருகிறது. பணத்தை ஒதுக்கி இந்த பிரிட்ஜையும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், அநேக சிறு சிறு பிரிட்ஜுகள் பக்கிங்ஹாம் கால்வாயின் மேல் இருக்கின்றன. தேவையான கடன் தொகைகளை அரசாங்கத்தார் கொடுத்தால் தான் கார்ப்பொரேஷன் அவைகளை நன்றாக ஆக்க முடியும். கார்ப்பொரேஷனுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடன் தொகை ரூ. 47 லட்சம்தான். அந்தப் பணத்தில் நகரில் ரோடுகளை பராமரிக்கவோ இதர வசதிகளைச் செய்யவோ கார்ப்பொரேஷனால் முடியவில்லை. நகர அபிவிருத்தி டிரஸ்டுக்கும் அரசாங்கத்தார் போதிய பணம் ஒதுக்கவில்லை. இந்த நிலையில் சென்னை நகரில் போதுமான வசதிகளை செய்யமுடியவில்லை. கார்ப்பொரேஷனுக்கு அரசாங்கத்தார் போதுமான பணத்தை ஒதுக்கினால்தான் கார்ப்பொரேஷன் சென்னை நகரில் போக்குவரத்து வசதிகளையும் இதர வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குடிசைகள் அபிவிருத்திக்காகவும் வீடுகள் கட்டுவதற்காகவும் நகர அபிவிருத்தி டிரஸ்டுக்கு ஐந்து லட்சம் ரூபாய் கிராண்டு அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தப் பணம் போதாது. சென்னை நகரில் 300-க்கு

[Sri C. R. Ramaswami] [22nd July 1957

மேற்பட்ட குடிசைப் பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன. அரசாங்கத்தார் இன்னும் நிறையப் பணம் கொடுத்தால்தான் குடிசைப் பிரதேசங்களை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும். குடிசைப் பிரதேசங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு முன்னால் அங்கெல்லாம் உடனடியாகக் குழாய் வசதிகளையும் மின்சார விளக்கு வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். குடிசைகளை சீக்கிரம் அபிவிருத்தி செய்யாவிட்டாலும் அவைகள் உள்ள இடங்களில் குழாய் வசதிகளையும் மின்சார விளக்கு வசதிகளையுமாவது உடனடியாக செய்து கொடுக்க வேண்டும். அங்கே இந்த வசதிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கார்ப்பொரேஷன் அதிகாரிகளிடம் சொன்னால், அவைகள் இருக்கும் நிலங்கள் சர்க்காரைச் சேர்ந்ததாகவோ, தனிப்பட்டவர்களைச் சேர்ந்ததாகவோ இருக்கிறதென்றும், அவைகளை ஆர்ஜிதம் செய்த பிறகுதான் அங்கே அந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முடியும் என்றும் கார்ப்பொரேஷன் அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். அவைகள் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு அங்கே குழாய் வசதிகளும் மின்சார விளக்கு வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான உத்திரவை கார்ப்பொரேஷனுக்கு அரசாங்கம் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தவிர, கார்ப்பொரேஷனுக்கு அதிகமாகக் கடன் உதவி அளித்து அது தன் வேலையை சரிவர கவனிப்பதற்கு உதவ வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்த செப்டெம்பர் மாதம் கார்ப்பொரேஷன் தேர்தல் வருகிறது. ஜில்லா போர்டு புனரமைப்பைப்பற்றி அரசாங்கத்தார் ஆலோசனை செய்து வருகிறார்கள். அதேமாதிரி, கார்ப்பொரேஷன் சம்பந்தமான சிடி முனிசிபல் சட்டத்தை சீர்திருத்தம் செய்வதுபற்றி ஆலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது சென்னையில் 50 டிவிஷன்கள் இருக்கின்றன. இவைகளை 60 டிவிஷன்களாக மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்ற யோசனை இருந்து வருகிறது. கார்ப்பொரேஷன் கவுன்சிலில் பெண்களுக்கும் ஹரிஜன மக்களுக்கும் ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி ஸ்தானங்கள் ஒதுக்குவது அவசியமா அவசியமில்லையா என்பது பற்றி ஒரு கமிட்டியின் மூலம் ஆராய்ந்து முடிவு செய்தால் நன்றாக இருக்கும். இந்தக் காரணங்களினால் சிடி முனிசிபல் சட்டத்தை அடுத்த செப்டெம்பர் மாதத்திற்குள்ளாவது மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், அடுத்த கார்ப்பொரேஷன் தேர்தலுக்குள் வாக்காளர் பட்டியலை சரிபார்த்து, சரியான வாக்காளர் பட்டியலைத் தயாரிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் கார்ப்பொரேஷன் தேர்தல்கள் நன்றாக நடக்கும். இப்போது கார்ப்பொரேஷன் தேர்தல் வாக்காளர் பட்டியல் சரியாக இல்லை. பட்டியலில் ஏதோ "அடிஷன்ஸ்" செய்கிறார்கள். பிறகு அபேட்சகர்கள் பட்டியலை மாற்றியமைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. வீடு வீடாக விசாரித்து சரியான வாக்காளர் பட்டியலைத் தயாரிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் சரியான பட்டியலைத் தயாரிக்க முடியும். பிரத்யேகமாக கார்ப்பொரேஷனுக்காக, இந்தக் காரியத்தை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கார்ப்பொரேஷனிலுள்ள பூந்தமல்லி ஹை ரோடு நாஷனல் ஹைவேயைச் சேர்ந்தது. அந்த ரோடு வெகு காலமாகச் செப்பனிடப்படவில்லை. அந்த ரோடைச் செப்பனிட்டால்தான் லாரிப் போக்குவரத்திற்கும் இதர போக்குவரத்துகளுக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும். பூந்தமல்லி ஹை ரோடுக்கு சிமெண்டு காங்கிரீட் போடப்பட்டு 22 வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. இப்போது அது "காருகேடட் ஸர்பேஸ்" ஆக இருக்கிறது. அது மிக மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அதுவும் செப்பனிடப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தவிர, ஜில்லா போர்டுகள் புனரமைப்பைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போதுள்ள நிலையில் ஜில்லா போர்டுகள் சரிவர தங்கள் வேலைகளைப் பார்க்க முடியவில்லை என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அவைகளைத் தவிர வேறு எந்த ஸ்தாபனங்களை அமைத்து ஜில்லாக்களை கவனிக்கலாம் என்பதுபற்றி ஆலோசனை செய்வது மிகவும் அவசியம். அதற்காக, கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னது

போல், சட்டசபை அங்கத்தினர்களையும் கலந்தாலோசித்து தகுந்த திட்டத்தை வகுத்தால் நன்றாக இருக்கும். ஜில்லா போர்டுகள் எந்த எந்தத் துறைகளை கவனிக்க வேண்டுமென்பதையும், ஜில்லா போர்டுகள் உரியவையாக இல்லாவிட்டால் வேறு எந்த ஸ்தாபனங்களை அமைத்து ஜில்லா விஷயங்களில் கவனிக்கலாம் என்பதையும் ஆலோசித்து முடிவு செய்வதற்கு கூடிய சீக்கிரத்தில் ஒரு குழுவை அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் பேசுவதற்கு இரண்டொரு நிமிஷங்கள் கொடுத்ததற்கு தங்களுக்கு எனது நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* **Sri P. S. SANTHANAM** : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்திற்குப் பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஒட்டி நான் சில விஷயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 11-00 a.m.

நம்முடைய சர்க்காரின் ஆதரவினாலே நடைபெறும் பஞ்சாயத்து போர்டுகளும், சில முனிசிபாலிடிகளும், சர்க்காருடைய மானியத்தை வாங்கிக் கொள்கிறார்களே தவிர பணத்தை நல்ல முறையில் செலவழிப்பது இல்லை. சில நகராட்சி மன்றங்கள் சரியான முறையில் செலவழிப்பது இல்லை என்பதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக திருவண்ணாமலை முனிசிபாலிடியை எடுத்துக்கொள்வோமேயானால் அங்கு அமைந்திருக்கிற ஐந்து விதமான சேரிகளில் ஒன்று பெரிய சேரி. அங்கு குறைந்தது 400 வீடுகள் இருக்கின்றன. இரண்டு கீழ்நாத்தூர் சேரி. அங்கும் 250 குடும்பங்களுக்கு மேல்பட்டு இருக்கும். மூன்றாவது சமுத்திரம் சேரி. 300 வீடுகள் இங்கே இருக்கும். நான்காவது கல் சேரி. இதிலும் 300 வீடுகள் இருக்கும். ஐந்தாவது அருந்திவிர் சேரி. மக்களால் தாழ்த்தப்பட்டு, மற்ற சாதி இந்துக்களால் புறக்கணிக்கப்பட்டு இந்த ஐந்து சேரிகளில் வாழ்கின்றவர்கள் பாமர மக்கள். சர்க்காரையே நாடி வாழக்கூடியவர்கள். செல்வந்தர்களை நாடிப் பிழைக்கக் கூடியவர்கள். இவர்கள் வாழ்கின்ற சேரிகளில் நல்லவிதமான பாதைகள் இல்லை. இவர்களுக்கு சுகாதார விதிகளில் இருந்தே விதி விலக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள். நானூறு குடி மக்கள் வாழக்கூடிய பெரிய சேரியில் இரண்டு குழாய்கள்தான் இருக்கின்றன. சாதி இந்துக்கள் வாழக்கூடிய பகுதியில் ஒவ்வொரு சாதி இந்துக்கள் வீட்டிலும் கிணறு இருக்கின்றது. விசாலமான இடம் இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் வாழக்கூடிய சேரியில் ஜன நெருக்கம் அதிகம். கிணறு வசதியோ, வீட்டு வசதியோ கிடையாது. காலையில் எழுந்தவுடன் வாழ்க்கையை வளப்படுத்த கூலி வேலைக்குப் போய்விடுகிறார்கள். மாலையில் வந்தால் தண்ணீர் பஞ்சம். ஏறத்தாழ நாலாயிரம் பேர்களுக்குத் தண்ணீர் வேண்டும் என்றால் பலருக்கு தண்ணீர் கிடைக்கிறது. மற்றவருக்குத் தண்ணீர் இல்லை. இதனால் பல கஷ்டம், சண்டை, இன்னல்கள் விளைகின்றன. ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் நகராண்மைக் கழகங்களுக்கு வரும்போது அவர்கள் வாசித்தளிக்கிற வரவேற்புப் பத்திரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு வந்து விடுகிறார்களே தவிர ஏழை மக்கள், அந்தப் பகுதியில் வாழ்கின்ற பாமர மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழக்கூடிய சேரிகளைப் பார்வையிட்டு நான் பார்த்து அறியேன். அந்தோ! ஏறத்தாழ பத்து வருஷ காலமாக, சுதந்திரம் கிடைத்து, பல ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டு பல கோடிப் பணத்தைச் செலவழித்து வருகிறார்கள். அந்தப் பணம் நல்லதொரு முறையில் செலவிடப்படுகிறதா என்பதை ஆங்காங்கே சென்று பார்ப்பது கிடையாது. இவர்கள் போய்ப் பார்வையிடுகிறார்கள் என்கிற நிலைமை இருந்தால்தான் பணத்தை அதிகாரிகள் சரியாகச் செலவழிப்பார்கள். சர்க்கார் பஞ்சாயத்துகளுக்கு ஆயிரம் ஆயிரம் பணத்தை ஒதுக்கினாலும்கூட அவர்கள் சேரியில் வாழ்பவர்களுக்கு யாதொரு திட்டமும் செய்வது கிடையாது. ஆனால் கணக்கில் எழுதிவிடுகிறார்கள். "புலிக்குப் புல் வாங்கி போட்டோம். யானைக்கு அல்வா வாங்கிப் போட்டோம்" என்பதாக அவர்கள் சர்க்கார் ஒதுக்குகின்ற பணத்திற்கு எல்லாம் எதையோ

கணக்கு எழுதிக் காட்டி விடுகிறார்களேதவிர சேரியில் வாழ்பவர்களுக்கு அதனால் எவ்வித உபயோகமும் ஏற்படவில்லை. இதற்கு நான் பல உதாரணங்களைச் சொல்ல முடியும்.

குறிப்பாக செங்கம் தாலுக்காவைச் சேர்ந்த கரியமங்கலம் கிராமத்தில் ஏறக்குறைய 150 ஆதித்திராவிட குடி மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அந்த மக்களுக்கு நல்லதொரு பாதை கிடையாது. பஞ்சாயத்து போர்டு வீதியில் நடுவில் கல் கிடக்கிறது. ஏழை பாமர மக்கள் சென்று கேட்டால் "நீங்களே உடைத்துக் கொள்ளுங்களேன்" என்று சொல்கிறார்கள். அந்த பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு வருகிற பணம் என்ன ஆகிறது? அதற்குத் தகுதியான சமாதானம் சொல்வதற்கு ஆள் இல்லை. ஆகையால் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி நகராண்மைக் கழகங்களுக்குப் போகும்போது அங்குள்ள சேரிகளையும் பார்வையிட்டு, அபிவிருத்தி வேலைகள் எல்லாம் சேரியிலும் செய்யப்பட்டு வருகின்றனவா என்று கவனிக்கவேண்டும். உண்மையில் அப்போதுதான் இது ஏழையின் சர்க்கார், பாமர மக்களுடைய சர்க்கார், மகாத்மா காந்தி ஹரிஜன மக்கள் முன்னேற வேண்டுமென்று சொன்ன கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கும் சர்க்கார் என எல்லோராலும் போற்றப்படும் தகுதியைப் பெறுவர். அதைவிட்டு "கரையான் புற்றெடுக்க கருநாகம் குடி புகுவது போல" இவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று கோடிக் கணக்கான பணத்தை ஒதுக்க, அப்பணம் பிறபட்ட மக்களுக்குப் பயன்படுவதாகத்தான் அமையும். ஏழை ஹரிஜன மக்கள் நன்மை அடையத் தக்க வகையில் காரியங்கள் நடைபெற வேண்டும். சேரி வாழ் மக்கள் சுகாதார வசதிகளோடு, நல்ல விடுதிகளில் வாழ வகைசெய்ய வேண்டும். நகராண்மைக் கழகங்கள் எல்லாம் சேரியில் வாழ்கின்ற மக்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டு திட்டங்களை வகுக்கச் செய்ய வேண்டும்.

நிற்கவும், திருவண்ணாமலை தாலுக்காவில் வேடநத்த கிராமத்தில் பாதை அமைக்க ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னரே சர்க்கார் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. நாளது வரையில் அந்த வேலை நடைபெறவில்லை. நானும்கூடச் சென்று கேட்டேன். அவர்கள் ஏதோ சமாதானம் சொல்கிறார்கள். நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.

இரண்டாவது, சர்க்கார் ஒரு திட்டம் போட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து போர்டுகள் இருக்கக்கூடிய இடங்கள்தான் பிளாக் டெவெலப்மெண்டு ஏரியாவாக எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று சொல்கிறது. செங்கம், திருவண்ணாமலை தாலுக்காவில் பெரியகளம்பாடி கிராமம் இருக்கிறது. அந்த கிராமத்தில் ஏறக்குறைய 300 சாதி இந்துக்கள் வீடும் 100 தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வீட்டினர் வசிக்கிறார்கள். அங்கே பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதாக பல விண்ணப்பங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. நானும் ஜில்லா கலெக்டருக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் எழுதி இருக்கிறேன். நாளது வரையில் கவனிக்கவில்லை.

தாணியப்பாடி பிர்க்காவை எடுத்துக் கொண்டால், அது மலைப் பிரதேசம். காட்டுப் பிரதேசம். நடப்பதற்குக்கூட தகுந்த பாதை கிடையாது. ஏரி கிடையாது. நிலப்பரப்பு கிடையாது. நஞ்சைப் பயிர் சாகுபடி செய்ய வசதி கிடையாது. அங்கே ஏதாவது வசதியைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமானால் லாண்ட் செஸ் பணம் குறைவாய் இருக்கிறது. வருவாய்க்கே வசதி இல்லை. இம்மாதிரி இடங்களுக்கு சர்க்கார்தான் அதிகப் பணம் ஒதுக்கி, வருவாய் கம்மியாக இருந்தாலும் அதிகமாக மக்கள் இருப்பதைக் கவனித்து பல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே சர்க்கார் கொடுக்கின்ற பஞ்சாயத்து போர்டு லாண்டு செஸ் பணத்தில் இருந்து பஞ்சாயத்து போர்டு ஏரியாவில் இருக்கும் சேரிகளுக்கு எவ்வளவு தொகை அவசியமோ அதைக் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் ஏழை ஹரிஜன மக்களுக்கு நல்ல வசதிகளைப் பெற வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. K. SUBBIAH: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முதன் முதலாக கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை நான் முழு மனதோடு ஆதரிக்கிறேன். பொதுவாக இந்த

D

V2U, 31 'N57

ஜில்லா போர்டு நிர்வாகமானது மக்களுக்கு இன்றையச் சூழ்நிலையில் தேவையில்லை என்பதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். பலவகையான திட்டங்களைப் போட்டு அமுலாக்கும் வசதி இல்லாத நிலையில் தான் இன்றையதினம் ஜில்லா போர்டு நிர்வாகம் அமைந்திருக்கிறது. உதாரணமாக, ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்வதைத் தவிர ரோடு அமைத்துக்கொடுப்பதற்கோ தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கோ இயங்கும்படியாக அவர்களின் நிலைமை [illegible] என்னுடைய ஜில்லா போர்டை—திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா போர்டை—[illegible] கொண்டால், முக்கியமாக செய்ய வேண்டிய காரியங்களுக்கான நிதி [illegible] கூட கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி திட்டங்கள் கிராம பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தின் கீழ் இருக்குமானால் இத்திட்டங்களை நிறைவேற்ற அவர்கள் வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். ஆகையால் தற்பொழுது இருக்கும் நிலையில் ஜில்லா போர்டு தேவையில்லை என்றுதான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

64792

கிராமங்களில் ரோடு அமைத்துக்கொடுப்பது மிக மிக அவசியம். அங்கு ரோடு வசதி இல்லாத காரணத்தால் அங்கு இருக்கும் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். தேர்தல் காலத்தில் இத்தகைய ரோடு வசதி இல்லாத காரணத்தால் அங்கத்தினர்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டார்கள் என்பது ஞாபகமிருக்கும். எனது தொகுதிகள் அடங்கிய கிராமங்களுக்கு செல்ல வேண்டுமானால், திருச்சி, தஞ்சாவூர் இரண்டு தொகுதிகளிலும் புகுந்து போக வேண்டியிருந்தது. இப்படிப்போகும்போது அதிக கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. ஆகையால் கிராமங்களுக்கு ரோடு அமைத்துக் கொடுப்பது மிகவும் அவசியம். குறிப்பாக டால்மியாபுரத்திலிருந்து அணைக்கரை கரையில் ரோடு அமைத்துக் கொடுத்தால் வசதியாக இருக்கும்.

N57-4-2-31

மற்றும் கொள்ளிடத்தில் ஒரு பாலம் அமையவேண்டும் என்ற திட்டம் ரொம்ப நாளாக இருந்து வருகிறது. குறிப்பாக இது தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் திருவையாறு முதலிய இடங்களுக்கு இது உபயோகப்படுகிறது. இந்தத் திட்டத்தை உடனே எடுத்துக் கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். துரதிருஷ்டவசமாக இந்த திட்டம் ஒத்திப்போடப்பட்டு வருகிறது. 1948லேயே சுமார் 30 லட்சம் ரூபாயில் ஒரு திட்டம் போடப்பட்டது. 1948-ம் ஹு ஏப்ரல் மீ 20உ இதற்காக 28 லட்சம் ரூபாய் "சாங்கிஷன்" செய்யப்பட்டது. 1950-ல் 38 லட்சம் ரூபாய்க்கு எஸ்டிமேட் தயார் செய்யப்பட்டது. 1956-ம் ஹு மே மீ 25உ பாலத்திற்கு அஸ்திவாரம் போடும்போது, ஸ்ரீ கே. கே. நம்பியார் அவருடைய அறிக்கையில் கொள்ளிடத்தில் கிராஸ்வே போடுவதற்கு 15 லட்சம் ரூபாய் செண்டிரல் ரேட் பண்டிலிருந்து நிதி கேட்டிருப்பதாக தெரிவித்தார். 1948-ல் இங்கு பாலம் போடவேண்டும் என்ற திட்டமானது தற்பொழுது கிராஸ்வே அமைக்க வேண்டும் என்று மாறியிருப்பதை குறித்து எனக்கு மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் இதற்காக நிதி கொடுப்பதை தட்டிக் கழித்தால் இந்த அரசாங்கம் இதை தள்ளி போடாமல் இதற்கான வேலையை உடனே செய்யவேண்டும் என்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

மருதையாற்றில் ரயில் விபத்து ஏற்பட்டது எல்லோருக்கும் நன்றாக ஞாபகமிருக்கும். இங்கு சரியான பாலம் இல்லை. 10 ஆயிரம் அல்லது 15 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து தாற்காலிகமாக பாலங்களை அமைத்துக் கொடுக்கிறார்கள். வெள்ளக் காலத்தில் இவை அழிந்து விடுகின்றன. இங்கு ஒரு சரியான பாலம் அமைக்க 8 லட்சம் ரூபாய் எஸ்டிமேட் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதை உடனடியாக எடுத்துக்கொண்டு, இந்தத் திட்டத்தை முடித்துக் கொடுத்தால் பெரும் நன்மையாக இருக்கும். கொள்ளிடத்தில் பாலம் அமைக்க வேண்டும் என்ற நிலைமையை பல ஆண்டு காலமாக சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் இந்தச் சபையில் வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். இதற்கான பல கேள்விகளையும் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்தப் பாலத்தை உடனடியாக செய்து முடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **SRI M. ALAGIRISAMY**: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபையின் முன் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும், மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியாகிய பெரியகுளத்தில் கொடைக்கானல் ஒரு பகுதி. இந்தக் கொடைக்

மலைப் பிரதேசமானது. இரண்டாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று மேல் மலை, மற்றொன்று கீழ் மலை. கீழ் மலைப் பகுதியிலேதான் ஏராளமான காப்பி, ஆரஞ்சு, வாழை, ஏலம் போன்றபொருள்கள் விளைகின்றன. இவை கள் நம் நாட்டுக்குத் தேவையான அந்நிய செலவாணிதொகை கிடைக்க வகை செய்கின்றன. இந்த இடத்தில் ஏலம், காப்பி முதலியன விளைகின்ற பகுதி களில் ரோடு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. சந்திர சேகரன் அவர்களும் இங்கு மக்கள் ரோடு வசதி இல்லாமல் கஷ்டப்படுவதை பற்றியும் இந்த வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். 20,000 அல்லது 30,000 ஏக்கர் நிலப் பரப்பு உள்ள கீழ் மலைப் பகுதியிலேயே எந்த விதமான ரோடு வசதியும் இன்று கிடையாது. ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றனர். அங்கு உற்பத்திச் செலவும் அதிக மாக இருக்கிறது. ஆகையால் அங்கு ரோடு போட வேண்டியது மிகவும் அவ சியம். கனம் மந்திரி ஸ்ரீ கக்கன் அவர்களும் அங்கு விஜயம் செய்து மக்கள் படும் கஷ்டங்களை நேரில் பார்த்தார்கள். அந்தப் பகுதியிலே ரோடு வசதி அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று பத்து வருஷங்களாக மக்கள் வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் இதை கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திண்டுக்கல்–பழனி மார்க்கத்திலிருந்து ஒரு ரோடு அமைத்து ஆண்டலூர், பாச்சலூர், பெரியூர் போன்ற கிராமங்களை இணைத்தால் வசதியாக இருக்கும். ஆகையால் இந்த இடத்திலும் ஒரு ரோடு போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கொடைக்கானல் லாஸ்காட் ரோடிலிருந்து பூலத்தூருக்கு ஒரு ரோட் போடப் பட்டு பத்து வருஷங்கள் ஆகின்றன. இந்த ரோடு ஜில்லா போர்டாரால் அமைக்கப்பட்டது. இதற்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டது. பத்து வருஷம் ஆகியும் அந்த ரோடு அதே நிலைமையில்தான் இருக்கின்றது. கார ணம் என்னவென்றால், ஒரு விவசாயி இந்த ரோடு தன்னுடைய நிலத்தில் போவதால் கோர்ட்டுக்கு சென்று " ஸ்டே " ஆர்டர் வாங்கிவிட்டான். அந்த " ஸ்டே " ஆர்டர் இப்போது போக்கு வரத்து லாயக்காக செய்வதற்கு கான்சல் ஆகிவிட்டது. ஆனால் இதை தொடர்ந்து சரளை போட்டு ஜில்லா போர்டு நிதி நிலை சரியாக இல்லை என்று காரணம் காட்டுகிறார்கள். ஆகையால் இந்த திட்டத்தை சர்க்கார் தங்களுடைய நிர்வாகத்தில் எடுத்துக்கொண்டு அந்த ரஸ்தாவுக்கு சரளை போட்டால் கார், பஸ் போக்கு வரத்துக்கு மிகவும் வசதி யாக இருக்கும்.

லாஸ்காட் ரோட்டுடன் தாண்டிக்குடியை இணைப்பதற்கு ரோட் ஒன்று போடப்பட்டு நான்கு வருடங்கள் ஆகின்றன. ஏதோ காரணத்தால் சரளை போட்டு போக்குவரத்துக்கு லாயக்காக செய்யப்படவில்லை. இந்த வருஷத்தி லாவது இதை எடுத்துக் கொண்டு முடிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேல் மலை பகுதியைப்பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். மேல் மலை பகுதியை என்னுடைய பக்கத்தில் அந்தமான் என்று கூறுவது உண்டு. இந்த மாகாணத்திலே பிற்போக்கான பகுதி இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதை மேல் மலை என்று சொல்லலாம். சர்க்கார் திட்டங்களினால் எந்த விதமான நன்மைகளும் அடையாத ஒரு பகுதி இந்த மகாணத்தில் இருக்கிறது என்றால், அந்தப் பகுதி மேல் மலை பகுதி என்று சொல்லுவது மிகையாகாது. இந்தப் பகுதியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் மிகவும் பிற் போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். மிகவும் ஏழ்மையான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். கொடைக்கானல் நகரத்திற்கு வரவேண்டுமானால், 20, 22 மைல்கள் கால் நடையாக வரவேண்டியிருக்கிறது. இந்தப் பிரதேசத்தில் இருக்கும் கிராமங்களை இணைக்கும் முறையிலே ஒரு ரஸ்தா அமைக்கப்பட்டால், மக்கள் பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னேறுவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். மலைப் பிரதேசங்களுக்கு ரோடுகள் அமைப்பது என்றால் சாதாரணமாக மிகவும் அதிகமாக செலவு ஆகும். மைல் ஒன்றுக்கு ரோடு போடுவதற்கு ரூபாய் 30,000, 40,000 செலவாகும். மேல் மலைப் பகுதியிலே அம்மாதிரி ஒன்றும் அதிகமாக செலவு செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. இது மண் மலைப் பிரதேசம். பாறைகள் நிறைந்த பிரதேசம் அல்ல. இந்தப் பிரதேசத்தில் கிட்டத்தட்ட 15 மைல் ரோடு வெட்டி விட்டால், இந்தப் பிராந்தியத்திலுள்ள கிராமங்களெல்லாம் இணைக்கப்படும். ஆகவே,

கானல் இம்மாதிரி ரோடு அமைப்பதற்கு சகல நடவடிக்கைகளையும் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய சிற்றுரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri M. D. RAMASAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அறுப்புக் கோட்டை நகரத்திற்கு தண்ணீர் திட்டம் தேவை என்ற முறையிலே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அறுப்புக்கோட்டை ஏறக்குறைய 30 வருஷங்களுக்கு முன்னமேயே முனிசிபல் நகரமாக ஆவதற்கு தகுதியாக இருந்தது. அப்படியிருந்துங்கூட, அங்கே ஏறக்குறைய 100-க்கு 75 பங்கு ஏழை நெசவாளிகள் பிராந்தியமாக இருந்த தால், அவர்களுடைய வற்புறுத்தலின்பேரில் அப்பொழுது நகரசபையாவது தவிர்க்கப்பட்டு, 1948-ல் தான் நகரசபை ஆயிற்று. அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் ஒன்றும் செய்யமுடியாத நிலைமையில், அங்கே பஞ்சாயத்து இருந்த காலத்திலிருந்தே பணவசதி இல்லாமல் இருந்துவருகிறது. 1939–40-ல் பஞ் சாயத்து தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுப்பதற்காக ஒரு முயற்சி எடுத்துக்கொண் டார்கள். ஆனால் அந்த முயற்சியை தணிக்கை செய்ய வந்த " சானிடரி டிபார்டுமெண்டு, அதிகாரிகள் நகரத்திற்குள்ளேயோ அல்லது சமீபத்திலோ எந்தவிதமான நல்ல தண்ணீரும் கிடைக்கக்கூடிய வசதி இல்லை என்று முடிவு கட்டிவிட்டார்கள்" அதற்குப் பின்னால் நகரசபையான பிற்பாடு வசூலித்துவந்த தண்ணீர் வரியின் மூலமாக ஏறக்குறைய ரூ. $2\frac{1}{2}$ லட்சம் பணம் இருந்தது. அதிலிருந்து ஏறக்குறைய $1\frac{1}{2}$ லட்ச ரூபாய் செலவிலே, இந்த நகரத்தின் 11–22 a.m.
வடக்கிலும் கிழக்கிலும் நல்ல தண்ணீர் கிடைக்கின்ற பிராந்தியங்களிலே 5 ஆழகுழாய் கிணறுகள் வெட்டி ஓர் அளவு நல்ல தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு நகர சபையால் காரியங்கள் செய்யப்பட்டு வந்தன. இந்த வகையில் சேர்த்துவைத் திருந்த $2\frac{1}{2}$ லட்சம் ரூபாயில், $1\frac{1}{2}$ லட்சம் செலவாய்விட்டது. இந்த நகரத்தில் தண்ணீர் வசதிக்காக எந்த விதமான முயற்சியும் செய்வதற்கு பண வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. இதுபற்றி பல தடவைகள் சர்க்காருக்கு எழுதப்பட்டி ருக்கிறது. தண்ணீர் வசதி செய்ய சர்க்காரிடமிருந்து உதவி கிடைக்கவேண்டு மென்று பல கோரிக்கைகள் நகரசபையிலிருந்து சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்ட போதிலும், இதுவரையில் அதற்கான உதவி எதுவும் கிடைக்கவில்லை. பஞ் சாயத்து போர்டு காலத்திலே இந்தத் தண்ணீர் சப்ளை திட்டம் 42-வது திட்டமாக இருந்துவந்தது. அதற்குப் பிறகு இப்பொழுது இந்தத் தண்ணீர் திட்டம் எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை.

இப்பொழுது 1955-வது வருஷத்திலே சமீபத்தில் நகரசபை எலெக்ஷன் நடந்தபோது, அரசியல் தலைவர்கள் பலர் வந்திருந்தார்கள். அப்போது தண் ணீர் திட்டத்திற்கான உதவி சர்க்காரால் செய்யமுடியும் என்று பலர் சொன் னார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த கவுன்சிலாக இருந்தால் உதவி அதிகமாக கிடைக்கும் என்றுகூட சொன்னார்கள். அதுபோலவே காங்கிரஸ் சர்க்காரை ஆதரிக்கும் கவுன்சில் அங்கு ஏற்பட்டிருந்தும்கூட இதுவரையில் உதவி எதுவும் கிடைக்கவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றன.

சமீபத்தில் பரிசீலனை செய்வதற்காக ஒரு ஆபீசர் அனுப்பப்பட்டதாகவும், அவர் வந்து பார்த்தும் வேறு தண்ணீர் வசதி கிடைப்பதற்கு வழியில்லை என்று சொல்லி ரிபோர்டு செய்திருப்பதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். இந்த நகரத்திற்கு நல்ல முறையிலே ஒரு தண்ணீர் திட்டம் அமையவேண்டும். திருப்புவனத்தில் வைகை ஆற்றிலிருந்து கிணறுகள் வெட்டி அதன் மூலமாக தண்ணீர் கிடைக்க வசதி செய்யமுடியும் என்று அவர் அபிப்பிராயப்படுவதாகத் தெரிகிறது. சர்க்கார் இதில் எந்த அளவு முயற்சி செய்யப்போகிறது என்று தெரியவில்லை. இங்கே 60,000 ஜனத்தொகை இருக்கிறது. பெருவாரியான வர்கள் ஏழை மக்களாய் இருப்பதால் அவர்களிடமிருந்து தண்ணீர் சப்ளைக்கு நிதி வசூலிக்க முடியாது. ஆகவே சர்க்கார் இது விஷயமாக முன்வந்து இந்த நகரத்திற்கு உதவி செய்யவேண்டும். இதில் மக்களுடைய ஒத்துழைப் பும் முயற்சியும் பூரணமாக இருக்கும். சர்க்கார் அவர்களுடைய முயற்சியில் முன்னேற்றம் காட்டவேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன். வைகையாற்றில் திருபுவனத்தில் கிணறுகள் வெட்டி அதன்மூலம்

இந்த நகரத்திற்கு தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். இது ஏறக்குறைய 20 மைல் தூரம் இருக்கும். இதற்காக சர்க்கார் அளிக்கக்கூடிய உதவி போக, பாக்கியை நீண்ட காலக் கடனாகவாவது அளிக்கவேண்டும். அறுப்புக்கோட்டைக்கு வேண்டிய பண உதவி அளித்து ஒரு நல்ல தண்ணீர் திட்டத்தை கூடிய சீக்கிரத்தில் கொண்டுவரவேண்டும். இதற்கான சகல உதவிகளையும் சர்க்கார் அளிக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Sri G. ANNAMALAI MUTHURAJA : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யத்தை முழுமனதுடன் ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருச்சி தாலூகா சுமார் 10 மைல் சுற்றளவுள்ளதாக இருந்தாலும்கூட, திருச்சி முனிசிபாலிடியில் ஒரு இடத்தில்கூட சிமெண்டு ரோடு இதுவரையில் போடப்பட வில்லை. அதை நமது அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து ஒரு உத்தரவு போடும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். திருச்சிக்கு பக்கத்திலுள்ள ஸ்ரீரங்கம் சிறிய முனிசிபாலிடியாக இருந்தாலும், அங்கே மூன்று மைலுக்கு " சிமெண்டு கான்கிரீட் " ரோடு போடப்பட்டு பார்ப்பதற்கு வெகு அழகாக இருக்கிறது. அது சிறிய முனிசிபாலிடியாக இருந்தாலும் அங்கே சிக்கனமான முறையில் நல்ல சீர்திருத்தங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே திருச்சி முனிசிபாலிடியில் கூடிய சீக்கிரம் ஒரு " கான்கிரீட் ரோடு " அமைக்கப்பட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திருச்சியில் மாதம் ஒன்றுக்கு 10,000 ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய ஒரு பெரிய மார்கட் திருச்சி முனிசிபல் நிர்வாகத்தில் நடந்து வருகிறது. அந்த மார்கட்டில் சுகாதார வசதி சரிவர கிடையாது. அங்கே எந்தவிதமான தார் ரோடோ, மெட்டல் ரோடோ கிடையாது. சாதாரண மண் ரோடு தான் இருக்கிறது. நீண்டநாட்களாக அப்படித்தான் இருக்கிறது. காய்கறி வாங்குவதற்கு வரும்போது மக்கள் மழை பெய்தால் நஞ்சை நிலங்களில் நடப்பது போல் நடக்கவேண்டியிருக்கிறது. அங்கே அவ்வளவு அசுத்தமாக இருக்கிறது. இதை திருச்சி சேர்மன் அவர்கள் கூடிய சீக்கிரம் கவனிக்கும்படி சர்க்கார் உத்தரவு போடவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு மார்கட்டுக்கு பக்கத்தில் வாழைப்பழம் முதலியவைகள் விற்கப்படும் இடத்திற்கு சமீபத்தில் ஒரு பப்ளிக் லெட்ரின் இருக்கிறது. மார்கட் காம்பவுண்டுக்கு அடுத்தாற்போல் இருக்கிறது. வாழைப்பழம் உணவுப் பொருள். அந்த இடத்திற்கு பக்கத்தில் ஆண்களுக்காக ஒரு கக்கூசும் பெண்களுக்காக ஒரு கக்கூசும் இரண்டு பப்ளிக் லெட்ரின்கள் இருக்கின்றன. இதை மாற்றி அமைப்பதற்கு 1955-ம் வருஷத்திய பட்ஜெட்டில் பணம் ஒதுக்கி கவுன்சிலில் தீர்மானம் செய்யப்பட்ட போதிலும் இன்றுவரையில் வேலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. கூடியசீக்கிரம் இந்த வேலையை ஆரம்பிப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவு போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த பிரச்னையில் டிலே ஆகாமல் அதை விரைவில் கவனிக்கும்படியாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பக்கத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வசிக்கக்கூடிய ஒட்டத் தெரு என்று ஒரு தெரு இருக்கிறது. அங்கே சுமார் 1,000 மக்கள் தாழ்த்தப் பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் சாக்கடை வசதி, லெட்ரின் வசதி முதலிய எந்தவிதமான சுகாதார வசதியும் கிடையாது. ஆகவே, இதை உடனடியாக கவனித்து வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியில் அந்தநல்லூர், குளத்தூரில் 3,000 ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் ஒரு ஆஸ்பத்திரி கிடையாது. அங்கே மைனாரிடிகளான, முஸ்லிம்கள் வசிக்கிறார்கள். அதில் ஒரு பிரசவ ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு பக்கத்தில் வசதியாக இருக்கும் ஒரு இடத்தில் மாட்டு ஆஸ்பத்திரி ஒன்றும் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக எட்டரை, கோப்பு, அயிலாப்பேட்டை ஆகிய கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இந்த இடங்களிலெல்லாம் பஞ்சாயத்து போர்டு கிடையாது ஒரு கிராமத்தில் 3,000 க்கு மேல் குடிஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த கிராமங்களிலே குடிதண்ணீர், லெட்ரின் முதலிய சுகாதார வசதிகளே கிடையாது. உடனடியாக இந்த கிராமங்களிலே பஞ்சாயத்து போர்டுகள் அமைக்கப்படவேண்டும். எட்டரை கிராமத்திற்கு தனியாக ஒரு பஞ்சாயத்து போர்ட்டு அமைக்கலாம் ஜாஸ்தியாக ஜனத்தொகை உள்ள கோப்பு கிராமத்திற்கு தனியாக ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு அமைக்கலாம். அயிலாப்பேட்டைக்கும் தனியாக ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு அமைக்கவேண்டும். இந்த கிராமங்களில் பஞ்சாயத்து போர்டுகள் அமைப்பதற்கு மந்திரி அவர்கள் உத்தரவு போடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அதிகமாக வாழும் கொத்தட்டை போன்ற கிராமங்களில் இருக்கிற தெருவில்—பறையர் தெரு, பள்ளித் தெரு போன்று இருக்கும் இடங்களில்—அங்குள்ள மக்கள் போக்குவரத்துக்கு நடைபாதையின்றி மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையினால் இதையும் உடனடியாக செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri M. SELVARAJ : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த சபை முன் வந்திருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக தென் ஆற்காடு ஜில்லா மிகவும் பிற்போக்கான ஜில்லாவாக இருக்கிறது. நல்ல ரோடு வசதிகள் அந்த ஜில்லாவில் கிடையாது. சில கிராமங்களுக்கு போவதற்கு கூட வழியில்லாமல், பாலங்கள் இல்லாமல் மழை காலத்தில் அந்த இடங்கள் தீவுகள் போன்று காட்சியளிக்கின்றன. அந்த அளவில் அங்குள்ள மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். 11 a
மழை காலத்தில் அந்த கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் நகரப் புறங்களுக்கு வரவேண்டுமானால் அந்த தண்ணீரில் நீந்திக்கொண்டு தான் வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அங்கு இவ்விதம் இருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் பாலங்கள் போட்டுக்கொடுத்தால் இப்பேர்ப்பட்ட கஷ்டங்கள் நீங்கும் என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். மேலும் அங்கு விருத்தாசலத்திலிருந்து ராஜேந்திர பட்டணம் வரைக்கும் போகக்கூடிய பாதையில் வெள்ளார் பாலம் ஒன்று போடுவதற்கு வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி " காஸ்வே " மூன்று லட்சம் ரூபாயில் செலவு செய்யப்பட்டு வேலை நடத்தப்பட்டு வருகிறது. பெரிய மழை வந்தால் இந்த " காஸ்வே " யை எடுத்துக்கொண்டு போய்விடும். ஆதலால் ஸ்திரமாக இருக்கக்கூடிய விதத்தில் ஒரு பாலம் அமைக்கவேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் அது நீடித்து நிற்கும், ஆகவே இந்த விஷயத்தில் மந்திரி அவர்கள் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக அங்கு கிராம பஞ்சாயத்துகள் அதிகமாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதுதவிர இன்னும் அநேக கிராமங்களில் கிராம பஞ்சாயத்துகள் அமைக்கப்படாமல் இருந்து வருகின்றன. அந்த இடங்களில் எல்லாம் கிராம பஞ்சாயத்துகளை உடனேயே அமைக்கவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இனிமேல் வரக்கூடிய கிராம பஞ்சாயத்து தலைவர் தேர்தல் முறை அங்கத்தினர்கள் மூலமாக நடைபெறும் என்ற செய்தி நிலவி வருகிறது. இம்மாதிரி இனி வரக்கூடிய தேர்தலில் இருந்தால் இது லஞ்ச ஊழல்கள் அதிகமாகும், அதோடு பெரும் பணக்காரர்கள் தான் அதிகமாக வரமுடியுமே தவிர தொழிலாளர்களும் ஏழைகளும் அதிகமாக வர முடியாது. மேலும் அந்த கிராமத்தின் பேரில் அக்கரைகொண்டு இருப்பவர்களும் அந்த தேர்தலில் வெற்றி பெற்று வர முடியாது. ஆகவே இந்த முறையை மாற்றவேண்டும். ஏற்கனவே மக்களால் தேர்ந்தெடுப்பது போன்ற முறையின் மூலம் இந்த தலைவர் தேர்தலும் நடைபெறவேண்டும் என்றும், அவ்விதம் இருந்தால் தான் பணக்காரர்களுடைய ஆக்கிரமிப்பும், ஆதிக்கமும் இருக்காது என்றும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொண்டு இதற்காக சட்டம் கொண்டு வரும்பொழுது மந்திரி அவர்கள் இதை கவனத்தில் வைத்து அதற்கேற்றபடி சட்டம் இயற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் பஞ்சாயத்துகளுக்கு வேண்டிய செலவுகளில் " ஹெட் " களின் மூலம் இத்தனை சதவிகிதம் என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் சில குறிப்பிட்ட செலவு செய்யவேண்டிய இடங்களில்

[Sri M. Selvaraj] [22nd July 1957

செலவு செய்ய முடிவதில்லை. ஆதலால் சில "ஹெட்" களில் அதிகமாக செலவு செய்வதற்காக விதிகளை அதில் வகுக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக சில பஞ்சாயத்துகளில் குடி தண்ணீர் வசதியில்லாமல் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதற்கு வேண்டிய **Protected Water Supply Scheme** ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று அங்கு 1938-ம் வருஷத்திலிருந்து தண்ணீர் வரி வசூலித்து வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி அரசாங்கத்தினிடம் முறையிட்டும் பத்து வருடகாலமாக இதுவரையிலும் எந்தவித ஏற்பாடும் செய்ததாக தெரிந்ததில்லை. பஞ்சாயத்தில் இருந்து 2 லட்சம் ரூபாய் கொடுப்பதற்கு முன் வந்தார்கள். இதை கூடிய சீக்கிரமே ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது நெய்வேலியில் சுரங்க வேலை ஆரம்பித்திருப்பதால் அங்கு அதிகமாக மக்கள் வந்து குடியேற ஆரம்பித்திருக்கின்றனர். ஆகவே இப்போது தண்ணீர் கஷ்டம் பெரிய கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக இந்த குடிதண்ணீர் திட்டத்தைக்கொண்டு வந்தால் குடிதண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கிற குறை நீங்கும். அதோடு விருத்தாசலத்தில் மாற்றம் அடையும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மேலும் பாலங்களை எல்லாம் அகலப்படுத்தப் போகிறோம் என்றும் அதற்காக தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் மந்திரி அவர்கள் கூறினார்கள். இப்போது புவனகிரியிலிருந்து சிதம்பரம் போகும்போது இருக்கும் பாலம் அகலம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அந்த பாலத்தில் ஏதாவது பஸ் போனால் பக்கத்தில் ஆள் போக முடியாத நிலையில் அது இருக்கிறது. ஆகவே இந்த பாலத்தை உடனடியாக அகலப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடுகூட சில இடங்களில் பஞ்சாயத்துகளில் இருந்து ரோடு போடவேண்டிய இடங்களில் பஞ்சாயத்துகளால் ரோடுகள் போடமுடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆதலால் இம்மாதிரிப்பட்ட வேலைகளை "ஹைவேஸ்" டிப்பார்ட்மெண்டிடம் ஒப்படைத்தால் அவர்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து ரோடு போடுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே இதற்கும் வேண்டிய உத்தரவுகள் போடவேண்டும் என்று மந்திரி அவர்களிடம் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri N. MARUDACHALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கும் வகையில் ஒரு சில விஷயங்களை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்று எல்லா இடங்களிலுள்ள ஸ்தல ஸ்தாபனங்களும் முனிசிபாலிட்டிகளும் சென்னை மாகாண ஆட்சியின் கீழ் தான் நடைபெறுகின்றன. ஆனால் ஒவ்வொரு ஸ்தல ஸ்தாபனத்திற்கும் என்னென்ன அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்த்தால் அது பூஜ்யம் தான். இன்று ஸ்தலஸ்தாபனங்களிலிருந்து ஒரு ரோடுபோடவேண்டுமென்றால் மெட்டல்தேவை. இவ்விதம் போடவேண்டிய மெட்டல் ஒரு இஞ்சு மெட்டலா அல்லது இரண்டு இஞ்சுமெட்டலா, மதுக்கரை மெட்டலா அல்லது வேறு இடத்திலுள்ள மெட்டலா என்றெல்லாம் அங்கிருந்து இங்குள்ள அதிகாரிகளுக்கு எழுதவேண்டும். இவர்கள் இங்கிருந்து முடிவு செய்து அனுப்பினால்தான் அந்த ஸ்தலஸ்தாபனங்கள் ரோடு போட முடியும். அது மட்டுமல்ல. ஜனத்தொகையை அனுசரித்து பொதுவாக ஒரு குழாய் போடவேண்டுமென்றாலோ, வீடுகளுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் தண்ணீர் கனெக்ஷன்வேண்டும் என்றாலோ உடனே ஸ்தலஸ்தாபனங்கள்
11-36 a.m. தீர்மானம்செய்து போட்டு விடமுடியாது. அங்கிருந்து இங்குள்ள மேலதிகாரிகளுக்கு எழுதவேண்டும். அதன் பின் இங்குள்ள உத்தரவின் பேரில் தான் வேலையை ஆரம்பிக்கமுடியும். இந்த மாதிரி உத்தரவில் தேவையில்லை என்று எழுதிவிட்டால் இந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு ஒன்றும் செய்யமுடியாது. அதோடுகூட ஏதாவது ஒரு அதிகாரியை நியமிக்கவேண்டுமென்றால் அங்குள்ள "செயர்மென்" க்கு அதிகாரம் கிடையாது. நியமனம் செய்யக்கூடிய அதிகாரம் எல்லாம் கமிஷனருக்குத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே இம்மாதிரியான காரியங்களுக்கு எல்லாம் இங்கே எழுதி உத்தரவு வாங்காமல் அவர்களே செய்துகொள்ளுவதற்கு அதிகாரம் இருந்தால் தான் நகரசபை பரிபாலனம் ஜனங்களுக்கும் பொதுவாக நாட்டிற்கும் நன்மை ஏற்படுவதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதோடுகூட இன்று நகரசபையில் இருக்கும் முறைகளை எடுத்துக்கொண்டால் சென்னை நகரசபை எடுத்துக்கொண்டால் வருஷத்திற்கு ஒரு முறை "செயர் மென்" புதிதாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதுண்டு. இதே மாதிரி எல்லா முனிஸிபாலிட்டிகளிலும் வருஷத்திற்கு ஒரு முறை தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு வேண்டிய உத்தரவை பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று

22nd July 1957] [Sri N. Marudachalam]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோயம்புத்தூரைப் பொறுத்த வரையில் தண்ணீர் கஷ்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. வேனிற்காலங்களில் கவுன்ஸிலர்கள் யாரும் தெருக்களில் போக முடியாது. அந்த நிலையில் இருக்கிறது. இதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு சிறுவாணியில் ஒரு அணைகட்டி தண்ணீர் தேங்கவைத்தால் 6 மாதம் சப்ளை செய்யமுடியும் என்று தீர்மானித்து அதற்கென்று ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி நமது பொருளாதார மந்திரி அவர்களிடத்தில் கண்டு சொல்வதற்கும் கமிட்டி தீர்மானித்திருக்கிறது.

ஆகவே, கடன் கொடுப்பதில் நமது பொருளாதார மந்திரி அவர்கள் அவர்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் எவ்வளவு சீக்கிரம் கடன் கொடுக்க முடியுமோ அதை கொஞ்சம் அதிகமாகக் கொடுத்து தண்ணீர் கஷ்டத்தை நீக்கி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் இன்று முனிசிபல் தொழிலாளி ஒவ்வொருவரையும் எடுத்துப்பார்த்தால் சர்வீஸ் அடிப்படையில் முனிசிபல் தொழிலாளர்களை தள்ளிவிடுகிறார்கள். அப்படி அவர்களை தள்ளி விட்டால் சர்வீஸ் பண்ட் கொடுக்க ஒன்றிரண்டு வருஷமாகிறது. காரணம், அங்குள்ள முனிசிபல் அதிகாரிகளைக் கேட்டால் நாங்கள் மேலே எழுதியிருக்கிறோம். பதில் வரவில்லை. பதில் வந்தால் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே காலதாமதம் ஏற்படாமல் ஒன்றிரண்டு மாதங்களுக்குள் கொடுக்க அரசாங்கம் அனுமதி அளிக்கவேண்டும். அடுத்தபடியாக, முனிசிபல் சட்டப் பிரகாரம் ஒரு தொழிலாளி 40 வீடுகளுக்கு வேலை செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் இன்று ஒவ்வொருவரும் 60—70 வீடுகளுக்கு வேலை செய்கிறார்கள். நகரம் விரிவு அடைய விரிவு அடைய அதிகம் ஆள்கள் வேண்டுமென்று கேட்டால் கொடுக்க முடியாது. சர்க்கார் உத்தரவுப்படிதான் கொடுக்கமுடியும் என்கிறார்கள். சர்க்கார் உத்தரவு இல்லை என்றால் நாங்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். எவ்வளக்கெவ்வளவு நகரம் விரிவு அடைகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அதிகம் ஆள்கள் தேவை. ஆகவே எவ்வளவு அதிகம் ஆள் தேவையோ அவ்வளவு ஆட்களை எடுக்கும்படி அரசாங்கம் முனிசிப்பாலிட்டிகளுக்கு உத்தர விட்டால் சென்னை அரசாங்கத்திற்கு நலமாயிருக்கும். அடுத்தபடியாக, முனிசிபாலிடிகளில் உயர்ந்த பதவியில் வேக்கன்ஸி வந்தால் வெளியிலிருந்து ஜாதி ஹிந்துக்களையே எடுக்கிறார்களே தவிர முனிசிப்பாலிட்டிகளில் உள்ள தொழிலாளர்களை அந்த வேலைகளுக்கு உயர்த்துவதில்லை. ஆகவே அப்படி முனிசிப்பாலிட்டிகளில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு அந்த வேலை உயர்வைக்கொடுக்கும்படி அரசாங்கம் கௌன்ஸிலர்களுக்கும், செயர்மென்களுக்கும் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **Sri V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR:** Mr. Speaker, Sir, in supporting the Cut Motion, I wish to make a few observations. I am really surprised to know from the announcement made by the Hon. Minister for Local Administration, that the election to local bodies especially to District Boards will be postponed. It is not known why it is so. In the statement of Objects and Reasons, she says that the whole system has to be reorganized and therefore the Government want some time. A few years ago some Committees were appointed to go into the question of reorganization of local bodies. Firstly a Committee presided over by the late Mr. Ratnasabapathi Mudaliar was constituted to go into the whole question and subsequently, I think, Mr. Kuttikrishna Menon, as the head of another Committee, went into the whole question again. None of the hon. Members of this Legislature so far know what has happened to the recommendations of those two Committees. This matter has been before the Government for a very long time and 11- a.m the Government should have taken some decision long ago but they have not so far done it. Just now on the eve of the elections to District Boards which are to be constituted on or about 1st November, the Hon. Minister now makes a statement before this House

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [22nd July 1957

that another White Paper will be issued and a Committee will be constituted and so on. We, on this side, are really surprised to note that this kind of statement should be issued by the Hon. Minister. Our Indian Prime Minister has been going about telling people that there is no democracy in Pakistan because elections have not been held there for such a long time. What is happening in our State? It is not known why elections to District Boards should be postponed. Is this democracy? My opinion is that the Government should conduct elections immediately if they cannot bring in a comprehensive Bill before the next session and conduct the elections. It is not a very big thing to conduct elections to these local bodies. Elections should be held. Otherwise if the Government for some reason or other do not find that it is possible to hold elections, district boards should immediately be handed over to the Collectors or Special Officers as the case may be.

The same is the case with Panchayat Boards. The elections to these Panchayat Boards were held some seven or eight years ago. Elections should have been held at least 2½ or 3 years ago. Most of the Panchayats do not function as panchayats at all. They cease to be institutions representing the people. I do not know why the Government are contemplating all these things. It is a very serious matter and I would request the Government to conduct the elections to these local bodies, as otherwise they will cease to be representative institutions. That is my submission.

In this connection, I want to make another submission. If the Government want to have District Boards, they must give them adequate powers and adequate money. Otherwise, they cannot function as district boards. There should be decentralization of powers. Without powers they cannot do anything. If however the Government find that they cannot function as representative institutions, there are only two alternatives left open to them. Either they should give District Boards more power and money or they should wind up or close them. That is my submission.

With regard to allotment of grants to these local bodies, there has been much delay. Grants are given at the fag end of the year, with the result that the grants are allowed to lapse in many cases. It is as good as not giving any grant. So the Government must see that the grants are given in time without much red-tapism and that the local bodies spend the money that is given to them in time. We find that at times there is a rush of expenditure in March because the grants are given very late. The Government, at times, say that the Legislature sanction has to be obtained. So for some reason or other, grants are being delayed with the result that the money (i.e.) not even 50 per cent of the grant that is given to these local bodies is spent in time.

Regarding Panchayat Boards, the Government say that before the end of the Five-Year Plan period, almost all villages will be constituted into panchayats or unions. So far as I could see, no prompt action has been taken so far. Here and there and as and

22nd July 1957] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

when people apply for the constitution of panchayat boards, the Inspector of Local Boards takes his own time to constitute these panchayats. The Government must see that early action is taken for the constitution of these panchayats and also elections are held.

With regard to audit and check over these Panchayats, the present system is very unsatisfactory. Take for instance the case of the Deputy Panchayat Officers who in many cases happen to be the check-measurement authorities in works that are executed by these panchayats. The Deputy Panchayat Officer happens to be the auditor and he goes and audits his own check-measurement. Further the work assigned to him is very unwieldy. He is in charge of many panchayat boards. He does not find time to go and visit a panchayat area at least once in a year. This is a sorry state of affairs. There have been complaints and abuse in most of the panchayat boards. Here also the Government must take immediate action. In the Travancore-Cochin State for every panchayat constituted an amount of Rs. 2,000 per year to start with is being given. It is also getting a recurring grant of Rs. 200 or Rs. 300 according to the population. Here we find panchayats are constituted and, unless the President is a well-to-do person, he cannot find even the minimum requirements like stationery, Acts, etc., with the result that even though some of the panchayats have been constituted, they are not functioning properly. They do not have even the minimum requirements to function.

In regard to the works that are being executed by these local bodies, there has been widespread complaint. Take for instance the works that are being executed by the district boards. There a lot of difference in the laying of the roads. Further the contractors are not enamoured of taking up these roads, for the one important reason is that their deposit money is not at all refunded to them immediately after the execution of the work. In the case of the Public Works Department, immediately after the check-measurement is over, the deposit money of the contractors is paid to them then and there. But here what do we see? After the works are executed, they are waiting for the receipt of the audit report. Only if the auditor says that everything is all right, the contractors are paid back their deposits, with the result that no contractor comes forward to take up any of these road works. When I was the President of a District Board, many representations were made through the Chamber of Local Boards. But I understand that so far no action has been taken in this regard. I am sure the Minister will pay attention to this question.

I find some allotment for the Transport and Machinery Workshop and so on. The Estimates Committee and also the Public Accounts Committee, I think, made some observations in regard to this. There has been overlapping. When we see that there is a Public Works Department Workshop already, it is not known why there should be a separate workshop for this Transport and Machinery Division. Recently our Chief Minister went and laid

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [22nd July 1957

the foundation stone near Saidapet for the construction of a workshop for the Highways Department at a cost of Rs. 10 lakhs. I do not think we receive any Central grant for this. This I think is a colossal waste. Our projects are nearing completion, and I doubt very much whether the Public Works Department has got sufficient work in its workshops. I would request the Government—even now it is not too late—to close this Transport and Machinery Division and see that the latter merges with the Public Works Department. This will go a long way in making considerable savings.

In regard to the drainage and slum clearance schemes, I would like to make a few observations. The drainage scheme is proceeding at a snail's pace. There are so many important urban areas where this question has not been taken up at all. Take for instance Kancheepuram, which forms part of my district, and which is a tourist centre. The Government are contemplating to improve all the tourist centres and attract as many tourists as possible. The drainage scheme was taken up by the Government long ago. But what happened? Nothing has been done so far. I wish the Government to take up this question immediately and see that the drainage scheme at Kancheepuram is pushed through as early as possible. The same is the case with regard to Saidapet. Though this comes under extended area, though this was taken over by the Corporation long ago, and though house tax and other taxes have gone up considerably, still this area continues to be as bad as it was.

As regards drinking water-supply, I see that even though the department was enlarged and more and more staff appointed for designs, construction, and so on, the drinking water-supply scheme has not been pushed through. I have again to revert to Kancheepuram here. There had been so much of representation about Kancheepuram drinking water-supply scheme. Here also the Government have not been quick enough to push through the scheme, and I hope they will take action immediately.

In Madras City, traffic has been increasing, and it has actually increased to a very considerable extent. The Government must think of getting Central aid and they should see that almost all the level crossings are bridged up. Recently they have taken up one road near Chetput. This is also not being pushed through as expeditiously as it ought to have been. Anyhow I am sure the Government will think about all these things and take quick action. I want to say one important thing here, namely, the condition of the Marmallong Bridge, which is on the Madras-Kanyakumari Trunk Road. This bridge is the oldest bridge, and I do not know when it will collapse. I would request Government to see that almost all the level crossings including this bridge, are bridged up as early as possible, with Central aid.

With these words, I support the cut motion before the House.

22nd July 1957]

THE HON. SRIMATHI **LOURDHAMMAL SIMON** : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது நல்ல யோசனைகளைக் கூறியதற்காக கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ரோடுகள் அமைப்பதற்காகவும், பாலங்கள் கட்டுவதற்காகவும் அரசாங்கம் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு அளிக்கும் மானியம் சம்பந்தமாக எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர்கள் சில விஷயங்களையும் சில இடங்களில் இருக்கும் குறைபாடுகளையும் எடுத்துரைத்தார்கள். மானியக் கோரிக்கையை சபையில் சமர்ப்பித்தபோது அரசாங்கத்தின் பொதுக்கொள்கையை எடுத்துச் சொல்லியதை மீண்டும் ஞாபக மூட்டுகிறேன். 11-5 a.m.

ஸ்ரீ. சின்னதுரை அவர்கள் பேசும்போது எல்லா கிராமங்களிலும் பஞ்சாயத்துகள் ஏற்படுத்தவில்லையென்றும், வேறு சில கிராமங்களில் பஞ்சாயத்துகள் சரிவர நடைபெறவில்லையென்றும் கூறினார்கள். அதிலும் மதுக்கரை விஷயமாக பிரத்தியேகமாக எடுத்துக்கூறினார்கள். இப்போது உத்தேசமாக 7,000 பஞ்சாயத்துகள் இருக்கின்றன. சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள 11,200 கிராமங்களில், 7,237 இதில் உட்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் மீதியுள்ள கிராமங்களில் 1961–62-ம் வருஷத்திற்குள் எல்லா இடங்களிலும் பஞ்சாயத்துக்களை அமைக்கவேண்டுமென்ற திட்டம் இருக்கிறது. அதுவுமின்றி இப்போது ஒரு மந்திரி சபை சப்-கமிட்டி நிறுவப்பட்டு, என்ன நல்ல முறையில் பஞ்சாயத்துக்களை அமைக்கவேண்டுமோ, அந்த முறையை சிபாரிசு செய்ய சப்-கமிட்டியும் ஆராய்ந்து திட்டமிட்டு வருகிறது.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சந்திரசேகரன் அவர்கள் ஆதிவாசிகளைப் பற்றியும் கடலரிப்பால் பாதிக்கப்பட்டவர்களைப் பற்றியும் கூறினார்கள்.

அதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் மானியம் கேட்டு அவர்களிடமிருந்து உதவி வந்தவுடன் அதை வைத்துக்கொண்டு, எந்த எந்த தேவைகள் வேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் செய்து கொடுத்து வேண்டிய உதவியைச் செய்யும். அப்படிச் செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லுகிறேன்.

ஸ்ரீ ராமசாமி அவர்கள் பேசும்போது சென்னையில் இப்பொழுது மூன்று ஓவர்-ப்ரிட்ஜுகள் இருக்கின்றன என்றும் இன்னும் அதிகப்படியான ஓவர் ப்ரிட்ஜுகள் கட்டவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். இப்பொழுது மூன்று ஓவர்-ப்ரிட்ஜுகள் கட்டிப்பட்டிருக்கின்றன, இன்னும் தேவை ஏற்படும்பொழுது அவைகளைக் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் எப்பொழுதும் தயாராக இருக்கிறது என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். மற்றும் அதிகப்படியாகக் கட்ட வேண்டும் என்றால் அதற்கு பொருளாதாரம் தேவையாக இருக்கிறது. பொருளாதார நிலைமையில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டால் அப்பொழுது அவைகளை கட்டுவதற்கும் தயாராக இருக்கிறோம். அப்பொழுது அதைப்பற்றி நிச்சயமாக கவனிக்கலாம்.

இன்னும் கூட்டுறவு டிவிஷன்களில் 50–60-க்கு இன்னும் எவ்வளவோ சீர்திருத்தங்கள் செய்யவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவைகளுக்கு எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது என்பதை இந்த சபைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திருவண்ணாமலையில் சேரிகளில் வசிப்பவர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். சேரிவாசிகள் மக்களால் ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் என்று புகாரும் சொன்னார்கள். ஆனால் நான் ஒன்று மட்டும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். சேரிகளில் வசிப்பவர்கள் மக்களால் ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் இல்லை. அவர்கள் அரசாங்கத்தாரால் உயர்த்தப்பட்டவர்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் எங்கு பார்த்தாலும் சரி அரசாங்கம் சேரிகளில் வசிப்பவர்களுக்கு சகல விதமாக வசதிகளையும் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். எந்த விதத்திலும் அவர்களுடைய நிலையை உயர்த்தவேண்டும் என்று அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை வேண்டிய அளவில் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. அதற்கு பாடுபட்டுக்கொண்டும் வருகிறது. ஒரு காலத்தில் தான் அவர்கள் மக்களால் ஒதுக்கப்பட்டவர்களாக கருதப்பட்டார்கள். இப்பொழுது அவர்களுடைய நிலைமை அப்படி இல்லை என்று சொல்லுவேன்.

[Srimathi Lourdhammal Simon] [22nd July 1957

இது விஷயம் எனக்கு நன்ருகத் தெரியும். இன்றைய நிலையை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களுடைய நிலை அரசாங்கத்தாரால் உயர்த்தப்பட்டிருகிறது என்று சொல்லலாம்.

ஸ்ரீ சுப்பையா அவர்கள் கிராமங்களில் ரோடுகள் அமைப்பது பற்றி கூறினார்கள். 500 பேர்களோ அல்லது அதற்கு மேற்கொண்டோ வசிக்கக் கூடிய கிராமங்களில் நகரங்களுக்குச் செல்வதற்கோ அல்லது மார்கெட்டுக்குச் செல்வதற்கோ அல்லது டவுன்களுக்குச் செல்வதற்கோ வேண்டிய ரோடு வசதிகள்செய்து கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இது விஷயத்திலும் இந்த அரசாங்கம் தக்க கவனம் செலுத்திவருகிறது. ஸ்ரீ அழகிரிசாமி அவர்கள் பேசும்போது கோடைக்கானல் பகுதிகளில் ரோடுகள் போடுவதைப்பற்றியும் மலைகளில் ரோடுகள் போடுவதுபற்றியும் கூறிவிட்டு அப்படி மலைகளில் ரோடுகள் போடுவது என்ருல் அது ரொம்பவும் கடினமாக இருக்கும் என்றும் கூறினார். மற்றும் மலைகளில் ரோடுகள் போடுவது என்ருல் பொருள் அதிகமாக செலவழியும் என்பதையும் ஒப்புக்கொண்டார். மற்ற இடங்களில் ரோடுகள் போடுவதற்கு செலவு செய்வதைவிட மலைப் பிரதேசங்களில் ரோடுகள் போடுவது என்ருல் ரொம்பவும் கடினமாகவும் அதிகச் செலவு ஆவதாகவும் இருக்கும். ஆனால் அவர்கள் ஒன்று சொல்லுகிருர்கள்; அதாவது அவருடைய பிராந்தியத்தில் அப்படிப்பட்ட கடினமான பாரைகள் கிடையாது. அதனால் சுருக்கமான செலவில் ரோடுகளைப் போடலாம் என்றும் யோசனை சொன்னார். இது முக்கியமான விஷயமாக இருப்பதனால் அரசாங்கம் இதில் கவனம் செலுத்தும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு எம். டி. ராமசாமி அவர்கள் பேசும்போது அருப்புக்கோட்டையில் தண்ணீர் வசதி இல்லை என்றும் சொன்னார். அவர் சொன்னதில் குறிப்பாக ஒன்றை மட்டும் நான் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அங்கு காங்கிரஸ் ஆட்சி வந்தும் தண்ணீர் தட்டு குறையவில்லை என்று குறிப்பிட்டார். அதனால் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் பாரபட்சம் இல்லையென்பது வெளிவாக தெரிகிறது. அதனால் காங்கிரஸ் ஆட்சி தண்ணீர் தட்டுக்கு காரணம் இல்லை என்று தெரிகிறது. (சிரிப்பு.) அங்கு தண்ணீர் தட்டுக்கு காரணங்களில் அங்குள்ள முனிசிபாலிட்டியின் பொருள் நிலையும் ஒன்று எனத் தோன்றுகிறது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் கூடிய சீக்கிரத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

திருச்சி ஒரு புராதன பிரதேசம் என்பதை நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அங்கு சுகாதார நிலை நன்ருக இல்லை என்பதை நானே பார்த்திருக்கிறேன். அதைப்பற்றி தனிப்பட்ட முறையில் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். பப்ளிக் லட்ரின் பக்கத்தில் பழக்கடை இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும். அந்தப் பழக்கடையை வேறு இடத்திற்கு மாற்றுவதற்கு வேண்டிய கவனத்தை இந்த அரசாங்கம் கூடிய சீக்கிரத்தில் செலுத்தும்.

தென் ஆற்காட்டில் பஞ்சாயத்து ஏற்படவேண்டும் என்று திரு.செல்வராஜ் அவர்கள் சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்துகள் இல்லாமல் அநேகம் இடங்கள் இருக்கின்றன. எல்லா இடங்களிலும் பஞ்சாயத்துகள் அமைக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் இப்பொழுது தீவிரமாக ஆலோசித்து வருகிறது. வெகு சீக்கிரத்தில் பஞ்சாயத்துக்கள் கிராமப்பகுதிகளில் அமைக்கப்படும்.

திரு. மருதாசலம் அவர்கள் நகர சபை தலைவர்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். மற்றும் தேர்தல் விஷயத்தைப்பற்றியும், குடி தண்ணீர் விஷயத்தைப்பற்றியும் புகார் சொன்னார். இது சம்பந்தமாக கவுன்சிலர்கள் வெளியே போக முடியவில்லை என்றும் பல குறைபாடுகள் இருப்பதனால் அவர்கள் மக்களுக்கு பதில் சொல்ல முடியவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார். கவுன்சிலர்கள் மட்டும் அல்ல, ஸ்தல ஸ்தாபன அங்கத்தினர்கள் மட்டுமல்ல, அரசாங்க உத்யோகஸ்தர்கள் யாரும் எங்கு போனாலும், எந்த கிராமங்களுக்குப் போனாலும் தண்ணீர் குறைபாடுகளைப்பற்றிதான் சொல்லிக்

22nd July 1957] [Srimathi Lourdhammal Simon]

கொண்டிருக்கிருர்கள். அதற்குத் தக்க பரிகாரம் இந்த அரசாங்கம் கூடிய சீக்கிரத்தில் தேடித்தரும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இந்த விஷயத்திலும் இந்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

Then, Sir, I would like to reply to some of the points raised by the hon. Leader of the Opposition, Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar. First and foremost, I thank him for his kind and valuable advice. He has also given some hints and views in the matter of formation of district boards and panchayats. He said that we must take care in doing so. As already stated by me, the term of the district boards expires on the 1st November 1957. Election should be held and the Government have taken up this question very seriously. It is not only the Leader of the Opposition that feels strongly about it. Government are also giving serious thought to this matter. He also said that there were some evils prevailing in the management of district boards and panchayats. If that is so, certainly more care and attention must be given to the matter and he will agree with me when I say that it is the very reason why we are thinking on the lines of reorganizing the whole affair. He will also agree that for a proper decision on the matter, we have to go through everything. The statement I have made to the House is only about the Government proposal to introduce a Bill at the next session of the Legislature. A White Paper will be placed before the House and I am sure all hon. Members will study it and give their valuable suggestions about it. There is nothing to be worried about that I have made a statement without consulting the House. With these words, Sir, I would request the hon. Mover of the cut motion to withdraw the same.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சின்னதுரை அவர்கள் தன்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுகிருரா ?

SRI P. S. CHINNADURAI : இல்லை, வற்புறுத்துகிறேன்.

MR. SPEAKER : சபையின் வோட்டுக்காக விடப்படவேண்டிய பிரேரணை என்னவென்ருல் "கிராண்ட்ஸ் இன் எய்ட்" மானியத்திற்காக கோரப்படும் ரூ. 69,74,800-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும் என்பது.

பிரேரணை வோட்டுக்கு விடப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டது.

MR. SPEAKER : வோட்டுக்கு விடப்படவேண்டிய பிரேரணை என்னவென்ருல் "கிராண்ட்ஸ் இன் எய்ட்" மானியத்தின் கீழ் அரசாங்கத்திற்கு ரூ. 69,74,800-க்கு மேற்படாத தொகை அளிக்கவேண்டும் என்பது.

இந்தப் பிரேரணை வோட்டுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேறி மானியம் அளிக்கப்பட்டது.

(2) DEMAND XX—CO-OPERATION.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : On the recommendation of the Governor, I move—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,70,23,400 under Demand No. XX—Co-operation."

சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டு மணி நேரம் இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கம் சம்பந்தமான மான்யக் கோரிக்கை மீது விவாதம் செய்யவேண்டும் என்று முதலில் அவகாசம் அளித்திருந்தபோதிலும், கனம் அங்கத்தினர்கள்

[Sri R. Venkataraman] [22nd July 1957

எல்லோரும் அதற்கு ஒரு மணி நேரம் போதுமானது என்று சொன்னதிலிருந்து எவ்வளவு ஒத்துழைப்பு அவர்கள் இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்திக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்பது திட்டவட்டமாகத் தெரிந்துவிட்டது.

கூட்டுறவு இயக்கத்தில் நமது மாகாணம் இந்தியாவிலிருக்கும் எல்லா ராஜ்யங்களையும்விட முதன்மையில் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இந்த இயக்கம் நல்ல முறையிலே வளர்ந்து வருகிறது என்பதற்குச் சில புள்ளி விவரங்கள் மாத்திரம் பத்து நிமிஷங்களில் சொல்லி, அதிகமாக அங்கத்தினர்களுடைய அவகாசத்தைப் பறித்துக் கொள்ளாமல், முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதலில், கடன் கொடுக்கும் வசதிகள் விஷயமாக எடுத்துக்கொண்டால், மாகாணக் கூட்டுறவு பாங்கு இருக்கிறது. அதற்கு மூலதனம் 20 லட்சம் 89 ஆயிரம் ரூபாய். அதனுடைய working capital கடன் கொடுப்பதற்குக் இருப்பது 9 கோடி 32 லட்சம் ரூபாய்.

அதற்கு, கீழ்ஜில்லாவில் இருக்கும் மத்திய கூட்டுறவு பாங்குகளை எடுத்துக் கொண்டால், அவை ஜில்லாவுக்கு ஒன்றாக இருக்கின்றன. ஆனால், திருச்சி ஜில்லாவிலும் தஞ்சை ஜில்லாவிலும் இரண்டு மத்திய பாங்குகள் இருக்கின்றன. ஆக, 14 மத்திய பாங்குகள் இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றன.

இந்த வருஷத்திலே 1956-ம் வருஷம் ஜூன் மாதம் 30-ந் தேதிவரையிலும் கடன் கொடுத்த தொகை 14 கோடியே 97 லட்சம் ரூபாய்.

அதற்குக் கீழ் ப்ரைமரி சொஸைடிகள் கிராமங்களில் இருக்கின்றன. கிராமக் கூட்டுறவு சொஸைடிகளின் எண்ணிக்கை 10,701. அவைகளில் இருக்கின்ற அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கை 11 லட்சத்து 41 ஆயிரம். அவர்கள் செலுத்திய மூலதனம் 1 கோடியே 68 லட்சம் ரூபாய். Working capital 9 கோடியே 52 லட்சம் ரூபாய். 5 கோடியே 68 லட்சம் ரூபாய் கடனைக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கொடுக்கப்பட்ட தொகையில் 97 சதவிகிதம் விவசாயத்திற்கும், இன்னும் பலன் அளிக்கும் முறையில் செய்யப்படும் செலவுகளுக்கும் மாத்திரம்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இவற்றைத் தவிர 26 பாங்குகள் medium loans என்று சொல்லக் கூடிய தவணைகளில் கொடுப்பதற்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 80 பெரிய கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. Integrated credit and marketing என்பதற்காக அவை வேலை செய்து வருகின்றன. நீண்ட காலத் தவணை நில அடமான பாங்குகள் 67 இருக்கின்றன, ஒரு மத்திய பாங்கும் இருக்கிறது. அந்த மத்திய பாங்கினுடைய செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் 17 லட்சத்தி 33 ஆயிரம் ரூபாய். அதில் இருக்கின்ற ரிசர்வ் நிதி 16 லட்சத்தி 90 ஆயிரம் ரூபாய். Debentures வகையில் நாம் கடன் வெளியில் எழுப்பி நில அடமான பாங்குகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தொகை 4 கோடியே 69 லட்சம் ரூபாய். இன்னும் ப்ரைமரி நில அடமான பாங்குகளுடைய அங்கத்தினர்களை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு லட்சத்திற்கு அதிகமாகவே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இவற்றையெல்லாம் மொத்தமாக கூட்டிச் சொல்லவேண்டுமானால், கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் மூலமாக 7½ கோடி ரூபாய் விவசாயிகளுக்குக் கடனைக் கொடுத்து வருகின்றோம். மொத்தம் கடன் உதவி வேண்டுமென்று கணக்குப் போட்டதில் 10 பெர்சன்ட் கூட்டுறவு இயக்கம் மூலமாகக் கிடைக்கிறது. இப்பொழுது 7½ கோடி ரூபாய் கொடுப்பதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 18 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தவேண்டுமென்று திட்டம் இருக்கிறது.

இப்பொழுது கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் 71 பெர்சண்ட் கிராமங்களில் வேலை செய்து வருகின்றன. இதை ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் 75 சதவிகிதமாக உயர்த்தவேண்டும் என்பது நோக்கம். அது போலவே, கிராமங்களில் வசிக்கின்ற விவசாய மக்களுக்கு 28 சத விகிதம் உள்ளவர்களுக்கு விவசாயக் கடன் கொடுத்து உதவி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை 50 சத விகிதமாக உயர்த்தவேண்டும் என்பது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் நோக்கம்.

22nd July 1957] [Sri R. Venkataraman]

இதைத் தவிர, கம்யூனிடி ப்ராஜெக்ட்டின் கீழ் மொத்தம் 5,352 கிராமங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. 4,164 கிராமங்களில் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் நன்றாக வேலை செய்து வருகின்றன. முக்கியமாக, ஈரோடு பிர்க்காவிலும், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் பிர்க்காவிலும் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய எல்லாக் கடன்களும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவே கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

விவசாய விளைபொருள்களையெல்லாம் வியாபாரம் செய்வதற்காக 105 மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகள் இன்றைக்கு நம் ராஜ்ஜியத்தில் வேலை செய்து வருகின்றன. இவைகள் 1 லட்சத்தி 38 ஆயிரம் அங்கத்தினர்களைக் கொண்டவை. முக்கியமாக, பருத்தி, மணிலாப் பயறு, நெல், மிளகாய் வத்தல் போன்ற சரக்குகளையெல்லாம் இவை வாங்கி விற்பனை செய்து வருகின்றன. இவற்றிற்கு ஓரளவு export permit கொடுக்கப்பட்டு, பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்கும் இந்த சொஸைட்டிகள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1956–57-ம் வருஷத்தில் புதிதாக நான்கு சொஸைட்டிகள் ஆரம்பித்தார்கள். மேட்டுப்பாளையம், அரக்கோணம், காவேரிப்பாக்கம் போன்ற இடங்களில் இந்த சொஸைட்டிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1957–58-ம் வருஷத்திலும் நான்கு சொஸைட்டிகள் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கின்றன. பவானி, கன்யாகுமரி, மதுரை ஆகிய இடங்களில் இந்த சொஸைட்டிகள் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கின்றன. இப்பொழுதிருக்கும் மத்திய கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளையெல்லாம் supply and marketing சொஸைட்டிகளாக மாற்றுவது என்று திட்டம் இருக்கிறது. அவ்வாறு 12 மத்திய கூட்டுறவு ஸ்டோர்கள் இருக்கின்றன. மொத்தம் 12 ஸ்டோர்களில் 7 supply and marketing சொஸைட்டிகளாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

இன்னும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக மில்களை ஆரம்பிக்க வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. திருநெல்வேலியில் 16 ஆயிரம் கதிர்கள் கொண்ட கூட்டுறவு மில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இராமநாதபுரத்தில் 12 ஆயிரம் கதிர்கள் கொண்ட ஒரு மில்லை ஆரம்பிப்பதற்காக சர்க்கார் எல்லா முயற்சிகளும் செய்துகொண்டிருக்கிறது. அதனுடைய தாமதத்திற்குக் காரணம் கதிர்கள் இப்பொழுது அகப்படாததே தவிர வேறொன்றும் இல்லை.

இன்னும், சர்க்கரை ஆலைகளை கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக ஆரம்பிப்பதற்கு முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன. வடஆற்காடு ஜில்லாவில் உள்ள ஆம்பூரில் ஒரு சர்க்கரை ஆலைக்கு கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஏற்பாடாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அதுபோல், செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் மதுராந்தகத்தில் ஒரு சர்க்கரை ஆலைக்கு கூட்டுறவு முறையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுவருகிறது. உடுமலைப்பேட்டையில் அமராவதி சர்க்கரை ஆலை என்று கூட்டுறவு முறையில் ஒரு ஆலைக்கும் ஏற்பாடாகிவருகிறது. ஆம்பூரில் இருக்கும் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையில் 10 லட்சம் ரூபாய் வரையில் சர்க்கார் பங்குகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மதுராந்தகத்திலிருக்கும் கூட்டுறவு ஆலையில் 15 லட்சம் ரூபாய் வரையில் சர்க்கார் பங்குகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இனிமேல் வருகின்ற கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளில் பங்குகள் எடுத்துக் கொள்வதற்காக 15 லட்சசம் ரூபாய் வரையில் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளைத் தவிர, பெண்ணாடம், நாமக்கல், திருநெல்வேலி போன்ற இடங்களிலும் புதிதாக சர்க்கரை ஆலைகளை கூட்டுறவு முறையில் அமைக்க முயற்சிகள் நடந்துவருகின்றன.

Co-operative Farming என்ற முறையில் கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணைகள் 3, 4 இடங்களில் இப்பொழுது பரீட்சார்த்தமாக வேலை செய்து வருகின்றன. மதுரை ஜில்லாவில் ஒன்றும், செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் ஒன்றும், கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் ஒன்றும். ஆக இந்த இடங்களில் பரீட்சார்த்தமாக கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணைகள் நடந்துவருகின்றன. இதன்படி, இருக்கும் நிலங்களை எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பயிரிட்டு வருகிறார்கள். இந்தச் சமயத்தில், இந்தியாவிலிருந்து சைனாவுக்குச் சென்று அங்கிருக்கும் கூட்டுறவு முறைகளையெல்லாம் பார்த்து வந்தவர்களுடைய ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது. அதையும் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து, எந்த அளவுக்கு

[Sri R. Venkataraman] [22nd July 1957

அங்கு கூட்டுறவு இயக்கத்தைத் நல்ல முறையில் அவர்கள் செய்கின்றார்கள், அதை எந்த அளவுக்கு நம் நாட்டிலும் கூட அனுஷ்டிக்கலாம் என்று பரிசீலனை செய்துகொண்டு வருகிறோம்.

அவகாசம் அதிகமாக இல்லாததால், கைத்தறி சம்பந்தமான எல்லாப் பிரச்னைகளையும் "தொழில்கள்" மான்யக் கோரிக்கை விவாதத்திற்கு வரும்போது அப்பொழுது அதைப்பற்றி விவாதம் செய்யலாம். கைத்தறி கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் இருந்தாலும், அவைகளும் இந்த மான்யத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்டதாக இருந்தாலும், அது விஷயத்தை "தொழில்" மான்யத்தில் விவாதம் செய்தால், அப்பொழுது பதில் சொல்லலாம் என்று இருக்கிறேன். ஆகவே, அதைப்பற்றி இப்பொழுது அதிகம் விவாதம் செய்வது அவசியம் இல்லை.

அதேபோல், வீடு கட்டும் பிரச்னை "**Industrial housing**" என்ற வகையில் "**Labour**" மான்யம் வரும்போது, அதைப்பற்றி விவாதம் செய்யலாம். இந்த மான்யத்தின் மீது விவாதம் செய்வதற்கு அவகாசம் குறைவாக இருப்பதால், அதில் இப்பொழுது எந்தவிதமான நேரமும் கழிக்கவேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு கூட்டுறவு இயக்கத்தில் பயிற்சி வேண்டும் என்பதற்காக சென்னையில் ஒரு காலேஜ் அமைக்க ஏற்பாடாகி வருகிறது. மதுரையில் ஒரு இன்ஸ்டிட்யூட் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நான்கு இன்ஸ்டிட்யூட்டுகள் சென்னையில் ஒன்றும், கோயமுத்தூரில் ஒன்றும், தஞ்சையில் ஒன்றும், மதுரையில் ஒன்றுமாக நடக்கின்றன.

ஆகவே, கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையிலே சென்னை ராஜ்யத்தில் நடந்து வருகிறது. இந்த மான்ய கோரிக்கையை கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: Motion moved:—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,70,23,400 under Demand XX—Co-operation."

I understand that all the Opposition Parties have agreed that hon. Member Sri A. Govindasamy will move his Cut Motion.

SRI A. GOVINDASAMY: Sir, I move—

"That the allotment of Rs. 1,70,23,400 under Demand XX—Co-operation be reduced by Rs. 100".

MR. SPEAKER: Cut Motion moved—

"That the allotment of Rs. 1,70,23,400 under Demand XX—Co-operation be reduced by Rs. 100".

Before I call Sri A. Govindasami to speak, I would like to know from the Hon. Minister for Industries and Co-operation how much time he would require for replying to the debate?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I will leave more time for Members and I will require only five minutes.

MR. SPEAKER: That means, the Hon. Minister will begin his reply at one o'clock. I have to make a suggestion. The Members of the House have told me that by the time they receive the proceedings of the Assembly containing the statements of the

22nd July 1957] [Mr. Speaker]

Ministers a long time elapses. In future, if Ministers can give roneoed copies of their statements, I shall place them on the table; or if they send me copies of their statements, I shall get them roneoed in my office and place them on the table for the use of Members. It is only a suggestion I am making and I do not want anything to be done now.

Sri A. GOVINDASAMY : கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு இயக்கமானது காங்கிரஸ் அமைச்சரவை ஏற்படுவதற்கு முன்னாலேயே சென்னை ராஜ்யத்தில் சிறந்த முறையில் இயங்கி வந்திருக்கிறது என்பதற்கு பல சான்றுகள் இருக்கின்றன. முதலாளித்துவத்தை ஒழித்துக் கட்டக் கூடியதாகவும், தொழிலாளர்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் நன்மை பயக்கக்கூடியதாகவும் கூட்டுறவு இயக்கம் அமையவேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் நோக்கம். கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் கடன் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது. கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் பல தொழில்களை நடத்தவும் விவசாயத் துறையில் நல்ல முன்னேற்றம் காணவும் வழி வகைகள் காணவேண்டும்.

நம்முடைய நாடு ஒரு பெரிய விவசாய நாடு என்ற முடிவுக்கு வந்த பிறகு, கூட்டுறவு முறையில் விவசாயத்தை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் திறமையாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை இப்போது சொல்லாமல் இருப்பதற்கில்லை. சில நாட்களுக்கு முன்பு கனம் அமைச்சர் ஸ்ரீ பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் "மடங்களின் பேரிலும் ஆலயங்களின் பேரிலும் இருக்கின்ற நிலங்களையெல்லாம் கூட்டுறவு விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வரப்போகிறோம்" என்ற நல்ல செய்தியைச் சொன்னார்கள். அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அந்தத் திட்டத்தை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டும். அதற்கு எல்லா ஒத்துழைப்பையும் கொடுப்பதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை நான் சார்ந்திருக்கும் கட்சியின் சார்பில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மடலாய நிலங்களை மாத்திரமல்லாமல், ஆங்காங்கு இருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களையும் கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்வதற்கு வழி வகைகள் காண வேண்டும். பொதுவாக, கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்ய முன்வருபவர்களுக்கு அதிகக் கடன் வசதி அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இப்போது, கூட்டுறவு இயக்கத்தில் போதுமான அளவு கடன் கொடுக்காததால், விவசாயிகளும் மற்ற ஏழைகளும் ஆங்காங்கு லேவா தேவிக்காரர்களிடமிருந்தும் சிறிய முதலாளிகளிடமிருந்தும் கடன்கள் வாங்கி பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள். வட நாட்டு லேவாதேவிக்காரர்கள் ஆபீஸ்களின் முன்பும், தொழிற்சாலைகளின் முன்பும் நின்றுகொண்டு, ரூபாய்க்கு இரண்டணா வட்டி என்ற விகிதத்தில் ஏழைகளுக்குக் கடன் கொடுத்து அதிக வட்டியை வசூலித்து வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். இம்மாதிரி வட நாட்டுக்காரர்கள் இங்கே வந்து சுரண்டுவதைப் பார்த்துக்கொண்டிராமல், ஏழைகளுக்கு கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் போதுமான கடன் உதவிகளை அளித்து, இங்கே வட நாட்டுக்காரர்களின் லேவாதேவியை ஒழித்துக்கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு இயக்கமானது நல்ல நோக்கத்தாலும், நல்ல திட்டங்களாலும் நல்ல சட்டங்களாலும், வளர்க்கப்பட வேண்டும். அப்படி இல்லாததால், இப்போது நடைமுறையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஊழல்களும் ஓட்டைகளும் ஏற்படுகின்றன. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் நிர்வாகத்தை ஏற்றுக் கொள்பவர்கள் செய்யும் தவறுகள் காரணமாக இவைகள் ஏற்படுகின்றன. இதன் விளைவாக, மக்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தை அதிகமாக ஆதரிப்பதில்லை. கூட்டுறவு இயக்கத்தில் பூசல்கள் அதிகமாக வளருகின்றன. ஒரு சில இடங்களில், கூட்டுறவு பாங்குகளிலும் கூட்டுறவு ஸ்டோர்களிலும் தனிப்பட்டவர்கள் சேர முன்வந்தால் அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டால் மறு தேர்தலிலும் அவர்களே

[Sri A. Govindasamy] [22nd July 1957

வெற்றி பெற்று பதவிக்கு வந்துவிடுவார்களோ என்று நினைத்து அவர்களுக்கு அந்த ஸ்தாபனங்களின் நிர்வாகத்திலுள்ளவர்கள் இடம் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். ஆகவே, அதிகமான உறுப்பினர்கள் வந்து சேர்ந்துவிடாதபடி வரக்கூடியவர்களுக்கு அவர்கள் இடையூறுகள் செய்கிறார்கள் ; அவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள். கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் பல கட்டிடங்கள் ஆங்காங்கே கட்டப்படுகின்றன. இதைப் பொறுத்தவரையில், பல இடங்களில் பணம் போன இடம் தெரியாமலே இருக்கிறது. பணம் துர்விநியோகம் ஆனதற்கு நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்கள் ஏதாவது சாக்குப்போக்குச் சொல்கிறார்கள். இதற்கு எடுத்துக் காட்டாக, கடலூர் பில்டிங் ஸொஸைடியில் ஒரு பெரிய தொகை 15,000 ரூபாயோ, 25,000 ரூபாயோ போன இடம் தெரியாமல் இருப்பதை, குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதை எந்தவிதமான தகவலையும் பெறாமல் விட்டுவிட்டார்கள். அந்த ஸ்தாபனத்துடன் சம்பந்தப்பட்டவர்களால்தான் இந்த நிலைமை உண்டாக்கப்பட்டது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு இயக்கத்தில் பல வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன. கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஈடுபட்டுள்ள பல தலைவர்கள் பெரும் பணக்காரர்களாக இருப்பதால், அவர்கள் பேரில் பல நகர்கள் உண்டாக்கப்பட வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் இவைகள் கட்டப்படுகின்றன. இட நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கும், வீடில்லாப் பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்கும், ஆங்காங்குள்ள நடுத்தர மக்களுக்கும், ஏழை மக்களுக்கும் வீட்டு வசதி அளிப்பதற்காகவும், இந்த வீடுகள் கட்டப்படுவதில்லை. கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஈடுபட்டுள்ள தலைவர்கள் தங்கள் உறவினர்கள் பேரிலேயே பல பெரிய பெரிய பங்களாக்களைக் கட்டிக்கொள்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வீடுகளால் இட நெருக்கடியோ, வீட்டில்லாப் பிரச்னையோ தீர்ந்தபாடில்லை ; பெரிய பணக்காரர்களுக்குத்தான் வசதி கிடைக்கிறது. கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் சாதாரண மக்களுக்கு இடநெருக்கடி இருந்துகொண்டேயிருக்கிறது. நகரங்களிலும் கூட்டுறவு முறையில், ரூ. 10,000, ரூ. 5,000 மதிப்பீடு உள்ள திட்டங்களில் ஆங்காங்கே வீடுகள் மக்களுக்குக் கட்டிக்கொடுக்கப்பட வேண்டும். இதைப்பற்றி இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அதிகம் பேச வேண்டாம் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருப்பதால், இந்த விஷயத்தை இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

நில அடமான பாங்குகளில் கடன்கள் துரிதமாகக் கொடுக்கபடுவதில்லை. மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டவுடன், 1–3 மாதங்களுக்குள் கடன்கள் கொடுக்கப்படுவதில்லை ; ஆண்டுக் கணக்காகக் காலம் கடத்தப்படுகிறது. இந்த நிலைமை ஏற்பாடமல் செய்யவேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு ஆகும். குறுகிய காலக் கடன்கள், மத்திய காலக் கடன்கள், நீண்ட காலக் கடன்கள் என்று மூன்று வகைக் கடன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. பின் குறிப்பிட்ட மத்திய காலக் கடன்களும், நீண்டகாலக் கடன்களும் கொடுக்கப்படுவதற்கு அதிகக் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி, கடன்கள் கொடுப்பதில் காலதாமதத்தைத் தவிர்த்து, கடன்கள் தகுந்த காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டு மக்கள் பயனடைவதற்கான ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், விவசாயிகளின் நன்மைக்காக, அரசாங்கம் ஆங்காங்கு விவசாய பாங்குகளைத் திறந்து குறைந்த வட்டியில் நீண்ட காலக் கடன் வசதிகளை அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் நெசவாளர்களுக்கு நல்ல கூலி வசதிகளையும், நூல் வசதிகளையும், கூலி உயர்வு வசதிகளையும் அரசாங்கம் அளிக்கவேண்டும். இதைச் செய்தால்தான், இப்போது கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் சேர்ந்திராத மற்ற நெசவாளர்களும் அவைகளில் சேருவார்கள். திருநெல்வேலியிலும், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலுமாக இரண்டு கூட்டுறவு நூல் நூற்பு மில்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தமது பட்ஜெட் உரையில் கூறினார்கள். அவை எப்போது ஏற்படுத்தப்படும் என்ற உத்தரவாதத்தை அவர்கள் அளிக்கவில்லை. மேலும், இரண்டு-மூன்று இடங்களில் கூட்டுறவு நூல்

22nd July 1957] [Sri A. Govindasamy]

நூற்பு நிலையங்களை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேலத்தில் ஒன்றையும், தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் ஒன்றையும், செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிலுள்ள காஞ்சீபுரத்தில் ஒன்றையும் 2-வது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு இயக்கத்தில் பல விழாக்கள் நடத்தப்படுகின்றன. குறிப்பாக கைத்தறி வாரம் கொண்டாடப்படுகிறது. ஒவ்வொரு வருஷமும் கைத்தறி வாரத்தை பொங்கல் பண்டிகைக்கு சிறிது முன்பாகக் கொண்டாடினால் நன்றாக இருக்கும். கைத்தறி வாரத்தை நடத்துவது மத்திய அரசாங்கத்தின் திட்டம் என்ற காரணத்தால் நமது அரசாங்கம் இதைச் செய்வதற்குத் தயங்கலாம். "எங்கள் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், இந்தக் காலத்தில்தான் கைத்தறி வாரத்தைக் கொண்டாடுவோம்" என்று கண்டிப்பாக வற்புறுத்திக் கூறினால் மத்திய அரசாங்கத்தார் இணங்குவார்கள். நமது ராஜ்யத்தில் பொங்கலுக்குச் சற்று முந்திய வாரத்தில் கைத்தறி வாரத்தைக் கொண்டாடினால் அது நல்ல பலன் அளிக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவு முறையில் ஆலைகள் திறக்கப்படும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நேற்று முன் தினம் கனம் நண்பர் ஸ்ரீ கருணாநிதி அவர்கள் "அரசாங்கத்தாரிடமிருந்து ரூ. 10 லட்சம் கடன் வாங்கி விழுப்புரத்தில் ஒரு வனஸ்பதி ஆலை கட்டப்பட்டிருக்கிறது ; ஆனால் அங்கே ஒரு வேலையும் ஆரம்பிக்கப்படாமல் இருக்கிறது ; ஆலையைக் கட்டியவுடன் வேலை நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது" என்று சொன்னார்கள். மேலும், வளவனூரில் சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிப்பதற்கு ஒருவருக்கு லைஸென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. "யாருக்கு அந்த லைஸென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ?" என்ற கேள்விக்கு பதில் சொல்வதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மறுத்தார்கள். ஆகவே லைஸென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டவர் வடநாட்டுக்காரரோ என்ற சந்தேகம் எங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஸ்ரீ சிதம்பரம் செட்டியாருக்கு அந்த லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : லைஸென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டவரின் பெயர் ஸ்ரீ சிதம்பரம் செட்டியார் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சந்தோஷம். இந்த ஆலைத் தொழிலைத் தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்காமல், கூட்டுறவு முறையில் நடத்துவதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கோரி இருக்கும் மானியத் தொகையை ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவு இயக்கம் 50 ஆண்டுகளுக்கு எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு சென்ற இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளில் மேம்பாடு அடைந்து நல்ல முறையில் விருத்தி அடைந்து இருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதற்காக கூட்டுறவு இலாகா அமைச்சர் அவர்களையும், அதை நிர்வகித்து வரும் ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்களையும் நான் போற்ற விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையில் எல்லாத் துறைக்கும் வளர வேண்டும் என்று பேசுகின்ற காலத்தில் ஒரு விஷயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். இன்றையதினம் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு வேண்டிய பணம் ரிசர்வு பாங்கினால் கொடுக்கப்படுகிறது. அக்ரிகல்சரல் க்ரெடிட் டிபார்ட்மெண்ட் ரிசர்வு பாங்கினால் நிர்வகித்து வரப்படுகிறது. **State Bank of India**-க்கு **Agricultural Credit Department** ஐ மாற்றும் யோசனை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த யோசனையை உடனடியாகக் கைவிடவேண்டுமென்று சென்னை அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது விஷயமாக யோசனை செய்வதற்கு

[Sri K. S. Subramania **Gounder**] [22nd July 1957

இருந்தாலும் உத்தியோகப் பற்றற்ற கூட்டுறவாளர்களையும் கலந்து ஆலோசித்தே ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாராயணசுவாமி பிள்ளை கமிட்டியின் சிபார்சுப்படி நிர்வாகத்தையும், ஆடிட்டையும் தனியாகப் பிரிப்பதாய் இருந்தால் ரிஜிஸ்ட்ராரின் கீழ் ஒரு ஜாயின்ட் ரிஜிஸ்ட்ராரை போட்டு இவர்கள் மூலமாக இரண்டு பிரிவாக அந்த இலாகா இயங்கும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிச் செய்தால் நிர்வாகம் நல்ல வகையில் அமைவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்றும் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாகப் பணம் கொடுப்பதோடு மட்டும் அல்லாமல், மற்ற எல்லா வகையிலும் வளர்ச்சி அடைந்து வருவதால் ஆங்காங்கே போய் தணிக்கை செய்வதற்கு ஒவ்வொரு டெபுடி ரிஜிஸ்ட்ராருக்கும் ஜீப் அவசியமாய்க் கொடுக்கவேண்டும். அவ்வாறு இருந்தால் நல்ல முறையில் தணிக்கை செய்ய வசதி ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் ஒவ்வொரு டெபுடி ரிஜிஸ்டார் ஆபீசிலும் டெலிபோன் இருக்கவேண்டும். தாலுக்காவில் இருந்தும், கிராமங்களில் இருந்தும் நேரில் காரியாலயத்திற்கு வராமலேயே டெலிபோன் மூலமாக விஷயங்களைப் பற்றி விசாரித்து அறிந்துகொள்ள அப்போதுதான் சௌகரியமாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கிடங்கு (**Godown**) கட்டுவதற்கு கிராமாந்திர சொஸைடிகளுக்கு மாத்திரம் 50 சத விகிதம் சப்ஸிடி கொடுக்கிறோம். மற்றவைகளுக்கு 50 சத விகிதம் கொடுப்பது இல்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்னால் 50 சத விகிதம் கொடுத்து வந்திருக்கிறோம். முன்பு கொடுத்தது போலவே இப்போதும், மத்திய அரசாங்கம் போதிய அளவு பணம் கொடுக்காவிட்டாலும் கூட, நமது அரசாங்கம் 50 சத விகிதம் மானியம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைபோல் " ப்ராசசிங் பிளாண்ட் " (**processing plant**) வைப்பதற்குக் கடன் மாத்திரம் கொடுக்கிறார்கள். சப்ஸிடி கொடுப்பது இல்லை. இதற்கும் 50 சத விகிதம் சப்ஸிடி கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாகக் கடன் கொடுத்து வந்தாலும் நீண்ட கால, மத்திய காலத் தேவையை பூர்த்தி செய்வது இல்லை. குறுகிய காலக் கடன் வேண்டிய அளவு கிடைக்கிறதே தவிர, மத்திய காலக் கடன், நீண்ட காலக் கடன் ரிசர்வு பாங்கில் இருந்து கிடைப்பது இல்லை. நீண்டகால, மத்திய காலத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு வேண்டிய அளவு நீண்டகால, மத்திய காலக் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மத்திய கூட்டுறவு பாங்கில் இருந்து கடன் கொடுப்பது பாரோயிங் பவர் பத்து தடவை இருக்கிறது. நடைமுறையில் போதிய மூலதனம் இல்லாத காரணத்தால் பணம் கொடுப்பதில் மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படக் கூடிய நிலைமை இருப்பதால் பத்துத் தடவை என்று இருப்பதை பதினைந்து தடவை என்று மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு " ரெகுலேட் மார்க்கெட்டிங் " -க்கு என்ன செய்யவேண்டும், கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங்குக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என ஆராய்ந்து வருகிறார்கள். இதிலே ரெகுலேட் மார்க்கெட்டிங் அதிகாரம் பூராவையும் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைடிக்கு அப்படியே ஒப்படைத்தால்தான் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் நடத்த முடியும். இல்லாவிட்டால் நடைமுறையில் நடத்துவது சிரமமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இவ்வாறு மத்தியப் பிரதேசத்தில் நடைமுறையில் இருப்பதாகவும், அது நன்றாக நடப்பதாகவும் தெரிகிறது.

22nd July 1957] [Sri K. S. Subramania **Gounder**]

அந்த முறையை அனுசரித்து இங்கும் ரெகுலேட் மார்க்கெட்டிங் அதிகாரம் பூராவையும் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங்குக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடன் கொடுத்துத் திருப்பி வாங்கும் விஷயத்தில் சென்ற எல்லா வருடங்களையும் விட இப்போதுள்ள திட்டம் மாகாண ரீதியில் நல்ல முறையில் பணம் வசூலாகியிருக்கிறது. இருந்தபோதிலும் பணம் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாகக் கொடுத்து, அதை வசூல் செய்வதில் முதல் சார்ஜ் (**First Charge**) என சட்டத்தைத் திருத்தி அதை கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாகக் கொடுக்கக்கூடிய எல்லாக் கடன்களுக்கும் இந்த முதல் சார்ஜ் அமல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் ஏற்படக்கூடிய அக்ரிகல்சரல் பாங்குகள் நல்ல முறையில் வேலை செய்துவருகின்றன. பொதுமக்களும் ஆதரவு கொடுத்துவருகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு நல்ல பயன் அளித்துவருகிறது. அதைத் தொடர்ந்து வேண்டிய அளவு அதிகமாக அக்ரிகல்சரல் பாங்குகளை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக சர்க்கரை ஆலைகளையும், நூல் ஆலைகளையும் வைப்பது மிக மிக அவசியம். அவ்வாறு நாமக்கல்லில் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை ஒன்று வைப்பதாக யோசனை இருந்தால் அதை அரசாங்கத்தார் சீக்கிரம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதேசமயத்தில் சேலத்தில் அதிகமாக நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். நெசவாளர்களுடைய சொஸைடிகள் இருக்கின்றன. இந்தக் காரணத்தால் சேலம் ஜில்லாவில் சீக்கிரத்தில் ஒரு கூட்டுறவு நூல் ஆலை ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நெசவாளர் சொஸைடிகளைப் பொறுத்தவரையில் துணி விலைகள் ஏறுவதற்குக் காரணமே நூல் விலையில் அடிக்கடி ஏற்றத்தாழ்வு உண்டாவது தான் என்கிறார்கள். இப்படி நூல் விலை ஏறிக்கொண்டும், இறங்கிக் கொண்டும் இராமல் நிரந்தர விலைக்கு ஏற்பாடு செய்தால் மார்க்கெட்டிலும் ஏற்றத்தாழ்வு இருக்காது. நெசவாளர்களுக்கும் நிரந்தரமான கூலி கிடைக்க வசதியாக இருக்குமென்று கூறிகொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் ராஜ்ய பாங்கானது நல்ல முறையில் வேலை செய்து வருகிறது. அது அவசியமா, அவசியம் இல்லையா என்ற பிரச்சனைக்கு இடமே இல்லை. அது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. இப்போது ரிசர்வு பாங்கில் $1\frac{1}{2}$ வட்டியிலிருந்து 2 வட்டியாக உயர்த்திவிட்டார்கள். அதே சமயத்தில் அல்டிமேட் $6\frac{1}{4}$ சத விகிதம் பாரோயர் கொடுப்பதை $6\frac{3}{4}$ சத் விகிதம் ஆகச் செய்திருக்கவேண்டும். இந்த உயர்வினால் கன்ஸ்யூமர் கொடுக்கும்படியாகச் செய்வதில்லை.

இப்போது ஸ்டேட் பாங் **of India**-வை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் ரிசர்வு பாங்கில் பணம் கடன் வாங்குகிறார்கள். மிடில்மென் எல்லாவற்றுக்கும் குறையவேண்டும் என்று நாம் சொல்வதால் அக்ரிகல்சரல் க்ரெடிட் டிபார்ட்மெண்டை **State Bank of India**-க்கு மாற்றும்படி செய்தால் ஸ்டேட் பாங்குக்காரர்கள் ரிசர்வு பாங்கிலிருந்து கடன் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால், ரிசர்வு பாங்கி நிர்வாகத்திலிருக்கும் அக்ரிகல்சரல் க்ரெடிட் டிபார்ட்மெண்ட்டை **State Bank of India**-க்கு மாற்றி நடுவில் மற்றொரு மிடில் மென் ஏற்படுத்தக் கூடாது எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுமாதிரியாகச் செய்யக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

***Sri V. SUBBIAH** : சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு 12-4
மான்யத்தின் மீது பிரேரேபித்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேணையை p.m.
ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் கூட்டுறவு கிரெடிட் சொஸைடிகள் கிராமங்களில் எப்படி வேலை

[Sri V. Subbiah] [22nd July 1957

செய்கின்றன என்பதைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கிராமங்களில் கூட்டுறவு சொசைடிகள் நல்ல முறையில் வேலை செய்தாலும் கூட அதில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ரிசர்வ் பாங்க் 4 சத விகிதம் வட்டியுடன் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கும் பணம் இன்றைய தினம் கிராமங்களில் உள்ள "ரூரல் கிரெடிட் சொசைடிங்"க்கு 6½ சத விகிதம் வட்டியுடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த வட்டியை குறைத்துக் கொள்ளவேண்டியது முக்கியமான விஷயம்.

பல கிராமங்களில் இம்மாதிரியான சொசைடிகள் இல்லாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், அவைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு 500 ரூபாய் வரை கட்ட வேண்டும் என்று இருப்பதனுல்தான். இந்தத் தொகையை 200 ரூபாயாக குறைத்தால் பல கிராமங்களில் சொசைடிகளை ஆரம்பிக்க உதவியாக இருக்கும்.

கிராமங்களிலே இன்றையதினம் கூட்டுறவு முறையில் வீடு கட்டும் திட்டங்கள் வேகமாக, துரிதமாக முன்னேறவில்லை. இதற்கென்று ஒரு தனி "டிபார்ட்மெண்டை" ஏற்படுத்தி தாராளமாக நிதி ஒதுக்கினுல், கிராம மக்களுக்கு, முக்கியமாக அரிஜனங்களுக்கும் சிறிய விவசாயிகளுக்கும் பயன் உள்ளதாக இருக்கமுடியும்.

கிராம கூட்டுறவு பண்ணைகளுக்கும், கைத்தறிகளுக்கும், "செஸ்பண்டு" இன்னும் ஜாஸ்தியாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். தற்பொழுது அவைகளுக்காக கூட்டுறவு மான்யத்தில் பணம் ரொம்பவும் குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. "தமிழ் நாடு கூட்டுறவு பெடரேஷன்" கோயம்புத்தூரில் நடந்தபொழுது இதைப்பற்றி ஒரு முக்கியமான தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டது. அதில் ஸ்ரீ ராமசாமி நாயுடுவும், ஸ்ரீ அல்லா பிச்சையும் அந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசினுர்கள்.

விவசாயிகளுடைய விளைபொருள்களை, முக்கியமாக மிளகாய் வத்தல், வெங்காயம் போன்றவைகளை இலங்கைக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய "பெர்மிட்"களை, "மத்திய சென்டிரல் ஸ்டோர்ஸ்"க்கு கொடுக்காமல் விவசாய தொடர்புள்ள "மார்கடிங் சொசைடிகளுக்கு" கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

(The Deputy Speaker in the Chair.)

கூட்டுறவு சொசைடிகள் விவசாயிகளுக்கு தற்பொழுது உதவி செய்து வந்தாலும், உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விளைபொருள்களின் மதிப்பு வெளிநாட்டில் இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு, நம் நாட்டில் இல்லை. இம்மாதிரி இருந்தால் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டு விவசாயமே அழிந்து விடும் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

கிராமப் பகுதிகளில் "ரூரல் பாங்க்ஸ்" அதிகமாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல ஜில்லாக்களில் 1–2 தான் ஆரம்பித்திருக்கிறுர்கள். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் 1–2 தான் இருக்கிறது. விவசாயிகளின் நன்மையைக் கருதி எல்லா கிராமங்களிலும் இம்மாதிரி "பாங்குகளை" ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதையெல்லாம் விட மிகவும் முக்கியமானது—கைத்தறி கூட்டுறவு சங்கங்கள் சரியான முறையில் வேலை செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கிராமங்களில் இன்றையதினம் வீடு கட்டுவதற்கும், கூட்டுறவு விவசாயத்துக்கும், இன்னும் பல திட்டங்களுக்கும் தாராளமாகப் பணம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

12-45 p.m. **Sri R. KRISHNASWAMY NAIDU** : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பிரேரேபித்திருக்கும் கூட்டுறவுத்துறை மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்,

22nd July 1957] [Sri R. Krishnaswamy Naidu]

முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்திலும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலும், கூட்டுறவுத்துறையில் நமது மாகாணத்தில் பல நல்ல காரியங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதில் என்னுடைய சந்தோஷத்தை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரில் ஒரு கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினுர்கள். இதற்காக 11 லக்ஷம் ரூபாய் வரை பங்குத் தொகை இப்பொழுது சேர்த்தாகிவிட்டது. மத்திய சர்க்கார் ஷேர்கள் ஒதுக்குவதைப் பற்றியும் லைசென்ஸ் வழங்குவதைப் பற்றியும் யோசனை செய்துகொண்டிருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் கூறினுர்கள். இது நீண்ட காலமாக பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறபடியால், சீக்கிரத்திலேயே ஆலை ஏற்படுவதற்கான வழிவகைகளை நாம் காணவேண்டும் என்று மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

உரவிநியோகத்தைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் முன்னுல் "சென்டிரல் சப்ளை அண்டு மார்க்கடிங் ஸ்டோர்ஸ்" என்று இருந்தது. அவர்கள்தான் விவசாய விளைபொருள்களை எடுத்துக்கொண்டு இருந்தார்கள். ஆனுல் இந்த உர விநியோகம் தனி வியாபாரிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் இந்த சொசைடிகளே எடுத்துக்கொண்டு நடத்த வசதி செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு தாலூகாவிலும் ஒரு "மார்கடிங் சொசைடி" இருக்க வேண்டும். அப்படி சில சொசைடிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனுல் ஜில்லா மொத்தத்திற்கும் இருக்கக்கூடிய "**Supply and Marketing Society**" அதனுடைய கிளை ஒன்றை ஒவ்வொரு தாலூகாவிலும் வைத்துக்கொண்டு, உரத்தை அவர்களாலே நேரடியாக விநியோகம் செய்துகொண்டு வருகிறுர்கள். இது அவசியம் இல்லை. ஒவ்வொரு தாலூகாவிலேயே இருக்கக்கூடிய "மார்கடிங் சொசைடிகளே" இந்த உர விநியோகத்தை திறமையாக செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவு முறைகளில் பயிற்சி அளிப்பதற்காக பல இடங்களில் "இன்ஸ்டிட்யூட்" இருக்கிறது. இன்னும் சில இடங்களில் ஏற்படுத்துவதற்கு வாய்ப்புகள் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். மதுரை கூட்டுறவு பயிற்சி பள்ளியில் போதிய அளவு ஸ்தானங்கள் இல்லாத காரணத்தால் கூட்டுறவு முறையை பயில முன் வருபவர்களுக்கு இடங்கிடைப்பதில்லை.

ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஒரு "இன்ஸ்டிட்யூட்" அமைக்க ஏற்பாடு செய்வது மிகவும் அவசியம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

பூரண கடன் வசதித் திட்டம் நம் மாகாணத்தில் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலும், ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலும், ஸ்ரீ வில்லிப்புத்தூரிலும் இருக்கிறது. இதற்கு ரெவின்யூ பிர்க்காக்கள் அளவாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த இடங்களில் விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவுக்கு வேண்டுமானுலும் கடன் வசதி கொடுக்க அரசாங்கம் சித்தமாய் இருந்தும் கூட பூரணமாக அளிப்பதற்கு பணவசதி இல்லாததால், முடிவதில்லை. நானும் இந்த விஷயங்களில் பங்கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறபடியால் விவசாயிகளுக்கு இந்த வசதிகள் பூரணமாக கிடைப்பதில்லை என்று நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன்.

சமுதாய நல திட்டப் பிரதேசங்களில் இரண்டு "பிர்க்காக்களை" எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறுர்கள். அங்கே பூரண கடன் வசதி கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த பிரதேசத்தில், தக்காவி லோன், உரத்திற்காக லோன், மற்றும் பல்வேறு ரூபங்களில் விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த இடங்களில் தகுந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்து அவைகளின் மூலமாகவே எல்லாவிதமான கடன் வசதிகளையும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் சிறந்த முறையில் இருக்கும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்

சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு முறையில் விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி அளிப்பதற்காக ஒரு உருவான திட்டம் பரீக்ஷார்த்தமாக அமுல் நடத்திப் பார்க்கும் அந்த இடங்களிலே, வேறு கடன் வசதி இல்லாமலே கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் மூலமாக போதிய அளவு கடன் வசதி அளிக்கப்படவேண்டும் என்று உத்திரவாதம் நேர்ந்திருக்கும் பொழுது, வேறுவிதமான வசதிகள் வேறு ரூபங்களில் ஏற்பட்டால், இந்த பரீக்ஷார்த்த திட்டம் எதிர்பார்த்த அளவு வெற்றிகரமான பயன் அளிக்குமா என்பது பற்றி தெரிந்துகொள்ளுவதற்கு வசதி இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இதுபற்றி அரசாங்கம் கவனித்து ஒவ்வொரு பிளாக் ஏரியாவிலும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் மூலமாகத்தான் கடன் வசதி செய்து கொடுக்கப்படவேண்டுமென்ற ஏற்பாட்டை செய்யவேண்டும். சமுதாய நலத் திட்ட பகுதிகளிலே ஒரு பிளாக்குக்கு 3 வருஷங்களுக்கு இவ்வளவு பணம் கடன் வசதியாக அளிக்கப்படவேண்டுமென்று நிர்ணயித்து அந்த பிளாக்கில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் மூலமாகவே இந்தத் தொகையை அளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் மிகமிக உபயோககரமாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இதோடுகூட சமீபத்தில் கூட்டுறவு பாங்குகள், கூட்டுறவு விவசாய பாங்குகள், ரூரல் பாங்குகள் முதலிய கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு விவசாயிகளின் உபயோகத்திற்காக கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் அந்த ஸ்தாபனங்கள் ஐந்து வருஷம் வரையில் நீண்டகாலக் கடன் கொடுக்கலாம் என்ற விதி, 3 வருஷ காலத்திற்கு மேல் நீண்ட காலக் கடன் கொடுக்கக்கூடாது என்ற நிலைமையில் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி புதிதாக கூட்டுறவு பாங்குகள், ரூரல் பாங்குகள் முதலிய கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்திவிட்டு, அவர்களுக்கு வேறு ரூபங்களில் "பம்பு செட் லோன்", என்ஜின்கள் வாங்குவதற்கு "லோன்" ஐந்து வருஷங்களுக்கு கிடைக்கும்படி வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. புதிய துறைகளின் மூலம் நாங்கள் வசதி செய்கிறோம் என்று சொல்லி விவசாயி பாங்குகள், ரூரல் பாங்குகள் முதலியவைகளை ஆரம்பித்துக்கொண்டு அந்த கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் மூலம் போதிய வசதிகள் செய்யாமல் இருந்தால், இந்தப் புதிய திட்டம் பற்றி கவர்ச்சிகரமாக நல்ல முறையில் நினைப்பதற்கு அற்ற நிலைமையில் காரியங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையினால் இந்த ஐந்து வருஷ நீண்டகால கடன்களை கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை அதிசீக்கிரம் செய்வது மிகவும் அவசியம்.

அடுத்தபடியாக, கிராம "கோடவுன்களுக்கு" 50 சத விகிதம் உதவி செய்து வந்தார்கள். இனிமேல் 25 சத விகிதம்தான் உதவி தொகை கொடுப்பார்கள் என்று நான் அறிகிறேன். அப்படியானால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். கிராமப்புறங்களிலே கூட்டுறவு "கோடவுன்கள்" அமைப்பது மிகவும் அவசியம். முன்பு செய்து வந்த உதவியை சர்க்கார் இப்பொழுது குறைத்துவிடக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மார்கடிங் சொஸைடிகள் போன்று புதியதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் சங்கங்களுக்கும் "ஜின்னிங் பாக்டரி" முதலிய ஸ்தாபனங்களுக்கும் 'கோடவுன்களுக்காக', முன்போலவே அதே அளவில் இந்த உதவித் தொகையை கொடுத்துவர வேண்டும். இந்த ஸ்தாபனங்கள் வியாபாரத் துறைக்கு புதியவைகள். இவைகள் வியாபாரமுறையை எதிர்த்து நின்று தங்களுடைய பலத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த ஸ்தாபனங்கள் சரியான சுயபலம் பெறும் வரையிலாவது அரசாங்கம் இவைகளுக்கு போதிய உதவி அளித்து ஆதரவு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கைத்தறி கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு அரசாங்கம் பல வருஷகாலமாக நல்ல ஆதரவு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. செஸ் நிதியை உண்மையான ரூபத்திலே நெசவாளர்கள் அடையும்படியான வழியில் அதற்கு வழி வகைகள் காணவேண்டுமென்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதுபற்றி விஸ்தாரமாக பேசுவதற்கு நான் விரும்பவில்லை. அனைவருமே, இந்தத் தரப்பில் மட்டுமல்ல, இந்தச் சபையிலுள்ள எல்லாத் தரப்பிலுமுள்ள, எல்லா

22nd July 1957] [Sri R. Krishnaswamy Naidu]

கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும் இதுபற்றி அறிவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். செஸ் நிதி தொகை உண்மையாக நெசவாளர்களுக்கு போய்ச் சேருவதற்கான நேர்மையான மார்க்கங்கள், வழிவகைகள் என்ன என்பது பற்றி எல்லா கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினர்களின் உள்ளங்களிலும் உறுத்திக்கொண்டிருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். எல்லோரும் அவ்வாறே நினைப்பார்கள். இதற்கு எல்லோருமாகச் சேர்ந்து இந்தக் காரியம் நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கு வழிவகைகள் காணவேண்டும், அதற்கான தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

டெப்யூடி ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீசிலே வேலைகள் மிகவும் தாமதமாக நடைபெற்று வருகிறது. சங்கங்களின் தொகை அதிகமாக கூடிவிட்டது. டெப்யூடி ரிஜிஸ்டிரார், "லிக்விடேஷன் சப் ரிஜிஸ்டிரார்", "எக்ஸிகியூடிவ் சப் ரிஜிஸ்டிரார்", "ஜெனரல் சப் ரிஜிஸ்டிரார்", "பிராஸிகியூஷன் சப் ரிஜிஸ்டிரார்", போன்ற பல அதிகாரிகள் இருந்தும், ஆபீஸில் ஒரு பகுதியில் வேலை செய்யக்கூடிய 'கிளார்க்குகள்' போதாது இருப்பதால் வேலைகள் மிகமிக காலதாமதமாக செய்யப்பட்டு வருகின்றன. எவ்வளவோ நன்மை பயக்கக்கூடிய காரியங்கள் செய்யவேண்டியிருக்கும் பொழுது, ஆபீசுகளில் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் தொகை மிகவும் குறைந்து போனால், எத்தனையோ திட்டங்கள் போட்டாலும்கூட, தக்க வகையிலே திருப்திகரமாக ஆபீசுகளில் வேலை நடக்காமல் போய்விடுகிறது. ஆகையால் இந்த விஷயத்திலே கொஞ்சம் தாராள மனப்பான்மை காட்டி, காரியங்கள் தாமதமில்லாமல் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தணிக்கை முதலானவைகள் சீக்கிரத்திலே அப்போதைக்கப்போது நடைபெறவேண்டும். சமீபத்திலே சில ரிப்போர்டுகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. அந்த யோசனைகளை நான் அறிவேன். கூட்டுறவு துறையிலே தணிக்கை முறையும், நிர்வாக முறையும் ஒன்றுக்கொன்று இணைந்து நேர்மையாக நடப்பதற்கு வழிவகைகள் காணவேண்டும். ஒருவர்மீது ஒருவர் குற்றம் கண்டு பிடிக்கும் முறையில் காரியங்கள் நடந்து கொண்டு போனால், எவ்வளவோ குந்தகங்கள் ஏற்படும், நிர்வாக முறையில் கஷ்டங்கள் ஏற்படும். இதை கவனத்தில் கொண்டு அதி சீக்கிரம் இந்த ஏற்பாடுகளை செய்து முடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: Now the hon. Member Sri M. P. Subramaniam will speak. He must finish his speech within three or four minutes.

* **SRI M. P. SUBRAMANIAM**: அவைத் தலைவர் அவர்களே. . . .

DEPUTY SPEAKER: I think the hon. member will finish his speech within three or four minutes.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: இந்த மான்யத்தின் மீது கொண்டு 12
வந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற P
விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யம் கூட்டுறவு முறையிலே வெகுவாக முன்னேற்றம் அடைந்திருந்தாலும் விவசாயத் துறையிலே கூட்டுறவு முறை முன்னேறவில்லை. கூட்டுறவு முறையிலே கடன் கொடுப்பது ஒன்றுதான் வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது. விவசாயத் துறையிலே கடன் தரப்படுவதற்கு கோவை, மதுரை, செங்கல்பட்டு ஆகிய இடங்களில் கூட்டுறவு பண்ணைகள் ஆரம்பிக்கப்போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே விவசாயத் துறையில் கூட்டுறவு முறை, வெகுவாக கையாளப்படவேண்டுமென்று பல பெரியவர்கள் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகையால், அந்த முறை வெற்றிகரமாக நடக்குமா என்று ஆராய்வது அவசியமில்லை. உடனே இங்கு விவசாயத் துறை

[Sri M. P. Subramaniam] [22nd July 1957

யில் கூட்டுறவு முறையை கையாளவேண்டும். விவசாயத் துறையில் கூட்டுறவு முறை கையாளப்படுவதற்கு சேலத்தில் அரிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூறி, அதில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கடன் கொடுக்கும் சொஸைடிகளின் மூலமாக பெருவாரியான மக்கள் பயனடையவில்லை. அதிகம் பேர்கள் மெம்பர்களாக சேருவதில் தடைகள் இருக்கின்றன. அதோடு கூட நிர்வாக சபைக்கு மெம்பர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நாளை பொது மக்களுக்கு நல்லபடியாக அறிவிப்பதில்லை. ஆகையால், ஹரிஜன தினம் கொண்டாடுவதுபோல், கூட்டுறவு தினம் என்று ஒரு மாதம் அல்லது 2 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கூட்டுறவு அதிகாரிகளை வைத்துக் கொண்டு ஒரு தினத்தை கொண்டாட ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டும். அந்த தினத்தில் கூட்டுறவு முறை நோக்கத்தையும், 1, 2 மாத காலத்தில் சொஸைடிகள் எப்படி நடந்திருக்கின்றன என்பது பற்றியும், எப்படி கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை பொது மக்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும் என்பது பற்றியும் பிரசாரம் செய்து மக்களுக்கு கூட்டுறவு முறையில் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக கடன் வசதி கிடைப்பதே தெரியாமல்கூட இருக்கிறார்கள். 28 சத விகிதம் விவசாயிகள் கூட்டுறவு மூலம் பயனடைந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டாலும், 28 சத விகிதம் விவசாயிகள் உண்மையான பலனை பெற்றவர்களல்ல. உண்மையான பலன் அடைந்தவர்கள் 10 சத விகிதம் விவசாயிகள். தான் இருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, இதிலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாய உற்பத்தி பொருள்கள் சிலவற்றை வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய சில கூட்டுறவு சங்கங்கள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல கூட்டுறவு விற்பனை சங்கங்கள் தவறான முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று அரசாங்கத்திற்கு தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தும், தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. உதாரணமாக, சேலம் கூட்டுறவு விற்பனை சங்கத்திற்கு சேலம், மாவட்டத்தில் சேலம் ஓமலூர் வட்டங்களில் விளையக்கூடிய மிளகாயை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கி சிலோனுக்கு ஏற்றுமதி செய்து, அதிலே வரக்கூடிய லாபத்தை விவசாய கூட்டுறவு சங்கமும் விவசாயிகளும் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்று லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டது. இந்த லைசென்ஸ் வைத்துக்கொண்டு தூத்துக்குடியிலிருந்து பெரிய வியாபாரிகளிடமிருந்து மிளகாய் வாங்கி சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சிலர் தனிப்பட்ட முறையில் ரூ. 80,000 வரையில் லாபம் அடையும் நிலை ஏற்பட்டது. இதுபற்றி அரசாங்கத்திற்கு தெரிவிக்கப்பட்டதும், அரசாங்கம் இதைப் பரிசீலனை செய்து கண்டுபிடிப்பதற்கு இரண்டு ஆண்டு காலமாக ரகசிய போலீஸாரை நியமித்து வேலை செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் இதுவரை சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இது சேலம் மாவட்டத்தில் ஒரு பெரிய குறையாக இருக்கிறது. அதைப்போலவே இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கோபிசெட்டிப்பாளையத்தில் ஒரு ஸொஸைட்டியில் இருந்து 2,000 ரூபாய் கையாளப்பட்டது என்று இங்கு சட்ட சபை உறுப்பினர்களுக்கு கூட அறிவிக்கப்பட்டது. பின்னால் அதைப்பற்றி ஒன்றும் கேஸ் எடுக்காமல் கைவிடப்பட்டுவிட்டதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். இதெல்லாம் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு ஊக்கம் அளிப்பது ஆகாது. அடுத்ததாக ஒரு விஷயம் கூற விரும்புகிறேன். வீடு கட்டுவதற்கு என்று அரசாங்கத்திலிருந்து பணம் கடன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. கூட்டுறவு சங்கமும் வீடு கட்டிக்கொடுக்காமல் தனிப்பட்டவர்களே கடன் பெற்று வீடு கட்டிக் கொள்வதற்கு அரசாங்கம் அனுமதி அளிக்கிறது. தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு கடன் கொடுக்கப்பட்ட போதிலும் அந்த வீடு பெரும்பாலும் வீடு கட்டி முடிக்கப்படுகிற சமயத்தில்தான் கடன் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே மெம்பர்களுக்கும் சரி, தனிப்பட்டவர்களுக்கானாலும்கூட முன் பணமாக கடன் தொகையில் நாலில் ஒரு பங்காவது முன் கூட்டி கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

22nd July 1957]

1-(p.m

* **The Hon. Sri R. VENKATARAMAN**: சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும் ஆதரித்து பேசினவர்களுக்கும் அல்லாதவர்களுக்கும் என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் இந்த மான்யக் கோரிக்கையைப்பற்றி பேசும்போது இதிலுள்ள முறை எல்லாம் சரியாக இருக்கிறது என்று சொன்னேனே தவிர இதிலுள்ள நடை எல்லாம் சரியாக இருக்கிறது என்று சொல்லவில்லை. பல இடங்களில் குறைகள் இருப்பதாக அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள், எந்த இடத்தில் சரியாக இல்லை என்று எழுதினால் நான் அதை கவனித்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன், என்பதை தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக கனம் கோவிந்தசாமி அவர்கள் கூட்டுறவு முறையில் பண்ணைகள் வைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள், மேலும் பழைய முறைகளை மாற்ற வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இந்த விஷயத்தில் யாருக்கும், கருத்து வித்தியாசம் இருந்தாலும்கூட இதில் எல்லா கட்சிக்காரர்களுக்கும் ஒரே கருத்தாகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்பது தெரிந்த விஷயம்தான். அந்த அளவில் சர்க்கார் அதற்கு வேண்டிய முறையில் முயற்சி எடுக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக இந்த நில அடமான கடன்கள் கொடுப்பதில் அதிகமாக கால தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இது ஓரளவு உண்மைதான என்று பார்த்தால், இதில் நில அடமானம் வாங்குகிறவர்கள் அவர்களுடைய நிலங்களுக்கு சுத்தமான பத்திரங்கள் வைத்திருக்கமாட்டார்கள். அவைகளை கவனிக்கவேண்டியிருக்கும், இதில் சற்று காலதாமதம் ஏற்படுவதாக தெரிகிறது. இதிலும் துரிதமாக வேலைகள் நடத்தப்படவேண்டும் என்று வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக கைத்தறி நாள் **(Handloom day)** பொங்கல் நாளன்று கொண்டாடப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். சாதாரணமாக பொங்கல் நாளன்று இந்த நாள் கொண்டாடப்படாமலே கைத்தறி ஆடைகள் அதிகமாக விற்கும்பொழுது இந்த தினம் பொங்கல் தினத்தன்று கொண்டாடப்படாமல் மற்றொரு சமயத்தில் இந்த நாளை கொண்டாடினால் இரண்டு மடங்காக விற்பனையாகும் என்று தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் கடன் வசதி கூடுதலாக அளிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், மார்வாடிகள் போன்றவர்கள் சென்னையிலுள்ள ஆபீஸ்களில் வந்து நின்று கொண்டு அதிகப்படியான வட்டி வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பலர் கண்டித்து பேசினார்கள். வட்டி வாங்குவது மார்வாடிகளாயிருந்தாலும் சரி, வேறு யாராய் இருந்தாலும் சரி, இம்மாதிரி அதிக வட்டி தொழிலாளர்களிடமிருந்தும் ஏழை மக்களிடமிருந்தும் வாங்குவதை தடுக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமை. அதற்காகவே சென்னையில் பல இடங்களில் தொழிலாளர்கள் ஸொஸைட்டிகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் விம்கோ கம்பெனி தொழிலாளர்கள் ஒரு கோவாப்ரடிவ் ஸொஸைட்டி ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதே போன்றுதான் ஸிம்ஸன் கம்பெனி தொழிலாளர்களும் சுமார் 4 லட்சம் ரூபாய் வரவு செலவுள்ள ஒரு கூட்டுறவு சங்கத்தை அமைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இதன் மூலம் அவர்கள் கடன் பெற்றுவருகிறார்கள். இந்த சங்கங்களின் மூலம் அவர்களின் கஷ்டங்கள் ஓரளவு நீங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. கனம் சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் ஒரு முக்கியமான பிரச்னையைப்பற்றி சொன்னார்கள். அதாவது "ஆடிட்" டையும் "அட்மினிஸ்ட்ரேஷனை" யும் பிரத்யேகமாக பிரிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். நாராயணசுவாமி பிள்ளை அவர்கள் ரிப்போர்ட்டிலும் இதைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இவ்விதம் பிரிப்பதில் முடிவான அதிகாரம் யாரிடத்தில் இருப்பது என்கிற விஷயத்தைத்தான் சர்க்கார் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரம் இதற்கு ஒரு முடிவு ஏற்பட்டுவிடும் என்று நினைக்கிறேன். அதுவும் சீக்கிரம் அறிவிக்கப்படுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்ததாக விவசாய கடன் பாங்க் கொடுக்கிற கடன் விஷயமாக ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து ஸ்டேட் பாங்குக்கு மாற்றப்படுகிற விஷயத்தைப்பற்றி சொன்னார்கள். சர்க்காருக்கு இது விஷயமாக எந்த விதமான தகவலும் கிடையாது. டெல்லி அரசாங்கத்தின் ராஜ்ய சபையில் மந்திரி அவர்கள் பேசினார்கள் என்ற தகவல்தான்

[Sri R. Venkataraman] [22nd July 1957

உண்டு. அதை வைத்துக்கொண்டு சர்க்கார் தன்னுடைய அபிப்பிராயத்தை இப்பொழுது சொல்வதற்கில்லை. என்றாலும் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறு கின்ற காரணத்தை சந்தர்ப்பம் வருகின்ற சமயத்தில் மத்திய சர்க்கா ரிடத்தில் சென்னை சர்க்காரால் எடுத்துச் சொல்வேண்டிய கடமை இருக் கிறது. அதை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கனம் கிருஷ்ணசுவாமி நாயுடு அவர்கள் உரம் விநியோகம் சம்பந்த மாகவும், தக்காவி கடன் கொடுக்கப்படுவது சம்பந்தமாகவும், இவைகள் எல்லாம் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று கூறினார்கள். இதைப்பற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அவர்கள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் மில் தடைப்பட்டு கிடக்கிறது என்பதைப்பற்றி சொன்னார்கள். இப்போது "ஸ்பின்டில்ஸ்" இல்லாத தினால் தடைபட்டு இருக்கிறது. இதை கொடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே மாகாண சர்க்கார் ஒன்றுமே செய்யாமல் இருக்கிறது என்று யாரும் நினைக்கவேண்டாம் என்று தாழ் மையோடு கேட்டு கொள்கிறேன். அடுத்ததாக கனம் எம். பி. சுப்பிர மணியம் அவர்கள் சேலம் கூட்டுறவு சங்கத்திலும் கோபிச்செட்டிப்பாளையத் திலும் ஏதோ கையாடல்கள் நடந்ததாக தெரிவித்தார்கள். இந்த விஷ யத்தைப்பற்றி சர்க்கார் பரிசீலிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வீடு கட்டும் திட்டத்தில் நாம் நல்ல முறையில் முன்னேறியிருக்கிறோம். இருந்தாலும் நமக்கு இன்னும் எவ்வளவோ அவசியங்கள் இருக்கின்றன. இதைப்பற்றியும் அரசாங்கம் வேண்டிய முயற்சி செய்து வருகிறது. இதற் காக ஒன்றிரண்டு புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது 194 "அர்பன் கோவாப்ரடிவ் ஸொஸைட்டி" கடன் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. சென்ற வருஷத்தில் இருபது லட்சத்தி எண்பத்துமூவாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதுள்ள பட்ஜெட்டில் 11 லட்சம் இதற் கென்று அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு குறைந்த வருமானக் காரர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கென்று சென்ற ஆண்டில் 16 லட்சம் கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது பட்ஜெட்டில் 20 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக் கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இவைகள் மாத்திரம் போதாது. இன்னும் உதவிகள் தேவைதான். அதற்கெல்லாம் இந்த சர்க்காரும் இருக்கக் கூடிய குறைகளை ஏற்று மக்களுக்கு இருக்கக்கூடிய குறைகளை போக்கு வதற்காக சர்க்கார் என்றும் தயாராக இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டு மீண்டும் என் நன்றியை அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த மான்யத்தை நிறைவேற்றித்தருமாறு கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

* **Sri N. S. RAMALINGAM** : On a point of information, Sir, ஆடிட் டையும் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனையும் பிரிப்பதற்கு சர்க்கார் ஆலோசனை செய்து கொண்டிருப்பதாகவும் சீக்கிரமாகவே முடிவு எடுக்கப்படும் என்றும் மந்திரி அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இந்த விஷயத்தை உத்தியோகப் பற்றற்ற கூட்டுறவு சங்க பிரதிநிதிகளையும் இந்த சபையையும் கலந்து ஆலோசித்து ஒரு முடிவு எடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா என்பதை மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : இது விஷயமாக இப்போது சர்க்கார் உத்யோகப் பற்றற்றவர்களையும் சங்கங்களையும் சட்ட சபையையும் கலந்தாலோசிக்கவேண்டும் என்று உத்தேசிக்கவில்லை. ஏனென்றால் இதை சாதாரணமாக **administrative function** என்று சொல்லு வார்கள். இதில் ஒரு கொள்கையை ஒத்துக்கொண்ட பிறகு தான் இதை நடைமுறையில் கொண்டு வரும்போது இதைப்பற்றி ஆலோ சிக்கப்படும்.

DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member A. Govindasamy withdrawing his cut motion?

Sri A. GOVINDASAMY : No, Sir. I am pressing my cut motion.

22nd July 1957]

DEPUTY SPEAKER : The question is—

" That the allotment of Rs. 1,70,23,400 under Demand XX—Co-operation—be reduced by Rs. 100."

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : I now put the Demand to the vote of the House. The question is—

" That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,70,23,400 under Demand XX—Co-operation."

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(3) DEMAND XXIII—LABOUR INCLUDING FACTORIES.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

" That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 28,10,500 under Demand XXIII—Labour including Factories."

உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, இது விஷயமாக விரிவாக நான் பதில் சொல்ல நினைத்திருப்பதால் பூர்வாங்கமாக எந்தவிதமான பேச்சும் இப்பொழுது செய்யாமல் முடிவில் எனக்கு முக்கால் அல்லது 1 மணி நேரம் கொடுக்கும்படி தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

" That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 28,10,500 under Demand XXIII—Labour including Factories."

SRI A. GOVINDASAMY : ஸார் விவாதத்தை ஆரம்பிக்கு முன் மந்திரியவர்களின் கருத்தை தெரிவித்தால், தான் அதைப்பற்றி விவாதிக்க முடியும். ஆகவே அதைப் பற்றி முதலிலேயே சொல்லவேண்டும்.

DEPUTY SPEAKER : அவரை compel பண்ண உங்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. அவருக்கு சொல்ல இஷ்டம் இல்லாவிட்டால் அவரை சொல்லச் சொல்ல எனக்கு அதிகாரம் கிடையாது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move—

" That the allotment of Rs. 28,10,500 under Demand XXIII—Labour including Factories be reduced by Rs. 100."

DEPUTY SPEAKER : Cut motion moved—

" That the allotment of Rs. 28,10,500 under Demand XXIII—Labour including Factories be reduced by Rs. 100."

The Demand and the cut motion are now before the House for discussion.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சுதந்திரம் பெற்று 10 ஆண்டுகளாகிறது. இந்த நிலைமையில் 10-வது ஆண்டு சுதந்திர விழா கொண்டாடப் போகிறோம். அதேபோல் நூறு ஆண்டு சுதந்திர புரட்சி விழாவும் கொண்டாடப் போகிறோம். இந்த சந்தர்ப்பத்தில்தான் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடப்பட்டுள்ளது. இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடக்கவேண்டும். அப்படி அது வெற்றிகரமாக நடக்க வேண்டுமென்றால் தொழிலாளர் 1 13 p.m.

[Sri V. K. Kothandaraman] [22nd July 1957

களுடைய, விவசாயிகளுடைய, வியாபாரிகளுடைய, சாமான்ய பொதுமக்களுடைய ஒத்துழைப்பு மிக மிக அத்தியாவசியம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயமாகும். இந்த நிலைமையிலே தொழிலாளர்களின் நிலை எப்படியிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்ப்போமேயானால், தொழிலாளர்களுடைய பிரச்னைகளையும், அவர்களது குறைபாடுகளையும் உடனுக்குடனே தீர்த்து வைக்கக்கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்கு சட்டங்கள் இருக்கிறதா என்று பார்ப்போமேயானால் அதுதான் கிடையாது. நாள் கணக்கில் நீடித்துப் போகக் கூடிய ஒரு நிலைதான் இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் நம் சர்க்காரின் போக்கு, சர்க்காரின் கொள்கைகள் இவைகள்தான் என்பதைத்தான் நாம் இந்த நிலையில் பார்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இன்றைக்கு பார்ப்போமேயானால், சட்டங்கள் எல்லாம் முதலாளிகளுக்கு சாதகமான சட்டங்களாகத்தான் இருக்கிறது. ஓரளவிற்கு தொழிலாளர்களுக்கு சாதகமாக இருந்து வந்த சட்டங்கள்கூட, சமீபகாலமாக, பத்து வருஷ காலமாக இருந்து வந்த சட்டங்கள்கூட சமீபத்தில் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக சொல்லவேண்டுமானால், இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்ட்டில் இருக்கக்கூடிய 33-ஏ செக்ஷன் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் ஷாப் ஆக்ட் என்று சொல்லக்கூடிய, ஓரளவிற்கு வர்த்தக குமஸ்தாக்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் சாதகமாக இருந்து வந்த சட்டமும் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் தொழிலாளர்கள் எவ்வளவோ பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதே போன்று எவ்வளவோ சட்டங்கள் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. மாற்றப்படுவதோடு மட்டுமல்ல தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான முறையிலும் சாதகமாக இல்லாத நிலையில்தான் இருந்து வருகிறது. அதே நேரத்தில் இன்று கோர்ட்டுகள் மூலம் தீர்ப்பு கிடைக்கக் கூடிய நிலை, அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் தீர்ப்பு கிடைத்து விடுவதில்லை. அப்படி கோர்ட் தீர்ப்பு வந்தாலும்கூட அதை உடன் அமுல் செலுத்தக்கூடிய அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறதா என்று பார்ப்போமேயானால் அதுவும் கிடையாது. இன்றைக்கு தொழில் கோர்ட்டுகளின் தீர்ப்புகளை மீறக்கூடிய தொழில் அதிகாரிகளுக்கும், முதலாளிகளுக்கும், அவர்களிடம் என்னதான் சொன்னாலும்கூட அவர்கள் கேட்காமல் கதவடைப்பு செய்வதோ அல்லது தொழிலாளர்களை பழி வாங்கவோ இதுபோன்ற நிலைமைதான் இருந்து வருகிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன என்று பார்க்கும்போது இன்று நம்முடைய சர்க்காரின் பாலிஸி, இன்று இருக்கக்கூடிய சட்டங்கள் முதலாளிகளுக்கு சாதகமாக இருப்பதுதான் அதற்குக் காரணம். இன்றைக்கு உதாரணமாக பார்ப்போமேயானால், இதே சென்னையில் டார் பாக்ரிடயில் ஒரு போராட்டம் நடந்து வருகிறது. போராட்டம் என்று சொன்னால், தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்காமல், கதவடைப்பு செய்து மாதம் ஒன்றாகிறது. அந்தத் தொழிலாளர்களை அரஸ்ட் செய்து ஜெயிலில் வைக்கக் கூடிய நிலையைத்தான் பார்க்கிறோமே தவிர முதலாளிக்குத்தான் போலீஸ் பாதுகாப்பு இருக்கிறதேயொழிய பட்டினி கிடக்கும் தொழிலாளிகளுக்கு ஏதாவது பாதுகாப்பு இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதுதான் இல்லை. தொழிலாளர்களை பட்டினி போட்டு பணிய வைக்கக் கூடிய அளவிற்கு இன்று முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். அம்முதலாளிகளுக்குத்தான் சர்க்காரும், சர்க்காரின் சட்டங்களும் பாதுகாப்பு அளிப்பதை நாம் இன்றைய தினம் காண்கிறோம். அதே நேரத்தில் தேயிலை தோட்டத் தொழிலாளர்களின் தீர்ப்பு பல வருடங்களுக்குப் பின் வந்தது. அதை அமுல் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டதற்கு, தேர்தல் காலத்தில் துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்து நான்கு பேர்கள் மாண்டு மடிந்ததை நாம் பார்க்கிறோம். இந்த நிலைமை நீடித்துக்கொண்டு போகுமேயானால் எப்படி முதலாளிகளுக்கும், தொழிலாளிகளுக்கும் சுமுகமான உறவு இருக்க முடியும், என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். தொழிலாளர்களை வருஷக்கணக்கில் டெம்பரரி தொழிலாளர்களாக பாவிக்கிறார்கள். அவர்களை நிரந்தரமான தொழிலாளர்களாக ஆக்குவதில்லை. காரணம் என்னவென்றால், குறைந்த பட்ச கூலியைக் கொடுத்து பெரிய அளவில் லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கம் தான். சர்க்கார் உத்தியோகம் பார்க்கக் கூடிய சர்க்கார் சிப்பந்திகளையே வருஷக் கணக்கில் டெம்பரரியாக வைத்திருக்கக் கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்குமானால் முதலாளிகளும் என்

அந்த மாதிரியான போக்கை அனுஷ்டிக்க மாட்டார்கள் என்பதை நாம் ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டிய நிலையிலிருக்கிறோம். அதோடு மினிமம் வேஜை எடுத்துக்கொண்டால், எல்லா தொழிலாளிகளுக்கும் மினிமம் வேஜ் இல்லை. அவர்களுக்கு அதை கொண்டு வர வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். அதைக் கொண்டு வந்திருந்தாலும் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய விலைவாசிகளின் அடிப்படையில், விலைவாசிகள் எந்த அளவிற்கு ஏறியிருக்கிறதோ அந்த அளவிற்கு கூலி உயர்வு கிடையவே கிடையாது. ஆகவே, இன்றைக்கு ஹோட்டல் தொழிலாளி, மாட்ச் பாக்டரி தொழிலாளி, சுருட்டு தொழிலாளி, ப்ரஸ் தொழிலாளி போன்ற தொழிலாளர்களுக்கு இன்று மினிமம் வேஜ் கிடையாது. பீடி பாக்டரி தொழிலாளிகளுக்கும் கிடையாது. இருந்த போதிலும் இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நமது தொழில் அமைச்சரவர்கள் அதற்கு ஓர் மினிமம் வேஜ் கமிட்டியை இப்போதுதான் போட்டிருக்கிறார்கள். அது வருவதற்கு இன்னும் எவ்வளவு நாட்களாகுமோ தெரியாது. நினைத்தவுடன் கதவடைப்பு செய்து விடுவார்கள், தொழிலாளிகளை பழி வாங்குவார்கள் முதலாளிகள் என்று நான் சொன்னேன். இந்த மாதிரி ஒரு நிலை ஏற்படும்போது சர்க்கார் தைரியமாக முன்னின்று தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். ராஜாஜி அவர்கள் முதன் மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் ஆரணியில் கதவடைப்பு நடந்தது. அப்பொழுது 144 சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அவர்களை சரி பண்ணி வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு நிலையைப் பார்த்தோம். இன்றைக்கு கம்யூனிஸ்ட் தலைமையின் கீழ் இருக்கும் தொழிற் சங்கமானாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்த கட்சியின் தலைமையில் நடந்தாலும் சரி, அல்லது கட்சிப் பற்றற்ற சங்கமானாலும் சரி, அத்தொழிலாளர்களை பழி வாங்கி வருகிறார்கள். அதோடு, மத்தியதர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த, இன்றைக்கு கொள்ளை லாபம் சம்பாதிக்கக் கூடிய ஹிந்து பத்திரிகை உதவி ஆசிரியராக இருந்தவரைக் கூட பழி வாங்கப்பட்டு, இன்றைக்கு அதிகாரிகள் தலையிட்டும், மந்திரி தலையிட்டுச் சொல்லியும் அதை எடுத்துக் கொள்ளாத நிலையில் அது தொழில் கோர்ட்டிற்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. அதன் தீர்ப்பு வர எத்தனை மாதகாலம் ஆகுமோ தெரியாது. இது போன்ற நிலைமை நீடிக்குமானால், கோர்ட்டு தீர்ப்பு வந்தாலும் அதை உடனடி அமுல் செலுத்தக் கூடிய அளவிற்கு ஏதாவது உத்தரவாதம் இருக்கிறதா என்று கேட்டால் அதுவும் கிடையாது. ஆகவே கதவடைப்பு செய்யக் கூடிய காலத்தில் சர்க்கார் தலையிட்டு அது எவ்வளவு நாட்கள் நீடிக்குமோ அந்த நாட்களுக்கு அவர்கள் வாழ்வதற்குள்ள சம்பளமாவது கொடுக்கும்படி சர்க்கார் நிர்ப்பந்திக்க வேண்டும். அப்படி கொடுக்கவில்லை, தீர்க்கவில்லை என்றால் உடனடி அந்த பாக்டரியுடைய லைசென்ஸை கான்சல் செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு போலீஸ் பந்தோபஸ்து கொடுக்கக் கூடாது. அந்த அளவிற்கு முறையை கையாண்டால்தான் அவர்கள் சர்க்காரை மதிப்பார்களே தவிர இல்லாவிடில் சர்க்காரின் சட்டங்களுக்கு அவர்கள் மதிப்பு கொடுக்கமாட்டார்கள் என்ற நிலைதான் இன்று இருக்கிறது.

அதே போன்று மினிமம் வேஜஸ் கமிட்டி சம்பந்தமாக சமீபத்திலே, ஜூலை 15-ம் தேதி டில்லியில் அகில இந்திய தொழிலாளர்கள் கான்பரன்ஸில் முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். மினிமம் வேஜஸ் கமிட்டி முடிவுப்படி வாழ்க்கைத்தரத்திற்குக் குறைந்த சம்பளம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், இதற்கெல்லாம் உடனடியாக மீண்டும் மினிமம் வேஜஸ் கமிட்டிகள் அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, யார் யாருக்குக் குறைந்த சம்பளம் இருக்கிறதோ, அவர்களுக்கெல்லாம் உடனடியாக மினிமம் வேஜஸ் கமிட்டிகள் அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சங்க அங்கீகாரம்—ஏற்கெனவேயே, முக்கூட்டு மகாநாடுகள் நடத்தப் பட்டன. அதெல்லாம் என்ன ஆனது என்று தெரியவில்லை. மீண்டும் உடனடியாக சங்கங்கள் அங்கீகாரம் செய்யவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வொர்க்ஸ் கமிட்டி என்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது நாம்-கே-வாஸ்தேயாகத்தானிருக்கிறது. சரியாக வேலை செய்கிறதா என்றால் கிடையாது. அதற்கு மேலும் அதிகாரத்தை விரிவுபடுத்த வேண்டும். அந்தக்

[Sri V. K. Kothandaraman] [22nd July 1957

கமிட்டி எடுக்கக்கூடிய முடிவுகள் முதலாளிகளைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு வேண்டிய சட்டங்களைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது போன்று தீர்ப்புகள் இன்றைக்கு வருகின்றன என்று சொன்னால் உடனடியாக தீர்ப்பை அமுல் செய்ய தொழில் கோர்ட்டுக்கு பரிபூரண அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up. Sri J. Matha Gowder will now speak.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Two more minutes may be allowed to me, Sir.

DEPUTY SPEAKER : No. I have called Sri Matha Gowder to speak. The hon. Member will resume his seat.

*SRI J. MATHA GOWDER : கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த "மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்களைப் பொருத்த வரையில் குறைகள் இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஆனாலும் நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு எவ்வளவோ துறையில் நமது அரசாங்கம் விரிவான திட்டங்களைச் செய்து அவர்களுக்கு ஆவன செய்திருப்பதையும் நாம் மறந்து விடக்கூடாது. ஆனால் முதலாளிகளைப் பொறுத்த வரையில், அரசாங்கம் ஒரு சட்டத்தைப் போட்டுவிட்டால், அந்த சட்டத்திலிருந்து எப்படி தப்பித்துக்கொள்வது என்று சூழ்ச்சி செய்கிறார்களே தவிர, அரசாங்கத்திடம் தவறு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. உதாரணமாக, நம்முடைய பட்ஜெட் உரையிலே மலைத் தோட்டங்களுக்கு அதிகப் படியான அக்ரிகல்சுரல் இன்கம் டாக்ஸ் போட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது நீலகிரியிலே, தோட்ட முதலாளிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், தோட்டங்களை அதிக ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டு போனால், அதாவது ஆயிரக் கணக்காக இருந்தால், அக்ரிகல்சுரல் இன்கம் டாக்ஸ் விஷயத்தில் அதிகம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, சர்க்காரை ஏமாற்றவும், தொழிலாளர்களின் ஊதியத்தைக் குறைக்கவும் தற்போது சூழ்ச்சி செய்து வருகிறார்கள். இப்போது சில தோட்டங்கள் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தோட்டங்களை முப்பது ஏக்கருக்குக் கம்மியாகச் செய்து பிளாண்டேஷன் ஆக்டிலிருந்து தப்பிக் கொள்ள எண்ணுகிறார்கள். அதாவது முப்பது ஏக்கருக்குக் குறைவாக்க அந்த தோட்டத்தை மகன் பேரிலும், சம்சாரத்தின் பேரிலும், மற்ற உறவினர்கள் பேரிலும் பங்கு போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நூறு ஏக்கருக்கு மேல் இருந்த நிலங்களைப் பங்கு போட்டிருப்பதைப் பற்றி நீலகிரி தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் சார்பாக கனம் அமைச்சருக்கு விண்ணப்பம் செய்திருக்கிறோம். இதற்கு சர்க்காரிடமிருந்து பிரிவினை ஏற்பட்ட பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று பதில் வந்திருக்கிறது. ஐந்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு, எல்லாம் பிரித்த பிறகு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் அதற்கு ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுக்கவேண்டும். இதனால் அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போய், கோர்ட்டிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள ஏதுவாயிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் கோதண்டராமன் சொன்னது மாதிரி கோர்ட் தீர்ப்பை அமுல் நடத்தவேண்டுமென்று போட்டிருந்தும், சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போக இடமிருக்கிறது என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போய் விடுகிறார்கள். இதனால் தொழிலாளர்கள் தவிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. தொழில் கோர்ட்டுக்குப் போய் நாலரை வருஷத்திற்குப் பிறகு அந்த கோர்ட் தீர்ப்பை அமுல் நடத்தாமல் பணம் வைத்திருக்கும் முதலாளிகள் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போய் இன்னும் 4 வருஷம் இழுத்துவிடும் என்ற காரணத்தால் நீலகிரி தோட்டத் தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் மந்திரி அவர்கள் தலையிட்டு சுமுகமான முடிவை ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததற்கு நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முதலாளிகள் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தால் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படக் கூடிய நிலை ஏற்படும். இந்த மாதிரி தோட்டங்களைப் பிரிக்கக் கூடாது என்று நிச்சயமாக செய்யவேண்டும்.

22nd July 1957] [Sri J. Matha Gowder]

இன்றைக்கு இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு அக்ரிகல்சுரல் இன்கம் டாக்ஸ் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த சட்டத்திற்கு ஒரு அமெண்ட்மெண்ட் செய்து மூன்று வருஷத்திற்குப் பிறகு பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவைகளை ஒரே தோட்டமாக பாவிக்க வேண்டுமென்று மிகவும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு முதலாளிகள் என்ன செய்கிறார்களென்றால், 200 ஆட்கள் இருந்தால் அவர்களில் 40 பேரை பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏழெட்டு கணக்குகள் வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு முதலாளி எட்டு கணக்குகள் வைத்திருக்கிறார். ஒரு புத்தகத்தில் 40 பேரை வைத்திருக்கிறார்கள். பாக்கி 160 பேரும் டெம்பரெரியாக வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படி இருப்பதால் இந்த 160 பேருக்கும் போனஸ், மற்றும் இதர சலுகைகளும் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று பார்க்கிறார்கள். இப்பொழுது என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால், ஒரு ஏக்கருக்கு $1\frac{1}{4}$ ஆள் இருக்கவேண்டுமென்று உபாசி சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். இதை அமுல் செய்யாமல் ஏமாற்றங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு ஆளாயிருந்தாலும் சரி, அல்லது $1\frac{1}{4}$ ஆள் என்று தீர்ப்பானாலும் சரி, முதலாளிகள், தொழிலாளர்கள், தொழிற் சங்கங்கள் எல்லோரையும் கூப்பிட்டு முடிவு செய்து அந்த அளவு ஆட்களை வைக்கவேண்டுமென்று சட்டத்தை திருத்தினால் நல்லது. அதோடு தொழிலாளர்களுக்கு பிராவிடெண்ட் பண்ட் கொடுப்பதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள். அதாவது 40க்குக் குறைவாக இருந்தால் தப்பித்துக் கொள்ளலாம் என்று இம்மாதிரி செய்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு உற்சாகத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் சட்டம் இயற்றுகிற நேரத்தில், தோட்டங்களைப் பிரிக்க கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் முதலாளிகள்.

இன்னொன்று. நீலகிரி ஜில்லாவில் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் ஐ.எல்.ஓ. உத்திரவை வைத்துக்கொண்டு தொழிலாளர்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் இடையில் மூன்றாவது ஆள் இருக்கக் கூடாது என்ற இந்த தீர்மானத்தை சட்டமாக இயற்றவிருக்கிறது. மூன்றாவது ஆள் இருக்கக் கூடாது என்று ஐ.எல்.ஓ. சொல்வதைத் தவிர தோட்டத் தொழிலாளர் யாரும் சொல்லவில்லை. இதனால் தொழிலாளர்களுக்கும் கண்காணி, அதாவது மேஸ்திரிகளுக்கும் ஒற்றுமை இருக்கும் இடத்தில் பிரிப்பதற்கு அடிப்படையாக நிலைமை ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த ஐ.எல்.ஓ. தீர்மானத்தை அமுல் நடத்தினால் ஆயிரக் கணக்கான குடும்பங்கள் கஷ்டம் அடையும். இந்த மேஸ்திரிகளில் சேலம், கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி போன்ற ஜில்லாக்களிலிருந்து ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் தோட்டத் தொழிலில் மேஸ்திரிகளாக வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்குள்ள வீடு வாசல்களை விட்டு விட்டு வரவில்லை. அங்குள்ள வீடுகளையெல்லாம் விற்றுவிட்டுத்தான் வந்திருக்கிறார்கள். இதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு மந்திரி அவர்கள் நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொருத்த வரையில் தோட்டத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் மேஸ்திரிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தற்போது நமது தொழிலமைச்சராக இருப்பவர்கள் தொழில் சங்கத் தலைவராக இருந்திருக்கிறார்கள். நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொருத்தவரையில் அவருக்கு ஒன்றும் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அது அவருக்கு நன்கு தெரிந்திருக்கிறது. ஆகையால் நன்கு சீராகப் பார்த்து, அவருடைய செல்வாக்கை உபயோகித்து தீர ஆலோசனை செய்து இவைகளுக்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தவிர லேபர் ஆபீஸர் என்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் கன்ஸிலியேஷன் ஆபீசராக பாவிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த லேபர் ஆபீஸர்கள் என்ன செய்கிறார்களென்றால், லேபர் ஆபீஸர்களுக்கு எழுதி, கன்ஸிலியேஷன் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்ட பிறகு கன்ஸிலியேஷனுக்கு டேட் பிக்ஸ் செய்து அந்த தோட்டத்திலேயே கன்ஸிலியேஷன் நடத்த ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். முதலாளிகள் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டியதில்லை. முதலாளிகள் காரில் போகிறார்கள். ஆனால் இந்தத் தொழிலாளர்கள் கால் நடையாகப் போய்ப் பார்த்தால் அங்கு முதலாளி

இருப்பது கிடையாது. வேறு அங்கு வேலை செய்கிறவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்களாவென்றால் அதுவும் கிடையாது. அங்கு இருக்கக் கூடிய ஒரு பியூன் முதலாளி வெளியே போய்விட்டார் என்று சொல்லி விடுகிறார். அதனால் அந்தத் தொழிலாளிகள் திரும்ப வேண்டியிருக் கிறது.

இதற்கு நிச்சயமாக நாம் ஒன்று செய்யவேண்டும். இப்பொழுது கோர்ட்டு களிலிருந்து சம்மன் அனுப்புகிறார்கள். அப்படி அவர்களுக்கும் சம்மன் அனுப்பவேண்டும். அப்படி சம்மனை பெற்றுகொண்டு வரவில்லையானால் அவர்களுக்கு வாரண்ட் அனுப்பி வைக்கவேண்டும். இப்படி ஐந்தாவது முறை லேபர் ஆபீசர்களுடைய சம்மனுக்கு மதிப்புக் கொடுக்க வில்லையா னால் அவர் பேரில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதை நான் என்னுடைய அனுபவ பூர்வமாகச் சொல்லுகிறேன்.

நீலகிரி ஜில்லா ஒரு மலைப்பிரதேசமாக இருக்கிறது. அங்குள்ள லேபர் ஆபீசருக்கு வண்டி வசதியோ அல்லது வாகன வசதியோ கிடையாது. மெயின் ரோடு சுமார் நாலைந்து தான் இருக்கிறது. அவைகளில்தான் பஸ்கள் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. மற்றவைகளில் போக்குவரத்து கிடையாது. இந்த நாலைந்து ரோடுகளில் பஸ்கள் போய்விட்டு அதன் பிறகு தோட்டங் களுக்குச் செல்வதாக இருந்தால் சுமார் 20 மைலுக்கு அவர்களுக்கு போக்குவரத்து வசதி கிடையாது. அவர்களுக்கு ஜீப் கார்கள் கிடையாது. சிக்கனத்தை முன்னிட்டு இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்ட ஜீப்களையெல்லாம் திருப்பி வாங்கப்படுவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அப்படி இருந்தால் நீலகிரி ஜில்லாவிற்கு அப்படிச் செய்யாமல் அங்குள்ள லேபர் ஆபீசருக்கு ஒரு ஜீப் கார் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கு லேபர் ஆபீசர் தொழிலாளர்களை அடிக்கடி சந்திக்க வேண்டியதாக இருப் பதாலும் அங்கு போக்குவரத்து வசதி இல்லாமல் இருப்பதாலும் அந்த ஜில்லாவிற்கு மட்டிலாவது ஜீப் கார் ஒன்றை கண்டிப்பாக கொடுத்து உத வும்படியாக அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதே நேரத்தில் இன்னொன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் திட்டம் போட்டுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் தொழிலாளர் களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதாக இல்லை. ஐந்து வருஷங்களில் இவ் வளவு வீடுகள் கட்ட வேண்டும் என்று சர்க்கார் சிபார்சு செய்திருக்கிறார் கள். ஆனால் முதலாளிகள் அப்படிக் கட்டிக்கொடுக்காமல் ஐந்தாவது வருஷம் மார்சு மாதம் வரையில் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்காமல் இருந்து விட்டு பிப்ரவரி மாதத்திலேயே தங்களுடைய தோட்டங்களை விற்றுவிட்டு போய்விடுகிறார்கள். புது முதலாளிகள் வந்து விடுகிறார்கள். அவரும் அப்படியே செய்கிறார். அதனால் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் இல்லாம லேயே போய் விடுகிறது. இந்த நிலையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். ஆகவே வருஷத்திற்கு இவ்வளவு வீடுகள் நிச்சயமாகக் கட்ட வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும். இதை அமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய காலத்தி லேயே செய்வார்கள் என்று நம்பிக்கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* Sri P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர் களே, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அதிருஷ்ட வசமாக தொழிலாளர் இயக்கத் தில் முன்பு தொடர்பு கொண்டிருந்த தலைசிறந்த ஒரு ஊழியர் இப்பொழுது தொழிலாளர் அமைச்சராக நியமனம் பெற்றிருக்கிறார். இந்த நியம னம் சம்பந்தப்பட்ட வரை மாத்திரம் நான் எனது பாராட்டுதலை தெரிவிக்க முடியுமே தவிர இந்த அரசாங்கம் அனுஷ்டிக்கிற தொழிலாளர்களுடைய கொள்கை இருக்கிறதே அதற்காக நான் என்னுடைய பாராட்டுதலை அளிக்க முடியாமல் இருக்கிறேன். ஏன் என்று கேட்டால் புதிய ஒரு சமுதாய அமைப்பை அமைக்க வேண்டும் என்று நாம் உறுதி கொண்டவர்கள். சோஷலிஸ சமுதாய அமைப்பை நம்முடைய காலத்தில் நிறுவ வேண்டும். என்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு வழிவகை காண தீவிரமாகவும் வெகு வேகமாகவும் காரியங்களை நடத்திக்கொண்டு போக

22nd July 1957]   [Sri P. S. Chinnadurai]

வேண்டும். சோஷலிஸ சமுதாய அமைப்பில் தொழிலாளர்களுடைய நிலை உயர்ந்திருக்க வேண்டும். அந்த நிலையில் அரசாங்கம் முன்னேற்றமடையவில்லை. இன்றைக்கு அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுடைய நிலையை உயர்த்துவதற்கும் வழிவகை காணவில்லை என்பதை நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுவேன். சோஷலிஸ சமுதாய அமைப்பில் உழைப்புக்கு மதிப்பு இருக்க வேண்டும். சுரண்டல் முறையை ஒழிக்க வேண்டும். சுரண்டல் முறையை கையாளுவது யார் என்ருல் முதலாளிகளைத் தவிர வேறு யாரும் கிடையாது. அப்படிப்பட்ட எண்ணம் கொண்டவர்கள் தான் முதலாளிகள். அவர்கள் விஷ ஜந்துக்களைப்போல் இருக்கிருர்கள். விஷ ஜந்துக்களைக் கண்டால் மக்களுக்கு எவ்வளவு அருவருப்பு ஏற்படுகிறதோ அவ்வளவு அருவருப்பு சோஷலிஸ சமுதாய அமைப்பிலே இந்த முதலாளிகளைக்கண்டால் மக்களுக்கு ஏற்படுகிறது. சோஷலிஸ சமுதாய அமைப்பில் முதலாளிகளை கொள்ளைக்காரர்களாக மதிக்கிருர்கள். எப்படி விஷ ஜந்துக்களால் மக்கள் பாதிக்கப்படுகிருர்களோ அதேபோல் இந்த முதலாளிகளால் தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்படுகிருர்கள். இதற்கு நிவாரணம் அளிக்க அரசாங்கத்தின் தொழிலாளர் கொள்கையில் ஒரு வழிவகை காரண்பிக்கவில்லை என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதற்கு ஆதாரமாக சில குறைகளை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தக் குறைகளை களைந்து எறிவது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை.

இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலையில் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தின் கொள்கை சரியானதாக இல்லை. தொழிலாளர்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்வதாகவே இல்லை. இப்பொழுது அனுஷ்டித்துவரும் கொள்கையினுல் முதலாளிகளுக்கு ஆக்கம் வலுக்கிறது. அதன்மூலம் தொழிலாளர்கள் தாழ்ந்துபோகும் நிலை ஏற்படுகிறது. தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவோ சட்டங்களை அரசாங்கம் அமைத்தாலும்கூட அதை சரிவர அனுஷ்டிக்காமல் முதலாளிகள் அதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள முயன்று வருகிருர்கள். அப்படிக்கு இல்லாமல் இருக்கும் சட்டத்தையே வைத்துக் கொண்டு நாம் நல்லபடி முதலாளிகளை கண்காணித்தால்கூட தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவோ நன்மைகளைச் செய்யலாம். அப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சட்டத்தின் மூலமாக தொழிலாளர்களுக்குப் பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. இப்போதைய சில சட்டவிதிகளால் தொழிலாளர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிருர்கள். அதற்கு இரண்டொரு உதாரணங்களை மாத்திரம் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்களின் சட்டத்தின் 33-எ செக்ஷன்படி ஒரு தொழிலாளியை வேலையை விட்டு நீக்கினுலோ அல்லது தண்டிக்கப்பட்டாலோ அவன் தொழில் கோர்ட்டுக்கு விண்ணப்பித்துக்கொள்ள இயலும். அப்படி நீக்கப்பட்டாலோ அல்லது தண்டிக்கப்பட்டாலோ இந்த 33-எ செக்ஷன்படி அவன் முதலாளிகளின் பேரில் கோர்ட்டில் விண்ணப்பம் செய்துகொள்வதாக இருந்தால் அப்படி ஒரு தொழிலாளியாக இருந்தாலும் சரி அல்லது 100 தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் சரி விண்ணப்பம் செய்துகொள்வதாக இருந்தால் பிரத்தியேகமான விண்ணப்பம் செய்துகொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு விண்ணப்பத்திற்கும் ஒரு தொழிலாளிக்கு ஒரு ரூபாய் வீதம் ஸ்டாம்பு கட்டணம் கட்டவேண்டும் என்று விதி செய்திருக்கிருர்கள். ஒரு தொழிலாளி விண்ணப்பம் செய்தாலும் ஒரு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிருர்கள் அரசாங்கத்தார். ஆனுல் அதே போல் முதலாளிகள் ஒருவருக்காக விண்ணப்பம் செய்து கொண்டாலும் சரி அல்லது கூட்டாக பல பேரில் விண்ணப்பம் செய்து கொண்டாலும் சரி அவர்கள் இப்படி ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டியதில்லை என்று விதி இருக்கிறது. தொழிலாளர் மட்டும் இப்படிக் கட்டணம் கட்டவேண்டும் என்று அரசாங்கம் தெரிந்து செய்திருக்கிறதோ அல்லது தெரியாமல் செய்திருக்கிறதோ அதன் விஷயம் ஒன்றும் தெரியவில்லை. இப்பொழுதுள்ள கனம் அமைச்சர் அவர்களை இதைப்பற்றி நான் ஒன்று சொல்லவில்லை. இதற்கு முன் இருந்த அரசாங்கம் இப்படி தெரிந்தோ தெரியாமலோ செய்திருக்கிறது. முதலாளிகளுக்கு சலுகைகள் காட்ட வேண்டும் என்று அவர்களுடைய கோரிக்கைகளினுல் அப்படிச் செய்து விட்டார்களோ என்றுகூட தோன்றுகிறது. இதனுல் பாரபட்ச முறையில் சர்க்கார் நடந்து வருகிறது என்று சொல்லுகிறேன். இதற்கு

[Sri P. S. Chinnadurai] [22nd July 1957

முன்பு இருந்த அரசாங்கம் இதைத் தெரிந்து செய்தார்களோ, தெரியாமல் செய்தார்களோ அதைப்பற்றி கவலை இல்லை. இப்பொழுதுள்ள அரசாங்கம் இதை கவனித்து இப்படிப்பட்ட பாரபட்சத்தை மாற்றி அமைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மாத்திரம் அல்ல. லேபர் ஆபீசருக்கு விண்ணப்பம் போடவேண்டும் என்றால் தொழிலாளர்கள் கொடுக்கக் கூடிய கடிதங்களுக்கு கூட ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் கோர்ட் பீஸ் ஸ்டாம்பு சட்டப் பிரகாரம் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த மாதிரியான தொல்லைக்கு நானே ஒரு தடவை கஷ்டப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு தடவை இப்படி நான் ஸ்டாம்பு ஒட்டாமல் அனுப்பியதால் தொழிலாளர் இலாகாலிருந்து ஸ்டாம்பு ஒட்டி அனுப்ப வேண்டும் என்று கடிதத்தை திருப்பி அனுப்பி விட்டார்கள். இதைப்பற்றி பின்னாடி வாதித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைத்து அதற்கு இரண்டு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டி அனுப்பி வைத்தேன். லேபர் ஆபீசருக்கு கடிதம் எழுதுவதாக இருந்தாலும் அதற்கு ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. இந்த முறையையும் மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல. "பேமெண்ட் அப் வேஜஸ் ஆக்ட்", "வொர்க்மென்ஸ் காம்பென்சேஷன் ஆக்ட்", இது சம்பந்தமாக தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகள் கமிஷனர் முன்பாக ஆஜராக வேண்டும் என்றால்கூட கட்டணம் கட்ட வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் சரியல்ல. தொழிலாளர்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு ஆஜராவதற்கு கட்டணம் கட்ட வேண்டியது அவசியமில்லை என்று விதி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த முறையையும் மாற்றி அமைக்க வேண்டும். அப்படி மாற்றி அமைத்து தொழில் தகராறுகளை சுமுகமான முறையில் தீர்த்து வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். லேபர் ஆபீசர்களை அணுகுவதற்கும் நல்லமுறையில் வசதி அளிக்க வேண்டும்.

ஆனால் அப்படிப்பட்ட லேபர் ஆபீசர்களுக்கு ஏதாகிலும் அதிகாரம் இருக்கிறதோ என்று பார்த்தால் அவர்களுக்கு வேண்டிய அதிகாரம் இல்லை. இதைப்பற்றி எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் மாதா கௌடர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார். லேபர் ஆபீசர்கள் போதிய அதிகாரம் இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். முதலாளிகள் லேபர் ஆபீசர்களை வெறும் புழுக்களாக மதிக்கிறார்கள். முதலாளிகள் அவர்களை மதிப்பதைப் பார்த்தால் அவர்களுக்கு எந்த விதமான அதிகாரமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எனக்கு ஒரு விஷயம் நேரடியாகத் தெரியும். ஒரு முதலாளியை ஒரு அஸிஸ்டன்ட் லேபர் கமிஷனர் வரும்படி சொல்லியும் அந்த முதலாளி போகவில்லை. ஆனால் தொழிலாளர்களுடைய நலனை தன்னுடைய நோக்கத்தில் கொண்டு அந்த அஸிஸ்டென்ட் லேபர் கமிஷனர் தன்னுடைய கவுரவத்தையும், அரசாங்கத்தினுடைய கவுரவத்தையும் பாராட்டாமல் முதலாளி இருக்கும் இடத்திற்கு சென்று விசாரணை நடத்தியதாகக் கேள்விப்பட்டேன்.

இம்மாதிரியான முதலாளிகளுடைய பிடிவாதங்களையெல்லாம் கனம் திரு. மாதா கௌடர் அவர்களுடைய பேச்சிலிருந்து அறிந்துகொண்டிருக்கலாம். முதலாளிகள் தம் இடங்களுக்கு அதிகாரிகளை அழைக்கிறார்களே தவிர, அவர்கள் லேபர் ஆபீசர் காரியாலயத்திற்கோ. லேபர் கமிஷனர் காரியாலயத்திற்கோ போவது இல்லை. அப்படிப் போனால் தங்களுக்கு கௌரவக் குறைச்சல் ஏற்பட்டு விடும் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஒரு சோஷலிஸ சமுதாய அமைப்பை ஏற்படுத்துவதாக நாம் தீர்மானித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த வேளையிலே, சோஷலிஸ அமைப்பை உருவாக்க வேண்டும் என்று உறுதிகொண்டிருக்கும் ஆட்களின் மத்தியிலே, இம்மாதிரி சொல்வதற்கு முதலாளிகளுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதென்றால், அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்குத் துணிச்சல் இருக்கிறதென்றால், அந்தத் துணிச்சலை ஒடுக்கவேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தை நான் வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன், இந்த நாளிலே.

22nd July 1957] [Sri P. S. Chinnadurai]

லேபர் அதிகாரிகளுக்கு வாகன வசதிகள் கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால், அவர்கள் மிகவும் தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகிறார்கள். முதலாளிகளை வாகனம் வேண்டுமென்று அவர்கள் கெஞ்சிக் கேட்கவேண்டியிருக்கிறது, காரியத்தை முடிப்பதற்கு. தொழிலாளர்களுக்கு உதவி புரிவதற்காக கார்களை முதலாளிகளிடம் கோரிப்பெறவேண்டிய மிகவும் பரிதாபமான நிலையில் அவர்கள் வைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள்.

உதாரணமாக, கோவையிலுள்ள அதிகாரிக்கு முன்பு ஜீப் இருந்தது. இப்பொழுது அந்த ஜீப் இல்லை. சொந்தக் கார் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அதுவும் சரியான காராக இல்லாததால், அடுக்கடி ரிப்பேர் ஆகிவிடுகிறது. அதற்காக இரவல் கேட்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமை போகவேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் லேபர் ஆபீசர்கள் நியமிக்கப்படும்போது அந்த ஆபீசர்களுக்குப் பூரண அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும். தொழில் தகராறு தீர்ப்பைப் பொறுத்தவரை, அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

தொழிற் கோர்ட்டுகள் என்பது பெரிய விஷயம். அதை விஸ்தாரமாகப் பேசவேண்டுமானால் காலம் போ ாது என்று நினைக்கிறேன். தொழில் கோர்ட்டுகளுக்கு நீதிபதி நியமனம் விஷயத்தைப்பற்றி ஒரு புதிய நோக்கத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும் என்று இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்தை நான் வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன். நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற லட்சியங்களுக்கேற்ப, வழிவகைகளைக் காணக்கூடிய முறையில் தீர்ப்புகளை நல்கக்கூடிய உயரிய நோக்கம் கொண்டு, மனிதாபிமானம் கொண்ட, தொழிலாளர்களையும் மானேஜ்மெண்டாரையும் சமமாக நடத்தவேண்டும் என்ற சமத்துவ நோக்கம் கொண்ட நீதிபதிகளை நியமிப்பதற்குத்தான் இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். அந்த வகையிலே என்ன சில சட்ட நுணுக்கங்கள் குறுக்கிட்ட போதிலும், அவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்காக, அந்தச் சட்ட நுணுக்கத் தடைகளையெல்லாம் தகர்த்தெரிவதற்காக, எப்படியாவது "நாசூக்"காக தகர்த்தெரிவதற்காக, வழிவகைகளைக்கண்டு, அதற்கான நீதிபதிகளைப் போடவேண்டும். அம்மாதிரி நீதிபதிகளைப் போட்டால்தான் புதிய தீர்ப்புகளைப் பெறமுடியும். அம்மாதிரியான புதிய தீர்ப்புகளைப் பெறுவதற்கு உரிய முறையை அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

இருக்கின்ற நீதிபதிகள் சில தீர்ப்புகளை அளித்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்ப்புகளைக்கூட சரியானபடி முதலாளிகள் அமுல் நடத்துவது இல்லை. அமுல் நடத்துவதில் எவ்வளவோ காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. காலதாமதம் ஏற்படுத்துவதோடு, மேலும் பலவிதமான முறைகளிலே அந்தத் தீர்ப்பை எப்படியாவது ஒன்றுமில்லாமல் செய்வதற்கான முறைகளையெல்லாம் கையாளுகிறார்கள்.

உதாரணமாக, சமீபத்தில் நடந்த ஒன்றைக் குறிப்பிடுவேன். மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மேட்டூரிலே இம்மாதிரியான ஒரு சம்பவம் ஏற்பட்டது. சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போய் ஒரு தொழிலாளி, தன்னைத் திரும்ப வேலையில் அமர்த்திக் கொள்ளவேண்டும் என்று ஒரு தீர்ப்பைப் பெற்று வந்தார். சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போய் அந்த தீர்ப்பைப் பெற்று வந்தார் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக 8 மணி அவகாசம் மட்டும் அவர் வேலையில் வைத்துக்கொள்ளப்பட்டார். "தீர்ப்பு பிரகாரம் உன்னை வேலையில் வைத்துக்கொண்டுவிட்டோம்; 8 மணி அவகாசம் தீர்ந்து விட்டது, புதிய குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்லி உன்னை வெளியே அனுப்புகிறேன்", என்று பலவந்தமாக, வேண்டுமென்றே, இழிவாக, 8 மணி நேரத்திற்கு அப்புறம் வெளியே அனுப்பப்பட்டார் அந்தத் தொழிலாளி என்றால் கோர்ட்டு எங்கே இருக்கிறது? சுப்ரீம் கோர்ட்டு ஜட்ஜ்மெண்ட் எங்கே இருக்கிறது? இதைக் கொஞ்சம் கவனமாகப் பார்க்கும்படி நான் வேண்டிக் கொள்ளுகின்றேன்.

இன்னொரு உதாரணம். கோவையில் இரண்டு கிளார்க்குகளைத் திரும்ப வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தீர்ப்பாகியிருந்தது. அந்தத் தீர்ப்புக்கு மதிப்புக் கொடுத்தார்களா, முதலாளிகள்? இல்லை. அவர்கள் தனித்தனியாக அறையில் உட்கார வைக்கப்பட்டார்கள். ஒவ்வொரு

நாற்காலியும் ஒவ்வோரு மேஜையும் போடப்பட்டது. அவர்களுக்கு ஒரு வேலையும் கொடுக்காமல், அப்படியே அவர்களை 8 மணி நேரமும் உட்கார வேண்டுமென்று சொல்லி ஒரு மணி நேரம் இடைவேளைக்கு அனுப்புவது தவிர, பாக்கி நேரங்களில் வேறு ஒரு வேலையும் செய்யக் கூடாது என்று சொல்லி, அவர்களுக்குச் சம்பளம் மாத்திரம் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அத்தனையும் செய்துவிட்டு, "இதுதான் நாஜிமுறை. இவர்களை இப்படிக் கொடுமைப்படுத்தி, அவர்களே வேலையை விட்டு வெளியே ஓடும்படியாகச் செய்வதற்கு இதுதான் ஏற்ற முறை. நாஜிசம் என்ற இந்த முறையைத்தான் ஹிட்லரும் கையாண்டார்" என்று பெருமையாக அங்கே சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள், முதலாளிகள். இன்றும் அதே நிலைமை நீடிக்கிறது என்றால் அவர்களுக்குப் பைத்தியம் பிடிக்காமல் என்ன செய்யும்? இந்த நிலைமை நீக்கப்படவேண்டும்.

தொழிற்கோர்ட்டுத் தீர்ப்பை அமுல் நடத்துவதில் இந்தக் கேவலமான முறைகளை அனுஷ்டிக்கிறார்கள், முதலாளிகள். இவைகளுக்கெல்லாம் சரியான பரிகாரம் தேட முற்படவேண்டுமென்று நான் மிகவும்வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். இம்மாதிரி எத்தனையோ உதாரணங்கள் சொல்லமுடியும். இதுமாதிரி விஷயங்களில் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நல்ல பரிச்சயங்கள் உண்டு. அவர்கள் இவைகளை யெல்லாம் பார்த்து, தக்க பரிகாரம் தேடவேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்னொரு ஆலோசனை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தொழிலாளர் இலாகாவுக்கு 28 லட்சம் ரூபாய் மான்யம் கோருகிறார்கள். மான்யத்தைக் குறைக்கவேண்டும் என்று வெட்டுப் பிரேரணையை நான் சம்பிரதாய பூர்வமாக ஆதரித்தாலும், இன்னும் அதிகமாக இந்தத் தலைப்பின்கீழ் பணம் ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

இப்பொழுது இருக்கும் இந்தத் தொழிலாளர் இலாகாவானது இன்னும் திறம்பட நடத்தப்படவேண்டும். புள்ளிவிவர இலாகா (Statistics Department) என்று தனியாக இருக்கவேண்டும். தொழிலாளர் வாழ்க்கை நிலைமையைப்பற்றி, இன்னும் இதுபோன்ற புள்ளி விவரங்கள் ஆகியவற்றையெல்லாம் சேகரித்துக் கொடுக்க ஒரு தனி இலாகா இன்றைக்கு கிடையாது. இதனை ஏற்படுத்துவதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முன் வந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு, அதிக நேரம் பேசிவிட்டதால், என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

1-46 p.m. * **Sri M. P. SARATHI** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தொழிலாளர் மான்யத்தின் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல முற்படுகிறேன். வேலூரில் சுமார் பத்தாயிரம் பேர்களுக்கு மேல் பீடித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது தெரிந்த விஷயம். அவர்களுக்காக ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு, அக்கமிட்டியின் சிபார்சின் பேரில் ஒரு சட்டம் வர இருப்பதைத் தெரிந்திருந்த போதிலும், அந்தத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகளைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

வேலூரிலுள்ள பீடித் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் உள்ள குறைகளை நேரடியாக நல்ல முறையில் தீர்த்து வந்தார்கள், பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு. அதன் பிறகு "ப்ராஞ்ச்" முறையாக மாற்றப்பட்டு, முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லாமல் இருக்கிறது. "ப்ராஞ்ச்" சங்கம் முதலாளிகளுக்குமே ஒரு ஏற்பாடு செய்து கொண்டு தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாமல் செய்துவிட்டிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக இந்தப் ப்ராஞ்ச் முறை மாற்றியமைக்கப்பட்டு, தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையே நல்லுறவு ஏற்படவேண்டும். ப்ராஞ்ச் முறை இருந்துதான் தீரவேண்டுமென்றால், அந்த முறை இருந்தாலும், தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையே நல்லுறவு ஏற்படுவதற்காக வேண்டிய பிரயத்தனம் செய்யப்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

வேலூரில் பெரிய பெரிய பாக்டரிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய காலி இடங்கள் இருக்கின்றன. பெரிய பெரிய கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு வேண்டிய இடங்கள் இருக்கின்றன. பத்தாயிரம் பேர்களுக்குமேல் வேலை செய்யக்கூடிய ஒரு பாக்டரியை அங்கு ஏற்படுத்தலாம். பல முதலாளிகளும் ஒன்றுசேர்ந்து கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக பீடித் தொழிலை நடத்தலாம். அப்படி இல்லாத காரணத்தால், சில முதலாளிகள் மாதமொன்றுக்கு லட்சக் கணக்கில் சம்பாதித்துக்கொண்டு தொழிளாளர்களை இம்சை செய்து வருகிறார்கள் என்பதை நான் இங்கு சர்க்காருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். முக்கியமாக, அவர்களுக்கு இட நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது பிராஞ்சுகள் வைத்திருக்கும் இடங்களில் கூட சுமார் பத்து பேர்கள் உட்காரும் இடத்தில் 50 பேர்களுக்குமேல் உட்காரவைத்து நடத்துகிறார்கள். அதை யாரும் கவனிப்பது இல்லை. இப்பொழுதாவது கவனிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பஸ் தொழிலாளர்களைப்பற்றி குறிப்பிடவேண்டுமானால், அவர்கள் சிறிய குற்றம் செய்தாலும் முதலாளிகள் அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கி விடுகிறார்கள். யாதொரு காரணமும் இல்லாமல் நிறுத்தி விடுகிறாகள். இரண்டு, மூன்று மாதங்கள் வேலை செய்த பிற்பாடு, வேறொரு தொழிலாளர் வந்துவிட்டால், முதலில் இருந்தவர்களை வீட்டுக்குப் போகச் சொல்லி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இம்மாதிரி தொழிலாளர்களுக்குச் சரியான பாதுகாப்பு இல்லாமலிருக்கிறது. அவர்களுடைய நிலைமையை விசாரிப்பதற்காக ஒரு கமிட்டியை நியமித்து, அவர்களுடைய குறைகளைத் தெரிந்து, ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தால்கூட சிலாக்கியமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டு மூன்று குமஸ்தாக்கள் இருந்தாலும் கடையைத் திறந்துவைக்கலாம் என்று ஷாப் அஸிஸ்டென்டு சட்டத்தைத் திருத்திவிட்டாகள். இதனால், குமஸ்தாக்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படுகிறது. ஒன்றிரண்டு முதலாளிகள் இவ்விதமாகக் கடைகளைத் திறந்து வைத்திருப்பதைப் பார்தது மற்ற வியாபாரிகளும் தங்கள் தங்கள் கடைகளைத் திறந்துவைப்பதற்கு முற்படுகிறார்கள். அங்குள்ள குமஸ்தாக்களும் கடைக்கு வர வேண்டியதாக இருப்பதால் சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, மூன்று பேர்கள் உளள கடைகளையும் வாரத்திற்கொரு முறை மூடித்தான் தீரவேண்டும் என்று பழையபடியே ஷாப் அஸிஸ்டென்ட் சட்டத்தைத் திருத்தினால் நலமாக இருககும் என்று நான் தெருவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதைத்தவிர, தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்களின் வேலையைப் பொறுத்தவரையில், அடிக்கடி முதலாளிகள் "ஸ்டாக் இருக்கிறது. ஆகவே நீங்கள் வேலைக்கு வேண்டாம். வீட்டுக்குப் போங்கள்" என்று தொழிலாளர்களிடம் ஒரேயடியாகச் சொல்லி விடுகிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் அன்றாடம் கூலி வாங்கித் தான் ஜீவித்தாக வேண்டும். இப்படியிருக்கும்போது, அவர்களை முதலாளிகள் அடிக்கடி "ஸ்டாக் இருக்கிறது" என்று சொல்லி வீட்டுக்கு அனுப்பினால் அவர்கள் என்ன செய்வது? அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுக்கு அன்றாடம் பிழைப்பை நடத்துவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, "ஸ்டாக் இருக்கிறது" என்று சொல்லி அவர்களை முதலாளிகள் வேலையிலிருந்து நீக்கமுடியாதபடி ஏற்பாடுசெய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல நகரங்களில் நகரசுத்தித் தொழிளாலர்கள் பத்து வருடங்களுக்கு மேலாக அந்த நகரசபையிலேயே பணி செய்திருந்தும் கூட தினக்கூலியாட்களாகவே இருந்துவருகிறார்கள். நகரசபையினர் இவர்களை இன்னும் தினக்கூலியாட்களாகவே என் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. வேலூரைப் பொறுத்த வரையில், 5 வருடங்களுக்கு மேல் பணியாற்றியுள்ள நகரசுத்தித் தொழிலாளர்கள் சுமார் 400–500 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் இன்றும் கூலியாட்களாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தகுந்த சம்பளமும் வேண்டிய பாதுகாப்பும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[22nd July 1957

Sri P. U. SHANMUGAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, தொழில் துறையில் லேபர்-பாக்டரீஸ் இனத்தின்கீழ் கோரப்பட்டிருக்கும் மானியத்திற்குப் பிரேரேபிக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுபிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள்
1-52 a.m. சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர்கள் எல்லோரும் தொழில் துறையில் அரசாங்கம் செய்யத் தவறியுள்ள சில காரியங்களை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக, பஸ் தொழிலைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சாரதி அவர்கள் பேசினார்கள். பஸ் தொழிலாளர்களிடையே மிகவும் பரிதாபகரமான நிலைமை நிலவுவதை இப்போது நாம் காண்கிறோம். பொதுவாக எந்த ஒரு பஸ் முதலாளியை எடுத்துக் கொண்டாலும், அவர் தினக் கூலிகளாகவே தொழிலாளர்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ; அவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் கொடுப்பது கிடையாது. "எங்களை ஏன் தினக்கூலிகளாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்கும் தொழிலாளர்களை பஸ் முதலாளிகள் வேலையிலிருந்து நீக்கிவிடுகிறார்கள். விரட்டியடித்து விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பரிதாபகரமான நிலைமை பஸ் தொழிலாளிகளிடையே நிலவி வருகிறது. பஸ் தொழிலாளர்களுடைய இத்தகைய கஷ்டததைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கத்தார் உடனடியாகப் பரிகாரம் தேடவேண்டும் என்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, வர்த்தகத் தொழிற்சாலைகளிலும் கடைகளிலும் உள்ள குமாஸ்தாக்களுக்கு தொழிற்சட்டம் போதிய பாதுகாப்பு அளிக்கவில்லை. அவர்கள் மிகவும் பரிதாபகரமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். தொழிற்சட்டத்தில் சில விதிகள், மூன்று பேர்களுக்கு அதிகமான குமாஸ்தாக்களை வேலையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் முதலாளிகளைத் தான் கட்டுப்படுத்துகின்றன. அந்த விதிகள் நான்கு பேர்களுக்குக் குறைவான குமாஸ்தாக்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் முதலாளிகளைக் கட்டுபபடுத்தவில்லை. பல முதலாளிகள் உண்மையில் மூன்று பேர்களுக்கு அதிகமான குமாஸ்தாக்களை வேலையில் வைத்துக்கொண்டு, நான்குக்குக் குறைவான குமாஸ்தாக்களையே வைத்துக்கொண்டிருப்பதாகப் பொய்க் கணக்குக் காட்டி விடுகிறார்கள். மூன்று பேர்களுக்கு அதிகமான குமாஸ்தாக்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் முதலாளிகளை சர்வசாதாரணமாகக் கடைவீதிகளில் காண முடியும். ஆனால் அவர்களில் பலர் நான்கு பேர்களுக்குக் குறைவான குமாஸ்தாக்களை வைத்துகொண்டிருப்பதாகப் பொய்க் கணக்குக் காட்டிவிடுகிறார்கள். இப்படிச் செய்து தொழில் இலாகா அதிகாரிகளை ஏமாற்றியும், தொழிலாளர்களைத் துன்புறுத்தியும் வருகிறார்கள். இப்படிச் செய்து, அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு நியாமான சம்பளத்தையும் இதர சலுகைகளையும் அளிக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் நான்கு பேர்களுக்குக் குறைவான குமாஸ்தாக்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் முதலாளிகள் அவர்களுக்கு 8 மணி நேரத்திற்கும் மேல் வேலை கொடுக்கிறார்கள் ; போதிய ஓய்வு கொடுப்பதில்லை. இப்படிச் செய்பவர்களைத் தட்டிக் கேட்பதற்குச் சட்டத்தில் இடமில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக, ஒவ்வொரு தாலூகாவிற்கும் ஒரு லேபர் இன்ஸ்பெக்டரே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அந்த ஒரு லேபர் இன்ஸ்பெக்டரே தாலூகாவிலுள்ள கிராம பகுதிகளுக்கும் சென்று இலாகாவின் வேலையைப் பார்க்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தார் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் பஸ்ஸின்மூலம் கிராமப் பகுதிகளுக்குச் செல்வார்களா, அல்லது எப்படிச் செல்வார்கள் என்பது பற்றியெல்லாம் அரசாங்கம் சிந்தித்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்த விஷயத்தில் லேபர் இன்ஸ்பெக்டர்களின் நிலை மிகவும் பரிதாபகரமானதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளை அளிக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சாத்தனூர் அணைக்கட்டுத் திட்டத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களைப்பற்றி நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய உண்மையான நிலைமையைப் பற்றித்தான் நான் சொல்லுகிறேன். அங்கே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களில் சிலர் அங்கஹீனம் அடைந்துள்ளார்கள் ; அவர்களுள் விரல் போன சிலர் இருக்கிறார்

22nd July 1957] [Sri P. U. Shanmugam]

கள் ; கரம் இழந்த சிலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கண்ட்ராக்டர்கள் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருந்தும் கூட, அவர்களுக்கு கண்ட்ராக்டர்கள் நஷ்ட ஈடு கொடுக்காமல் இருந்துவிட்டு, அந்த இடத்தை விட்டு வேறு இடங்களுக்கு கண்ட்ராக்டு வேலைக்கு போயிருக்கிறார்கள். இப்படி, தொழிலாளர்களை ஏமாற்றுவதற்காக அவர்கள் இடம் விட்டு இடம் போய்விடுகிறார்கள். இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு எனக்கு அங்குள்ள ஒரு தொழிலாளியிடமிருந்து "என் மனைவிக்கு ஒரு விரல் போயிருக்கிறது. அதற்காக நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நஷ்டஈட்டைக் கொடுக்காமலேயே கண்ட்ராக்டர் போய்விட்டார்" என்ற பரிதாபகரமான விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டு எனக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். இன்னும் சில தொழிலாளிகளுக்கு கண்டிராக்டர்கள் கூலி கொடுக்காமலேயே ஏமாற்றுகிறார்கள். "எங்களுடைய பில் இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை. ஆகவே உங்களுக்கு இப்போது கூலி கொடுக்க முடியாது" என்று சொல்லி தொழிலாளர்களை பல கண்ட்ராக்டர்கள் ஏமாற்றுகிறார்கள் என்பதை மிகவும் தாழ்மையுடன் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

சாத்தனூர் அணைக்கட்டுத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக இன்னொரு விஷயத்தையும் சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது. அங்கே கற்களைச் சுமந்து வேலை செய்யும் சில தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இராக் காலங்களில் போலீஸ் அதிகாரிகள் அவர்களிடம் சாராயத்தைக் கொடுத்து விற்கச் சொல்லுகிறார்கள் என்பதை இங்கே நான் பகிரங்கமாகச் சொல்கிறேன்." இதை நான் அங்குள்ள எக்ஸிக்யூடிவ் எஞ்சினியரிடம் சொன்னேன். "இதைப் பற்றி நான் விசாரிக்கிறேன்" என்று அவர்கள் சொன்னார்கள் ; ஆனால் இது தடுத்து நிறுத்தப்படுவதில்லை. அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு நாள் அப்படிச் சாராயம் விற்பவனை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டுவந்து நிறுத்தினார்கள். ஆனால், சாராயம் விற்றவனைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்தவன் மீது தான் வழக்குப் போடப்பட்டதே தவிர, சாராயம் விற்றவன் மீது அல்ல. இது குறித்து சாத்தனூர் திட்டத்தில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அவர்களில் 200-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் என் வீட்டுக்கு வந்து என்னிடம் விஷயத்தைச் சொன்னார்கள். அதன் பேரில் நான் எக்ஸிக்யூடிவ் எஞ்சினீயரை சந்தித்து விசாரித்தேன். அவரிடமிருந்து "இது குறித்து இந்தத் தொழிலாளிகள் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்களே. இவர்கள் கூறுவதை கவனித்து உங்களால் ஆனதை நீங்கள் செய்யவேண்டாமா ? இந்தக் காலனிக்கு நீங்கள் தானே பொறுப்பாளி. இந்த தொழிலாளிகளுக்கு நீங்கள்தானே பாதுகாப்பாளராக இருக்க வேண்டும் ?" என்று கூறினேன். அதற்கு அவர் "நான் என்ன செய்வேன் ? இந்த பிரச்னையை போலீஸார் தான் கவனிக்கவேண்டும்" என்று சொல்லி மழுப்பி விட்டார்கள். கடைசியில் நான் தொழிலாளர்களிடம் "சாத்தனூர் திட்ட வேலைகள் முடியும் தருவாயில் இருக்கின்றன. ஆகவே நீங்கள் வேலைக்குப் போய் விடுங்கள்" என்று சொல்லி அவர்களை வேலைக்கு அனுப்பி வைத்தேன்.

இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில், இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையையும் செய்யவில்லை என்ற காரணத்தால், இந்த வெட்டுபிரேரணையை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

மேலும், "ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் ஒரு தொழிற்சங்கம் தான் இருக்கவேண்டும்" என்று சென்ற மந்திரிசபையில் தொழில் அமைச்சராக இருந்த கனம் ஸ்ரீ பக்தவச்சலம் அவர்கள் அப்போது சொன்னதாக எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. என் நண்பர்களை விசாரித்ததன் பேரில், அது இன்னும் அமலுக்கு வரவில்லை என்று தெரிந்துகொண்டேன். "அத்தகைய ஒரு அபாயகரமான நிலைமையைத் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படுத்தவேண்டாம். இப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாட்டைப்போட்டு அவர்களுடைய அருமையான வாய்ப்புகளைக் கொடுக்கவேண்டாம்" என்று தொழிலாளர்களிடையே நல்ல அனுபவம் பெற்றுள்ள கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : I now adjourn the House to meet again at 9 a.m. tomorrow.

p.m. The House then adjourned.

VI. PAPER LAID ON TABLE OF THE HOUSE.

131. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 873, *Revenue, dated* 21*st February* 1957, *amending rule* 14 (2) *of the Madras Sales of Motor Spirit Taxation Rules*, 1939.

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 179 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar (on behalf of Sri A. R. Subbiah Mudaliar) at the meeting of the Legislative Assembly held on 22nd July 1957, page 117 supra.]

(*a*) & (*b*) The Government have not imposed a ban on the issue of licences under the Madras Rice Mills Licensing Order, 1955, to new rice mills. The policy of the Government was clearly stated in their Press Note, dated 11th January 1956, which stated as follows :—

"The policy of Government is to encourage the hand-pounding of paddy and to discourage the milling of paddy and the installation of new rice mills. The public are, therefore, informed that, thereafter, no commitment should be made for the installation of new rice mills without the specific approval of the Collector of the district."

The Government reconsidered the matter and issued orders in March 1957. The position is as follows :—

The Collector of the district, who is the licensing authority under the Madras Rice Mills Licensing Order, 1955, will be guided by the following principles, while granting licences for new rice mills—

(i) In granting licences to the new rice mills, the licensing authorities should bear in mind that the future development of the hand-pounding industry should not be hampered by the rapid expansion of rice mills.

(ii) The licensing authorities will also consider the number of rice mills functioning in the locality and the adequacy of the rice mills to hull the paddy produced in the adjacent area.

(iii) Cases of hardship, if any, in the implementation of the instructions in (*a*) and (*b*) above should be dealt with on the merits of each case by the licensing authorities.

(*c*) In view of the answer to clauses (*a*) and (*b*), this question does not arise. There is no question of exempting any rice mill from the operation of the Licensing Order. It is either issued or refused a licence.

(*d*) Prior to 31st May 1956, a fee of Rs. 24 per annum per licence was levied under the Madras Rice Mills Licensing Order, 1955, for the initial issue and subsequent renewal of a licence. The Government of India stated that State Governments should not make any revenue on the issue of licences and that this Government might consider the desirability of fixing Rs. 2 as the fee for the initial issue of licence and Re. 1 for subsequent renewal. As the scales suggested by the Government of India are sufficient to cover the cost of the administration of the Madras Rice Mills Licensing Order, 1955, the reduced scales of levy suggested by Government of India were given effect to from 31st May 1956.

[22nd July 1957

APPENDIX II.

[Vide item IV on page 139 supra.]

INTRODUCTORY MEMORANDUM TO THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE SECOND HALF OF THE YEAR 1953-54.

The Andra State was formed with effect from 1st October 1953. Having regard to the impending partition of the Madras State, only a 'vote on Account' was obtained earlier for the period 1st April to 30th September 1953. The expenditure in the Composite State for these six months was regularized by the Andhra State Act, 1953. The detailed budget for the period from 1st October 1953 to 31st March 1954 was presented to the Legislature of the residuary State of Madras on the 14th December 1953.

2. The grants voted by the Legislature were exceeded in six cases. In respect of charged appropriations also, there were excesses in six cases.

3. Article 205 (1) of the Constitution of India requires that if any money has been spent on any service during a financial year in excess of the amount granted for that service and for that year, the Governor shall cause to be presented to the Legislative Assembly a demand for such excess. The procedure prescribed in regard to the presentation, etc., of the annual financial statement and demands for grants will apply to excess demands also.

4. The Public Accounts Committee constituted for the financial year 1956-57 considered the Appropriation Accounts of 1953-54 at its meetings held during October 1956. The appropriations originally provided for in the Budget Estimates can never be expected to tally entirely with the actuals, and excesses under some grants are inevitable. The circumstances of 1953-54 were also exceptional, on account of the partition of the State. After examining the reasons for the excess expenditure, in each case, the Public Accounts Committee has recommended that demands for grants to cover the excess expenditure over the final sanctioned appropriation under each grant in the second half of the year 1953-54 as shown in the statement attached may be presented to the Legislative Assembly.

1st July 1957.

T. A. VARGHESE,
Secretary to Government, Finance Department.

22nd July 1957]

STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE SECOND HALF OF THE YEAR 1953-54.

Serial number.	*Original grant number.*	*Service or Administration to which the grant relates.*	*Head of Account.*	*Excess expenditure.*
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
				RS.
		A. VOTED GRANTS.		
1	III	Stamps Administration.	9. Stamps	73,792
2	IX	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	25. General Administration—Head of State, Ministers and Secretariat and Headquarters Establishments.	25,241
3	XV	Education	37. Education..	1,73,183
4	XXIX	Pension	55. Superannuation Allowances and Pensions and 55-A. Commutation of Pensions financed from Ordinary Revenues.	6,56,178
5	XXX	Stationery and Printing.	56. Stationery and Printing.	12,69,031
6	XL	Commuted Value of Pensions.	83. Payments of Commuted Value of Pensions.	26,654
		B. CHARGED APPROPRIATIONS.		
1	VI	Motor Vehicles Acts—Administration.	12. Charges on account of Motor Vehicles Acts.	1,28,086
2	X	State Legislature ..	25. General Administration—State Legislature and Elections.	225
3	XII	Administration of Justice.	27. Administration of Justice.	22,474
4	XXIX	Pensions	55. Superannuation Allowance and Pensions and 55-A. Commutation of Pensions Financed from Ordinary Revenues.	3,402
5	XXXI	Miscellaneous ..	57. Miscellaneous	375
6	XL	Commuted Value of Pensions.	83. Payments of Commuted Value of Pensions.	8,877

EXPLANATION NOTE.

(Demands for grants for excess expenditure in the second half of the year 1953-54.)

A. VOTED GRANTS.

(1)

Name of grant.	*Final voted grant.*	*Expenditure.*	*Excess.*
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS.	RS.	RS.
III. Stamps Administration ..	6,86,300	7,60,092	73,792

The excess was due to increased expenditure on stamps supplied by the Central stamp stores for which provision could not be accurately estimated and provided for, in the absence of reliable data.

(2)

Name of grant. (1)	*Final voted grant.* (2)	*Expenditure.* (3)	*Excess.* (4)
	RS.	RS.	RS.
IX. Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	32,08,700	32,33,941	25,241

The percentage of excess to the final grant is only 0·8 and does not call for any special remarks.

(3)

Name of grant. (1)	*Final voted grant.* (2)	*Expenditure.* (3)	*Excess.* (4)
	RS.	RS.	RS.
XV. Education	5,39,12,000	5,40,85,183	1,73,183

The percentage of excess to the final grant is only 0·3 and does not call for any special remarks.

(4)

Name of grant. (1)	*Final voted grant.* (2)	*Expenditure.* (3)	*Excess.* (4)
	RS.	RS.	RS.
XXIX. Pensions	80,64,500	87,20,673	6,56,173

The excess was due to larger expenditure than anticipated on payment of pensions to Madras Government Pensioners and also to larger number of Commutations sanctioned towards the close of the year than anticipated.

(5)

Name of grant. (1)	*Final voted grant.* (2)	*Expenditure.* (3)	*Excess.* (4)
	RS.	RS.	RS.
XXX. Stationery and Printing ..	43,20,600	55,89,631	12,69,031

The excess occurred mainly under " b. Purchase of Stationery Stores—A. Stationery Purchased in India " under which a sum of Rs. 12 lakhs had been provided for originally. Based on the progress of expenditure, a supplementary appropriation of Rs. 6,00,000 was obtained in March 1954 to meet the cost of paper and other stationery stores required by the Superintendent, Government Press and other Government departments. But the actual expenditure proved to be as high as Rs. 29·67 lakhs resulting in an excess expenditure of about Rs. 11·67 lakhs. This could not be foreseen earlier and provided for.

(6)

Name of grant. (1)	*Final voted grant.* (2)	*Expenditure.* (3)	*Excess.* (4)
	RS.	RS.	RS.
XL. Commuted value of Pensions.	6,58,900	6,85,554	26,654

The excess was due to larger payments towards the commuted value of pensions than anticipated.

B. CHARGED APPROPRIATIONS.

(1)

Name of grant. (1)	*Final voted grant.* (2)	*Expenditure.* (3)	*Excess.* (4)
	RS.	RS.	RS.
VI. Motor Vehicles Acts—Administration.	33,52,500	34,80,586	1,28,086

The excess was mainly due to payment of a larger amount of compensation to local bodies for loss of income from fees for licences granted to motor vehicles and for loss of income from tolls and taxation of motor vehicles. This could not be correctly anticipated and provided for in time.

The excesses under the other items are small and do not call for any special remarks.

64792

V211,31 N57

N57.4.2:

LIST OF AG[illegible] HE SALE OF MADRAS GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN MADRAS CITY.

Messrs. [illegible]OOUNT TEST INSTITUTE, Egmore, Madras-8.
Messrs. ANANDA VIKATAN, Mount Road, Madras-2.
Messrs. CITY BOOK COMPANY, Madras-4.
Messrs. HIGGINBOTHAMS LIMITED, Madras-2.
Messrs. P. VARADACHARI & Co., Madras-1.
Messrs. THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTHA WORKS PUBLISHING SOCIETY, Madras.
Messrs. [illegible]ENKATRAMA & Co., Madras-1.
Messrs. V. PERUMAL CHETTY & SONS, Madras-1.
Messrs. M. DORAISAWMY MUDALIAR & Co., Madras-1.
Messrs. C. SUBBAIAH CHETTY & SONS, Madras-5.
Sri S. S. SRINIVASARAGHAVAN, Royapetta, Madras-14.
Messrs. FREE INDIA CO-OPERATORS' AGENCY, Madras-14.
Messrs. PALANI & Co., Triplicane, Madras-5.

IN MUFASSAL OF MADRAS STATE.

Messrs. AMUTHU BOOK DEPOT, Dasarpuram Post, Chingleput district.
Sri B. M. GOPALAKRISHNA KONE, Madurai, Madurai district.
Sri A. VENKATASUBBAN, Vellore, North Arcot district.
Messrs. TIMES MODERN MART, Salem, Salem district.
Messrs. BHARATHA MATHA BOOK DEPOT, Tanjore, Tanjore district.
Messrs. P. N. SWAMINATHASIVAM & Co., Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
Messrs. S. KRISHNASWAMI & Co., Tiruchirappalli district.
Messrs. PALANIAPPA BROTHERS, Tiruchirappalli district.
Sri S. R. SUBRAMANIA PILLAI, Tirunelveli, Tirunelveli district.
Sri B. ARULDOSS, Villupuram Town, South Arcot district.
Sri V. B. GANESAN, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. THE EDUCATIONAL SUPPLIES COMPANY, Coimbatore (R.S. Puram).
Messrs. THE ORIENTAL BOOK HOUSE, Madurai.
Messrs. ARIVOO NOOLAGAM, BOOKSELLERS Market, Ootacamund, Nilgiris.
Messrs. C.P.S. BOOK SHOP, Chidambaram.

IN OTHER STATES.

Messrs. K. BHOJA RAO & Co., Mangalore, South Kanara district.
Messrs. U. R. SHENOY & SONS, Mangalore, South Kanara district.
Messrs. HAJEE K. P. AHMED KUNHI & BROS., Cannanore, North Malabar district.
Messrs. THE SARASWAT CORPORATION LIMITED, Pallikar Road, Cochin-2.
Messrs. P. K. BROTHERS, Kozhikode, South Malabar district.
Messrs. THE S.S. BOOKS EMPORIUM, BOOKSELLERS, "Mount-Joy" Road, Basavangudi Bangalore-4.
Messrs. BHARAT BOOK CENTRE, Guntur and Hyderabad
Sri D. SREEKRISHNAMURTHY, Ongole, Guntur district.
Messrs. JANATHA AGENCIES, BOOKSELLERS, Gudur.
Messrs. M. SESHACHALAM & Co., Masulipatnam, Krishna district.
Messrs. THE COMMERCIAL LINKS, Governorpet, Vijayavada, Krishna district.
Messrs. TRIVENI PUBLISHERS, Masulipatnam, Krishna district.
Messrs. H. VENKATRAMIAH & SONS, VIDYANIDHI BOOK DEPOT, Mysore, South India.
Messrs. VENKATRAMA & Co., Kurnool.
Messrs. JAIN BOOK AGENCY, New Delhi-1.
Messrs. INTERNATIONAL BOOK HOUSE, Trivandrum.
Messrs. THE POPULAR BOOK DEPOT, Lamington Road, Bombay-7.
Messrs. THE BOOK AND REVIEW CENTRE, Vijayavada.
Messrs. THE NEW ORDER BOOK Co., Allahabad.
Messrs. THE B.H.U. PRESS BOOK DEPOT, Banaras.
Messrs. UNIVERSAL BOOK COMPANY, Allahabad.
Sri S. M. JAGANATHAN, BOOKSELLER AND PUBLISHER, Nagercoil, Kanyakumari district.

MADRAS: PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

(1)	(2)	(1)	(2)